vlaams nationaal

NATIONALE V.V.B.-BETOGING

Datum : woensdag 16 maart 1966.

Opstelling van de betoging : vanaf 19 u 30.

Plaats van samenkomst : Oude Markt.

Aanvang van de betoging : 20 u 15.

Gevolgde weg : Oude Markt - Kortestraat - Grote Markt - Fochplein - Bondgenotenlaan - Leopoldstraat - Mgr. Ladeuzeplein - H. Hooverplein - Stadspark.

Slot van de betoging : De betoging wordt ontbonden in het Stadspark na drie korte toespraken. Einde van de betoging voorzien rond 22 uur.

Stationeergelegenheid : Mgr. Ladeuzeplein.

POKEREN VOOR EEN GROVE INZET

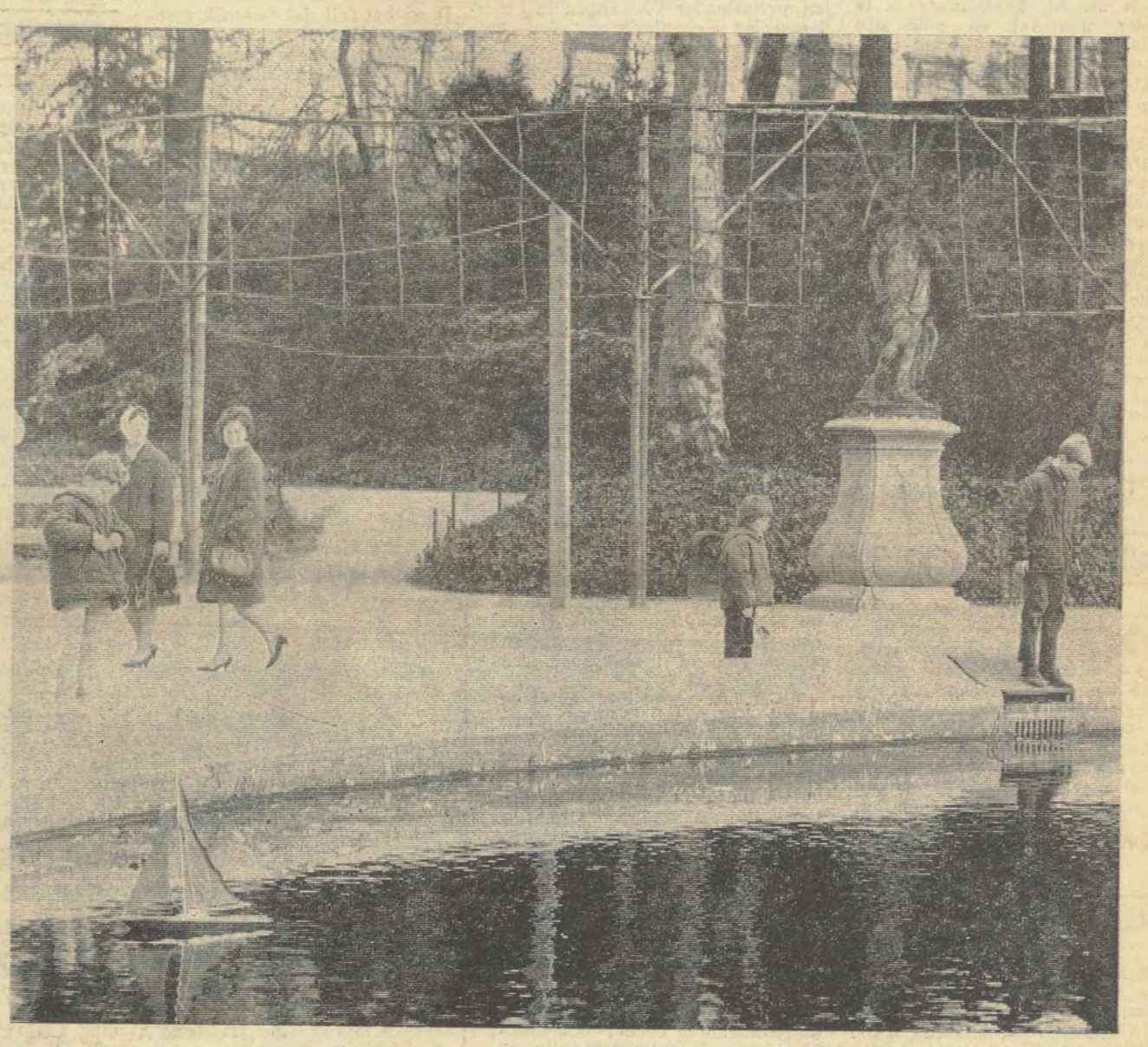

(t.v.o.) In het Brussels stadspark, op enkele passen van het sinds weken verlaten parlement, laten kleine jongetjes bootjes varen op de puitepoel. Onbezorgde stuurlui aan wal die genieten van het weinige wat maart tot nog toe te Brussel te bieden had : de weldoende stralen van de eerste lentezon. Een lentezon die niet bij machte was om de beroepspolitiekers te verjagen uit de partijburelen en hoofdkwartieren, waar deze week zwaar gepokerd werd om een hoge inzet.

De krizis zal binnenkort een maand oud zijn en het maken van pronostieken verveelt iedereen, misschien is er als deze regels verschijnen een regering, misschien ook niet. Misschien is het een formule zus, misschien ook een formule zo. Of helemaal geen formule. Niemand ziet nog erg klaar in de toestand. Het volstaat, de dagbladpers er op na te slaan om vast te stellen dat op één en dezelfde dag twintig verschillende diagnosen gemaakt worden door joernalisten die alle even welingelicht zijn en die alle putten uit dezelfde « gezaghebbende kringen ».

Omdat het nu eenmaal moet, zullen we trachten wat orde in de chaos te scheppen. Na dagenlang gepalaverd te hebben in zijn tweepartijenkommissie, verdween P.W. Segers toch nog vrij onverwacht als formateur van het podium. Waarom ? Op die vraag is geen duidelijk antwoord gekomen. De voorwaarden voor een heruitgave van de CVP-BSP-koalitie leken omzeggens vervuld en de persoon van de formateur vormde allerminst een beletsel. De tegenstellingen in de B.S.P. zijn een onvoldoende verklaring voor het verdwijnen van Segers; het is duidelijk dat ook in de C.V.P. het gevecht van allen tegen allen volop bezig was en dat Segers daarbij aan het kortste eind trok.

Toen verscheen Vanden Boeynants op het toneel. Het lag in de lijn der verwachtingen dat hij zonder veel plichtplegingen een voorstel aan de P.V.V. zou doen. Hij deed het niet en nam zijn toevlucht tot een zonderlinge manier van werken : hij stelde een programma op, bezorgde het aan de twee mogelijke partners en bepaalde de datum, waarop hij een antwoord verwachtte. Zijn houding in afwachting van het antwoord was ongewoon : in plaats van zich te onthouden van iedere verklaring die een koalitievorming kon bemoeilijken, flapte hij er uit, dat hij desnoods met een minderheidsregering voor het parlement zou verschijnen. En meteen werd de pokerpartij van Vanden Boeynants een beetje doorzichtiger. De C.V.P.-voorzitter heeft heel kordaat gezegd dat, wat het land nodig heeft, een regering is die ook werkelijk regeert. Dat was echter allerminst zijn bekommernis, althans niet zijn eerste bekommernis. In werkelijkheid ging het hem er om, zijn partij — en niet het land — te dienen : zijn pokerspel was er vooral op gericht om de C.V.P. in een gunstige positie « voor alle eventualiteiten » te plaatsen. Voor de B.S.P. waren zijn voorstellen onaanvaardbaar; de socialisten pokerden echter even grof en lieten de formateur weten dat zijn programma wél en hijzelf niet aanvaardbaar was. Voor de P.V.V. was Vanden Boeynants' wijze van optreden een belemmering om ja te zeggen. Weigerden de liberalen echter, in een C.V.P.-P.V.V.-koalitie te treden, dan waren zij meteen beladen met twee weigeringen binnen een paar weken en konden zij er zeker van zijn dat een deel van hun kiezers daarop ongunstig zou reageren. Aanvaarden zij, dan spelen zij het spel van de C.V.P.-voorzitter die zich opwierp als deus ex machina, als dé redder in nood.

Indien Vanden Boeynants zonder partner bleef — zo moet hij het hebben overlegd — kon hij nog steeds met zijn fameuze minderheidsformule voor het parlement verschijnen. Ook in dat geval spekuleerde hij op winst : wie zou de verantwoordelijkheid nemen om een regering « van de laatste kans » te doen struikelen en dan voor de kiezer te verschijnen ?

Vanden Boeynants was echter niet de enige pokeraar. Spaak, die merkwaardig genoeg bij de koning ontvangen werd vlak voordat de C.V.P.-voorzitter de formatie-opdracht kreeg speelde zijn eigen spel en hield zich de ganse tijd klaar om bij de eerste gelegenheid Vanden Boeynants uit de weg te ruimen en te eigen profijte de pokerpartij van de C.V.P.-voorzitter te herhalen. Zijn zwaarste troef was daarbij de hartewens van het hof, dat de socialisten toch zeker in de regering zouden zitten.

Zo zag het er (ongeveer)uit toen we deze lijnen tikten : ongelooflijk plat-elektoraal en smerig. Verder is het voor ons koffiedik. Met als troost dat het voor de « grote » staatslui in hun pokerkamertjes al even ondoorzichtig geworden is.

Wij maken ons gereed op verkiezingen die — na een kort regeringsintermezzo-voor-de-foef — iedere dag waarschijnlijker worden.

VOLKSUNIE

Weekblad 12e jaargang nr 11
12 maart 1966
Beheer : M. Lemonnierlaan 82, Br. 1
Tel. 11.82.16; pcr. 1476.97, Volksunie, Brussel 1 — Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7, Tel. 23.11.98.
Losse nummers 8 fr.
Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

Wij en gij

vlaams nationaal

ONZE KUST

Dat er in klinieken en ziekenhuizen van ons Vlaams landsgedeelte nog grote wantoestanden bestaan op gebied van taalgebruik is niet uit de lucht gegrepen. Volgend voorbeeld bevestigt zeker deze bewering :

In het Belgisch Zee-Instituut voor Orthopedie (beter bekend onder de Franse afkorting IMBO) gelegen op de Zeedijk te Mariakerke-Oostende, is de hoofdchirurg een franstalige Brusselaar die de luttele woorden Nederlands die hij kent, maar al te zelden gebruikt en ook zijn nederlandstalige patiënten aanspreekt in het Frans.

Alle medische dossiers worden opgemaakt en bijgehouden in het Frans. Er zijn personeelsleden werkzaam, die alleen de Franse taal machtig zijn. Door hen worden dus ook onze Vlaamse kinderen verzorgd en het gebeurt niet zelden, dat de patientjes na een tijd hun Nederlands verleren om de « voertaal » van de kliniek aan te nemen.

De voorschriften voor verzorging en andere behandeling gebeuren voor 90 % in het Frans.

Let dus op, bij het kiezen van een kliniek of ziekenhuis. En moet U er toch behandeld worden, laat U niet overtroeven door mensen die vijftig jaar hun tijd ten achter zijn.

M.D., Gistel.

DAMESRUBRIEK

Ik wil met dit kaartje Free Beck geluk wensen met haar fraai artikel in « haar eigen wijsje » : daar zit heel wat waarheid in en ook een greintje humor (dat ik vergeefs zoek op de laatste bladzijde...).

Aan de andere kant keur ik alle pennetwisten tussen redaktie en lezers af, want dat draagt er niet toe bij het geestelijk peil van het weekblad te verheffen.

V.H., Brussel 6.

VLAAMS ZIEKENHUIS

Reeds jarenlang bestaan er in alle Brusselse ziekenhuizen toestanden op taalgebied, die voor de Vlamingen vernederend zijn : talrijke dokters en verpleegsters kennen niet eens de taal van de zieken die aan hun zorgen zijn toevertrouwd.

Af en toe verschijnen er in de Vlaamse pers protestbrieven of artikelen, doch dit alles haalt niets uit.

Er is geen enkel teken dat er op wijst, dat er verbetering zal intreden. Met klagen en zagen komt er geen verandering.

Om een einde te stellen aan deze voor de Vlamingen beschamende toestanden werd het Aktiekomitee voor een Vlaams ziekenhuis te Brussel opgericht.

Het stelt twee oplossingen voor : het inrichten van een der twee Brusselse stadsziekenhuizen als Vlaams ziekenhuis ; het splitsen van alle diensten in een Vlaamse en Franse afdeling in alle andere Brusselse ziekenhuizen.

Elke Vlaming kan deze voorstellen onderschrijven.

Maar het doel kan slechts bereikt worden door het verwekken van 'n stroming en door een onafgebroken werking.

Hiervoor zijn nodig : geld en talrijke medewerkers.

Het Aktiekomitee doet daarom beroep op de Brusselse Vlamingen om daadwerkelijk mede te helpen aan het opruimen van deze reeds al te lang bestaande minorisatie der Vlamingen in de Brusselse ziekenhuizen.

Iedereen kan iets doen !

Wie tijd heeft, schakele zich in voor het verrichten van administatief en popagandawerk. Wie dit niet kan, geve tenminste een som, om de werkers de mogelijkheid te geven onverpoosd en doelmatig te ijveren voor het bekomen van het gestelde doel.

Wie helpen wil, melde zich dus bij het Aktiekomitee voor een Vlaams ziekenhuis te Brussel, J. Van Praetstr. 28, Brussel.

A.V.Z.B.

SOCIALE PAUZE

Sedert in oktober 1965 het A.C.V. en A.B.V.V. samen front vormen, zijn wij arbeiders er niet op vooruit gegaan ; er is een sociale pauze.

De arbeider lijdt onder de steeds hoger wordende sociale bijdragen, die van zijn loon worden afgehouden. Als hij op het einde van het jaar de som maakt van wat hem wordt afgehouden op zijn loon, dan komt hij tot een indrukwekkend bedrag en vraagt zich af : wat doet men met mijn geld ?

A.C.V.-voorzitter Cool heeft de steun aan de politiek van Eyskens gegeven ; maar verhoogde belastingen, de verhoging der omzetbelastingen, verhoging der onrechtstreekse belastingen hebben altijd de stijging der prijzen tot gevolg en deze hebben steeds een grote weerslag op het budget van de arbeiders. De koopkracht wordt met de dag steeds kleiner, de huismoeders weten het best. De strijd tegen de stijgende levensduurte moet onmiddellijk worden aangevat.

Een prijzenpolitiek is dringend nodig ! Zij willen een loonstop, maar dan eerst prijzenstop! In onze schijnwelvaart zijn er dringende problemen die moeten opgelost worden.

Waarom is de arbeider altijd het slachtoffer als de financiële toestand in ons land alles behalve goed is ? Is het zijn schuld dat er 15 miljard tekort is ?

De ware schuldigen zijn C.V.P. en B.S.P., gesteund door hun eigen vakbonden.

De heren Cool en Majoor zijn door de vakbonden en de bijdrage der arbeiders welstellende burgers geworden en kunnen werkelijk zeggen : wij leven in een welvaartsstaat !

Maar nu laten zij de arbeiders vallen en in de kou staan. De arbeiders zijn misnoegd, ontevreden, hebben het vertrouwen in hun vakbond en leiders verloren.

In 1964 telde het A.C.V. 812.000 leden (volgens de heer Cool) ; de maandelijkse bijdrage aan de vakbond sedert januari 1965 beloopt 115 fr. Reken nu maar zelf uit. In 1964 telde het A.B.V.V. 690.000 leden, hun bijdrage zal niet beneden de 100 fr. zijn.

R.D.B., Schoten

PANTSERWAGENS

Door het feit dat feitelijk gans ons operationeel leger in het buitenland gekazerneerd is, moet ons land om prestigeredenen meedoen met de « groten » en moet dat leger ook over pantsereenheden beschikken. Pantserwagens zijn, dat weet men als men de ongevallenstatistieken bij het leger nagaat, zeer gevaarlijk en ze kosten daarbij nog stukken van mensen.

Er zijn bij het leger nog zaken die veel geld kosten, o.a. het geniemateriaal. Van dit laatste kan echter gezegd worden dat het zelfs in vredestijd nog van groot nut kan zijn. Bulldozers, takelwagens, kranen en dergelijke kunnen steeds gebruikt worden in eigen land. In normale omstandigheden om nuttige werken uit te voeren ; bij rampen om op veel vluggere manier de gevolgen tot een minimum te beperken.

Maar pantserwagens zijn uitsluitend oorlogstuig. Het is een militair speeltuig, waaraan een land als het onze zo weinig mogelijk geld mag besteden. Terecht hebt U in uw blad aangeklaagd dat ons leger toch miljarden zou willen besteden aan dergelijke logge en nutteloze gevaarten.

In tijden van besparingen mocht men er wel eens op wijzen dat een geleidelijke afschaffing van onze pantsereenheden wel een van de meest rationele besparingen betekenen kan. Ekonomisch gezien is het beter dat geld besteed wordt aan schepen of vliegtuigen dan aan tanks. Als onze nijverheid mag meewerken aan de bouw van vliegtuigen en van schepen, dan geeft zulks een kans aan deze nijverheid om de moderne ontwikkeling bij te houden.

Met het vervaardigen van pantserwagens, wint onze nijverheid niets nuttigs en leren onze specialisten en ingenieurs niet veel bij. Al het geld aan tanks besteed is dood geld, verkwisting 100 %.

T., Brussel.

DOORZENDEN

Als lezer van het blad van de Volksunie sedert meerdere jaren, zou ik volgende suggestie willen doen. Na lezing zend ik « Wij » steeds onder band, met zegel van 0,50 fr., verder naar bekenden. Ik meen aldus de Vlaams-nationale gedachte te helpen verspreiden.

Zou die handelwijze niet kunnen aanbevolen worden in «Wij» door de lezers aan te sporen, « Wij » onder gewone band door te zenden aan bekenden of vermoedelijke sympathisanten ? Ik weet uit ondervinding, zo twee V.U.-kiezers te hebben gewonnen.

P.J., Brussel 15.

ZWARTBERG

Nog steeds is Zwartberg niet uit de aktualiteit. Het personeel van de mijn is erg misnoegd en het wantrouwen neemt toe. In de reconversieplannen gelooft niemand meer. De uitbetaling van het stakingsgeld loopt niet van een leien dakje. Voor de dagen van 31 januari tot 4 februari is nog niets geregeld. Dit is een feit zonder voorgaande. Het vertrouwen van de arbeiders in de kleursindikaten is diep geschokt.

Is de Volksunie hier weer eens verantwoordelijk voor ? Zal dit ook weer als oproermakerij betiteld worden ? Is solidariteit met deze Vlaamse arbeiders ook weer uit den boze ?

En de grote staatslieden uit de traditionele partijen jagen maar verder hun prebenden na, zonder oog te hebben voor de hopeloze toestand van de Limburgse mijnstreek.

Slechts een klein incident is nodig om opnieuw een woedeuitbarsting te veroorzaken in Zwartberg. Zal de druppel water die de kan doet overlopen, weer toegeschreven worden aan de enigen die met de verstotenen meevoelen ?

Van de geplande 1-meistoet moet de V.U. dan ook een grootse solidariteitsbetoging maken. De saaie socialistische en C.V.P.-1-mei-optochten moeten er nog bleker dan voorheen van af komen. Het bewijs moet eens te meer geleverd worden dat alleen de V.U. volks en sociaal is. Van een prachtig initiatief gesproken!

B.B., Malc.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

van de redaktie

Brussel, 10 maart 1966.

Betr. : abonnementenslag.

We blijven nog maar een weekje doorhameren op ons tema van vorige keer : het feit dat de arrondissementen en afdelingen zo laat uit hun winterslaap ontwaken om met de vereiste energie de abonnementenslag ter hand te nemen.
We hebben eens even de aanwinst-cijfers sinds 1 januari op papier gezet, om uit te vissen in welk arrondissement de resultaten goed zijn, waar se door de beugel kunnen en waar men werkelijk schromelijk tekort schiet.
Ziehier dan onze bevindingen. In de groep van de goede (héél goede zijn er niet) arrondissementen horen thuis: Antwerpen, Brugge, St Niklaas, Mechelen, Aalst en Oostende-Veurne-Diksmuide.
In de tweede groep, de slappe broertjes, zitten Leuven, Brussel, Dendermonde en Oudenaarde.
Helemaal onderaan op de ranglijst : Gent, Hasselt, Ieper, Kortrijk, Roeselare, Tongeren en Turnhout.
De pluim voor de maanden januari en februari gaat naar Brugge, de blaam naar Tongeren.
Elders hoeft men zich echter geen illuzies te maken : overal kan het stukken beter. Opdat het beter worde, zullen we in de eerstkomende weken dit erepodium en deze schandpaal regelmatig terug in ons blad oprichten.
Wie klopt Brugge ?

Wij

De VLAAMSE TOERISTENBOND
en de VLAAMSE AUTOMOBILISTENBOND

bieden hun leden deze zomer een ruime keuze uit meer dan 250 uitstekende groepsreizen per vliegtuig, trein, autocar of boot... in Vlaams gezelschap aan !
Deze zomer brengen onze regelmatige vliegtuigreizen u tegen voordelige voorwaarden naar de zon : Mallorca, Costa del Sol, Costa Brava, Amalfitaanse Kust, Dalmatische Kust, Roemenië... en nog veel meer plaatsen, waar de V.T.B. paraat staat om uw zonnige vakantie, ook zonder figuurlijke wolken, te verzekeren ! En zoals steeds zorgen wij voor een volledige reisverzekering ! Alle inlichtingen : het V.T.B.-sekretariaat, St.-Jakobsmarkt 45, Antwerpen (tel. 31.09.95) ; de V.T.B.-kantoren en bij alle vertegenwoordigers.

Verleden zaterdag werd te Halle, tijdens de opnamen voor het T.V.-programma « Interland », door vlaamsgezinden betoogd tegen de censuur in de T.V. i.v.m. Zwartberg. De kameratechnici van de T.V. hadden alle moeite van de wereld, om « betogingsvrije » beelden op antenne te brengen. De politie te Halle stak de censuur een handje toe.

● *Onrust en spanning in de mijnstreek.*

de lijdensweg der rekonversie is begonnen

(t.v.o.) In Zwartberg is het opnieuw volop aan het gisten. We schreven het reeds verleden week en deze week is nog duidelijker gebleken, dat de spanning in de Limburgse mijnstreek aan het stijgen is.

Verleden dinsdag riep het Goodwill-komitee in de mijn van Zwartberg een staking van een uur uit als protest tegen de gerechtelijke vervolgingen, die ingesteld werden tegen zgn. « opruiers ». Het stakingsordewoord werd stipt en algemeen opgevolgd, wat eens te meer het bewijs heeft geleverd dat het Goodwill-komitee, en niet de kleursindikaten, het vertrouwen van de arbeiders en bedienden heeft.

Die zelfde dinsdag verscheen voor de raadkamer te Tongeren de heer Lijnen, hoofdonderwijzer in de wijk « Park van Genk ». De beschuldigingen die tegen hem uitgebracht werden, zijn uiterst vaag; men tracht hem in de schoenen te schuiven dat hij op zondag 20 januari een wagen van de rijkswacht in brand stak. De feiten zullen wel niet ernstig zijn, want de Tongerse raadkamer was van oordeel dat verdere arrestatie van de heer Lijnen overbodig was. Tegen deze beslissing ging de prokureur in beroep, zodat de heer Lijnen aangehouden blijft en te Luik voor de kamer van inbeschuldigingstelling zal moeten verschijnen.

De zaak Lijnen hield kennelijk verband met de proteststaking van verleden dinsdag in de mijn te Zwartberg. Ze zou wel eens de druppel kunnen worden, die de beker opnieuw doet overlopen en de gespannen zenuwen in de mijnstreek doet begeven. Men speelt werkelijk met vuur door op lichtzinnige wijze vervolgingen in te spannen na een periode van hoogoplaaiende sociale en politieke onrust die zich ontlaadde in een reeks dramatische gebeurtenissen. Heel Limburg heeft zich in januari solidair verzet tegen de sluiting van Zwartberg; heel Limburg voelt zich solidair getroffen door de huidige politieterreur.

Een reeks andere gebeurtenissen en feiten in verband met de zogenaamde rekonversie leveren in gans de mijnstreek stof voor druk en verontwaardigd kommentaar. Zo kent iedereen de geschiedenis van de 28-jarige hoofdopzichter-paswerker die twaalf jaar ondergrondse dienst had in de mijn van Zwartberg en die zich enkele dagen geleden aanbood bij Ford-Genk, waar men ervaren paswerkers vroeg. De man doorstond met glans de bekwaamheidstest, werd hiervoor gefeliciteerd door de aanwervingsdienst, maar struikelde bij het medisch onderzoek. Er werd namelijk vastgesteld dat hij een begin had van silikose, de gevreesde stoflong, waaraan praktisch geen enkele mijnwerker met enkele jaren ondergrond ontsnapt.

Waar moet deze man — op 28-jarige leeftijd « alleen maar goed » om verder mijnwerker te spelen — naartoe? En wat met de honderden anderen, die zich stoflong gehaald hebben in de ondergrond en die morgen zullen horen antwoorden, wanneer zij zich aanbieden voor een betrekking : « Het is hier geen liefdadigheidsinstelling »?

Een ander geval wordt even druk besproken. Een specialist in de afdeling mekanografie van Zwartberg — twaalf jaar praktijk, grote beroepsbekwaamheid en uitzonderlijke staat van dienst — mag herbeginnen in een Limburgs bedrijf aan een maandwedde van... 7.000 fr. In de mijn had hij zich gedurende een dozijn jaren opgewerkt tot een inkomen van bijna 13.000 fr. per maand. De sluiting van Zwartberg en de zgn. « rekonversie » betekenen voor hem en zijn familie, dat hij het praktisch van vandaag op morgen moet stellen met de helft van wat hij vroeger verdiende!

Een honderdtal mijnwerkers — meestal vreemdelingen — werd op dinsdag 8 februari door de herklasseringskommissie vanuit Zwartberg naar Waterschei-mijn gestuurd. Te Waterschei beweerde men, van niets te weten en stuurde men de arbeiders 's anderendaags naar Winterslag. Ook daar bleek niemand te weten, wat er met deze mensen moest worden aangevangen; men stuurde hen donderdags naar Ford Genk, waar ze eveneens in de drup bleven staan.

's Vrijdags tenslotte konden de honderd terug aan het werk... in de mijn van Zwartberg, vanwaar ze gekomen waren. En voor zolang het nog duurt!

Hoeft het dan verwondering te wekken dat in gans de mijnstreek de toestand uiterst gespannen blijft en dat een kleine vonk zou volstaan om het vuur terug aan de lont te brengen?

● *Niet overdrijven, Standaard!*

is v.d.b. een onbaatzuchtig genie?

(l.d.v.) Er was een tijd dat «De Standaard» inderdaad de spreekbuis was van al de strijdende Vlamingen in dit land, zelfs van de niet-gelovigen. Die tijd is echter lang voorbij. De hoofdredakteur Manu Ruys is sindsdien fel geëvolueerd.

In het stuk « Van Kamerleden en Senatoren » van zaterdag 6 maart 1966 maakte hij de lofzang van Vanden Boeynants. Het kan zijn dat V.D.B. zekere kwaliteiten bezit, zoals trouwens nog vele anderen. Doch een dergelijke platitude voor een man waaraan de Vlamingen nog niets te danken hebben, zou beter op haar plaats zijn in de platvloerse literatuur van « De Nieuwe Gids ». Het doet ons inderdaad lachen wanneer wij lezen dat Vanden Boeynants geen pretentie heeft « die zoveel Brusselaars onuitstaanbaar maakt ». Verder kan men aan de naievelingen wijsmaken, dat V.D.B. geld besteedt aan de politiek. Hij heeft alleen in de politiek reeds drie functies, die in elk geval degelijk betaald worden.

Er wordt in het stuk van Manu Ruys een opsomming gegeven van al wat Vanden Boeynants doet. Hij heeft een persoonlijke zaak in het slagersbedrijf, die niet van de kleinste is. Bovendien is hij voorzitter van de C.V.P., schepen van de Stad Brussel en volksvertegenwoordiger. Dat zijn vier functies die voor iemand, die het ernstig zou willen doen, elk afzonderlijk reeds een volledige dagtaak uitmaken. Men kan niet anders dan hieruit besluiten dat V.D.B. ofwel werkelijk een genie moet zijn, ofwel de bedoeling heeft om toch veel geld te verdienen.

Dergelijk artikel met nog vele andere punten, waarop bemerkingen zouden kunnen gemaakt worden, prijkt in « De Standaard » op de tweede bladzijde. De tijd is lang voorbij dat « De Standaard » een vlag was voor de Vlamingen en de tijd is eveneens voorbij dat de artikels van Manu Ruys het Vlaams klimaat in dit land bepaalden. De grote Manu heeft zich teveel laten binden, vooral sedert hij destijds het Vlaams Aktiekomitee op bedekte wijze heeft gesaboteerd. In de perswereld is hij voor de Vlamingen uitgepraat en ook uitgeschreven.

In elk geval zou hij beter zijn jeugdliteratuur uit het tijdschrift « Golfslag », dat na de oorlogsjaren verscheen, herlezen. Misschien komt er dan nog berouw na de zonde.

● *Waar klapwiekt de « Vlaamse vleugel »?*

Voorzitter van de C.V.P. (hoeveel per maand?), schepen van Brussel (hoeveel per maand?), volksvertegenwoordiger (hoeveel per maand?), groothandelaar in vleeswaren (hoeveel per maand?) : V.D.B. is alleszins een veelzijdig man.

een krizis zonder vlaamse eisen

(f.d.d.e.) P.W. Segers was als Vlaming en als kristen-demokraat de vertegenwoordiger van de sterkste groep in de C.V.P. Hij was goed geplaatst om de Waalse B.S.P.-vleugel te overhalen en aldus een regering te vormen die zou steunen op de meerderheidsgroepen in de twee landsdelen : de Vlaamse C.V.P. en de Waalse B.S.P. Waarom heeft P.W. Segers aan zijn opdracht verzaakt? Het antwoord op deze vraag moet zeker gezocht worden in de C.V.P. zelf, waar eens te meer duistere machten hun veto gesteld hebben. Eens te meer werd het bewijs geleverd dat de Vlamingen, met hun numeriek overwicht, in de C.V.P. in feite geminoriseerd worden.

De aanduiding van de franskiljon Vanden Boeynants tot formateur is zeer bedenkelijk. Vergeten we niet dat de heer Vanden Boeynants als schepen van de Stad Brussel in een C.V.P.-P.V.V. koalitie zetelt.

De Vlaamse pers van C.V.P.-strekking heeft terecht het taalvergelijk van de P.V.V. zeer scherp aangevallen. Des te opmerkelijker is het dat deze zelfde pers thans Vanden Boeynants steunt en angstvallig zwijgt over het P.V.V.-programma. Is de Vlaamse C.V.P. akkoord met het voorstel door Vanden Boeynants gedaan aan de andere partijen? Wat hierover geweten is, is allesbehalve geruststellend voor de Vlamingen. Lazen we niet o.m. dat hierin het P.V.V.-programmapunt « bestrijding van het extremisme » overgenomen werd? In het licht van het taalvergelijk en andere uitlatingen weet iedereen wat de P.V.V. verstaat door « extremisme ».

De P.V.V. in de regering betekent de afbraak en de openlijke sabotage van de

(vervolg op blz. 4)

Een nachtelijke foto van de Luikse Maaskant. Aan de Limburgse Maaskant is het op hetzelfde uur van de nacht stukken donkerder : « weiden als wiegende zeeën » hoeven nu eenmaal geen verlichting.

(Vervolg van blz. 3)

nog zo gebrekkige en ontoereikende taalwetgeving en het verzaken aan iedere verwezenlijking op Vlaams gebied.

In gans het verloop van deze krisis werd nog geen enkele Vlaamse eis gesteld en van de Vlaamse C.V.P.-vleugel, met of zonder autonomie, werd nog niets gehoord. Straks zal het weer eens « met de dood in het hart » zijn dat de Vlaamse C.V.P.-ers hun steun en hun vertrouwen zullen geven aan een anti-Vlaamse regering.

● *Het « geval Diependaele ».*

de drek viel op hun eigen neus

(t.v.o.) Driemaal is scheepsrecht : de zaak Diependaele is de derde politieke assisenzaak in onze gerechtelijke geschiedenis die met een vrijspraak eindigde.

Deze vrijspraak lag voor de hand. Uit de debatten is overduidelijk gebleken, met wat een hopeloos-zwak dossier het openbaar ministerie voor de jury moest verschijnen. Op geen enkel ogenblik werd ook maar een schijn van schuld bewezen. De ganse aanklacht steunde op uiterst zwakke gronden en er zou nergens ter wereld een objektieve jury te vinden zijn, die aan het einde van debatten welke geen enkel element van schuld naar voor konden brengen, een vonnis zou hebben uitgesproken.

Velen hebben er zich over verwonderd, dat een dergelijk zwakke en onwelriekende zaak voor een assisenhof moest verschijnen. Het proces te Gent heeft geleerd dat de wetgever het nog niet zo slecht voor had, toen hij besliste dat de pers- en verkiezingsdelikten voor een jury en niet voor een gewone rechtbank dienden behandeld te worden. De Gentse vrijspraak is een overwinning van het gezond verstand en de realiteitszin van de doorsnee-burger, die geroepen werd om een oordeel uit te brengen over een zaak waarin het gerecht zich al te gemakkelijk zou vergalloperen en zich trouwens al vergallopeerd had.

De zaak Diependaele is van meet af aan een « politieke » zaak geweest in de pejoratieve zin van het woord : een poging tot wraakneming van een aantal BSP-mandatarissen die een zetel van provinciaal senator voor hun partij verloren waanden. Onbegrijpelijk — en vooral thans sinds de vrijspraak totaal onaanvaardbaar — was de beslissing van de senaat om de verkiezing in de Oostvlaamse provincieraad, waarbij Diependaele een senaatszetel had veroverd, te vernietigen. Het ziet er naar uit dat deze partijdige beslissing van de Hoge Vergadering haar stempel gedrukt heeft op gans het vervolg van de zaak. Men heeft, om de alwijze heren senatoren van de kleurpartijen niet met de neus in hun eigen aartsdomme flater te moeten duwen, er alles op gezet om de zaak Diependaele — hoe zwak ook de bewijsvoering en de gronden waren — tot voor het gerecht te brengen. Men heeft een zuiver politiek maneuver après coup kracht van gewijsde willen geven door het vonnis van een assisenhof.

Deze poging moest deerlijk mislukken. In de dagen voor het proces schreef een Brusselse krant, dat de zaak Diependaele eigenlijk een geding was tussen mensen van twee partijen — tussen Volksunie- en BSP-mensen. In deze wat al te vereenvoudigde voorstelling zit een grote kern van waarheid. De openbare aanklager beriep zich echter in zijn rekwisitoor op een even grof en vereenvoudigd denkschema : indien de beklaagden onschuldig zijn, dan liegen de getuigen ten laste en dat is onaanvaardbaar, vermits ze onder ede staan. De jury heeft gemeend, er een ander oordeel op na te mogen houden en de vrijspraak van de beklaagden betekende meteen dat een stel B.S.P.-mandatarissen terug naar huis werden gestuurd met een brevet van onbetrouwbaarheid.

De debatten zijn trouwens, wat de BSP-getuigen en -geplogenheden betreft, uiterst leerzaam geweest. Het stelletje socialistische mandatarissen dat te Gent op de getuigenbank defileerde, is er slechts in geslaagd aan te tonen dat de B.S.P. haar provincieraadsleden en haar burgemeesters blijkbaar rekruteert op grond van hun onbekwaamheid, hun onbetrouwbaarheid en hun onbehouwenheid. Het is daar te Gent beslist geen roemrijke bladzijde voor de Oostvlaamse socialisten geworden.

Met de vrijspraak is echter niet het laatste woord gezegd. Deze vrijspraak immers stelt niet alleen het gerecht, maar ook de senaat in het ongelijk. Ze houdt in, dat door een vies maneuver en een vuile kombine de Volksunie beroofd werd van een parlementszetel.

Geen mens zal voortaan nog geloven dat er in dit land een demokratie en een rechtvaardigheid heersen, die dezelfde zijn voor de kleinen als voor de groten. Op het proces te Gent werden door de verdediging een aantal gevallen geciteerd, waarbij mandatarissen van de « traditionele » partijen betrokken waren en omkoping zo goed als bewezen. Er kwam nooit een proces; omkopers en omgekochten bleven als geachte en geëerde burgers in hun parlementszetels zitten. In het geval Diependaele echter werd de Volksunie een zetel ontstolen, terwijl achteraf een assisenhof de gelegenheid kreeg om dit maneuver te bestempelen als wat het van meet af aan geweest is : een ondemokratische, gemene diefstal van een parlementszetel ten nadele van een kleine partij.

deze week in het land

- *Ondanks uitgebreide opzoekingen werd er nog geen spoor van de Brusselse politieagent De Leener en zijn moordenaars gevonden.*
- *De B.S.P. ging niet in op de voorstellen van Van den Boeynants en omschreef haar houding als volgt : ja voor een koalitie met de C.V.P., neen voor een koalitie onder Van den Boeynants.*
- *Te Gent werd de zaak Diependaele besloten met een vrijspraak voor de drie beklaagden.*
- *Te Zwartberg organizeerde het Goodwill-komitee een staking van een uur als protest tegen de vervolgingen en de politieterreur. Het ordewoord tot staking werd algemeen en stipt ingevolgd.*
- *« Mijnalarm » op het scherm.*

V. D. B.

Het meest ontroerende krizisproza van de jongste dagen lazen we in « De Standaard » en « Spécial ». In zijn wekelijkse kroniek « Van kamerleden en senatoren » bouwde Manu Ruys verleden zaterdag een precieus tabernakeltje, waarin hij met ontroerende eerbied V.D.B. als Grote Nationale Relikwie ten toon en ter bewieroking zette. Het formaat en de formule van « Spécial » lieten nog sterkere stunten toe : het Brussels weekblad bracht op zijn omslag een bijna levensgrote Vanden Boeynantskop met de uiterst bescheiden suggestieve titel : « V.D.B. : qui sera notre de Gaulle ? ».

Zo werd onze nationale hagiografie verrijkt met enkele stroperige schoolvoorbeelden.

Het gevleide portret dat Manu Ruys bracht, verraadt echter enkele al te opzichtige retouches opdat men het nog als gelijkend zou aanvaarden. Waarom bijvoorbeeld dat zedige vlaagje geheugenverlies, waar het de collegejaren van V.D.B. betreft ? De « Standaard »-lezer wordt er toe gebracht, te geloven dat V.D.B. met veel vrucht de jezuietenhumaniora van laag tot hoog volgde. Zou het dan werkelijk majesteitsschennis zijn, vandaag de dingen bij hun naam te noemen en toe te geven dat de beenhouwerszoon een levendige en dus lastige knaap was, op wien het mes van de Sociëteit niet sneed en die dan ook door pater rector netjes aan de deur gezet werd ?

Stappen we met de glimlach heen over Manu's poging om V.D.B. een weerstandersverleden aan te meten; we zouden werkelijk spijkers op laag water zoeken indien we zouden twijfelen aan de heroïsche houding van ook maar één enkele onzer Brusselse kleurpolitiekers gedurende de oorlog. Onze kleine teen zegt ons echter, dat het met de weerstandsdaden van V.D.B. wel geen hoge vaart zal gelopen hebben, want daarover zweeg Manu — net zoals de overige V.D.B.-hagiografen trouwens — in meer dan één taal.

Een keiharde zakenman is de C.V.P.-voorzitter inderdaad steeds geweest en op dat vlak zullen we aan Manu's appreciatie niets afdingen. Wel integendeel ! Een kort verblijf in het Anderlechts slachthuis- of Brussels vleeshouwerswereldje volstaat voor iedere goede verstaander, om een aantal hoogst merkwaardige dingen te vernemen over V.D.B.'s zéér intieme relatie met de beenhouwersvakschool.

Ook op een ander vlak heeft « De Standaard » gelijk : V.D.B. is inderdaad een vlotte, handige jongen met een ontwikkelde zin voor public relations, die de bazis voor zijn politieke loopbaan zelf uitbouwde door zich bij de Brusselse middenstanders en de Vlamingen uit het Payottenland een stevige populariteit te veroveren. Het is hem trouwens door de Brusselse flaminganten uit zijn eigen partij steeds kwalijk genomen, dat hij de stemmen van het Vlaamse land afschuimde en omzette in een tipisch-Brusselse politiek die met Vlaams-Brabant hoegenaamd geen rekening hield.

Uit het lange vraaggesprek dat « Spécial » afnam van de informateur, duikt hetzelfde beeld van een vlotte, zeer oppervlakkige, allesbehalve onbaatzuchtige en uiterst ambitieuze Brusselse middenstander op. Het aantal tipisch-Beulemanse enormiteiten dat V.D.B. in dat vraaggesprek uitgekraamd heeft, is ontstellend. In de politiek, zoals V.D.B. dat verstaat, en zeker in het Brussels milieu is dat echter geen nadeel. Wel integendeel : de oppervlakkige praat van een horrible simplificateur die geen last heeft van intellektuele bagage, komt wonderwel tegemoet aan de oppervlakkige, grove en vooropgezette meningen van het bekrompen Brussels publiek waarop V.D.B. — uit inzicht, maar vooral ook uit aangeboren geschiktheid en verwantschap — zijn politiek en zijn visie heeft afgestemd. Het vraaggesprek in « Spécial » bevat een aantal fraaie specimen van de idiote onjuistheden en gemeenplaatsen die er bij het ontworteld grootstadspubliek ingaan als zoete koek. Zo bijvoorbeeld : « Is er niet evenveel verschil tussen een Bretoen en een Bordelais als tussen Kortrijkzaan en een Bergenaar. En dan ? Belet dat hen, Fransman te zijn ? ». Of nog : « Alles zou zoveel eenvoudiger zijn indien iedere Belg overal de taal kan spreken die hij wil spreken en indien hij door iedereen zou begrepen worden. Hoeveel vooraanstaande buitenlandse politiekers hebben me reeds hun verwondering er over uitgedrukt dat België de verplichting tot veralgemeende tweetaligheid nog niet heeft ingevoerd ! ».

Dat is de politiek die men aan de herbergtogen en de slagersbanken in onze onvolprezen « nationale » hoofdstad nuchter én zat, steeds met evenveel animo als ontstellende overtuigingskracht, kan horen verdedigen. Dergelijke oppervlakkige, door geen enkel denkproces bezwaarde of gehinderde gemeenplaatsen maken V.D.B. deelachtig aan dat mizerabele onding waarachter Beulemans zijn onwetendheid en zijn onbekwaamheid verbergt en dat dan — om zich te onderscheiden van het verstand tout court — de nationaal gebreveteerde titel van « bon sens belge » krijgt.

De kleinzoon van een Mechels socialist, de Vlaamse slagerszoon is in nauwelijks één generatie door de Brusselse vleesmolen fijngedraaid : ne pistolei mè hachei die zwaar op de Vlaamse maag blijft liggen.

dio Genes.

verminkte en "aangepaste" demokratie

(t.v.o.) We hebben verleden week vrijdag de T.V.-reportage « Mijnalarm » van Maurits de Wilde dan toch nog op het kleine scherm gekregen. Zij het dan — zoals de T.V.-reporter het uitdrukkelijk zegde — in « aangepaste vorm ». We hebben er het raden naar, hoe ver die « aanpassing » eigenlijk ging. Maar we vermoeden dat er met de oorspronkelijke reportage heel erg is geknoeid.

Over Zwartberg — toch « het » probleem op het ogenblik dat Maurits de Wilde « Mijnalarm » maakte ! — was er in verhouding weinig te zien. Des te meer over de Waalse bekkens en het zou ons geen barst verwonderen dat de « aanpassing » vooral tot doel gehad heeft, de indruk te verwekken dat wallons et flamands ne sont que des prénoms en dat de mijnsluitingen in de Borinage even dramatische konsekwenties hebben als in de Kempen.

Ondanks deze vertekening en vervalsing van het perspektief bleef de uitzending toch uiterst leerrijk. Technisch was ze af en ze verraadde overigens duidelijk, dat Maurits de Wilde het dossier had ingestudeerd en wist waarover hij sprak en moest laten spreken.

De heren A.C.V.-sindikalisten die op het scherm verschenen, zullen met een zucht van verlichting vastgesteld hebben dat hun meest revolutionaire uitspraken van destijds aan de censuur ten offer gevallen waren. Het was inderdaad een publiek geheim dat één der voornaamste redenen voor het regeringsveto destijds juist de springstofverklaringen van de sindikalisten, die achteraf bange beunhazen bleken te zijn, waren. Wat van hun uitlatingen overbleef, was echter nog duidelijk genoeg om hun latere houding en de politiek van hun organisaties aan de schandpaal te spijkeren.

Ook enkele opnamen uit Wallonië waren uiterst leerrijk. Bij nader toekijken bleek de wieg van de grote meerderheid der geïnterviewde « Waalse » arbeiders ergens in het zonnige zuiden gestaan te hebben. Een Borain — een échte ditmaal — wees heel terecht op het feit dat de Oostvlaamse pendelarbeiders, die reizen van twee tot drie uur naar de mijn moeten ondernemen, er eigenlijk nog slechter aan toe zijn dan hijzelf.

Als toemaatje bij de eigenlijke reportage kregen we een vraaggesprek van Maurits de Wilde met de ontslagnemende minister Spinoy. De Mechelse B.S.P.-er was in een slechte dag en verdedigde zijn (mager) dossier uiterst zwak. Maurits de Wilde dient eens te meer geprezen omwille van de hardnekkigheid, waarmee hij Spinoy steeds weer terug trachtte te drijven naar een duidelijk antwoord op de vraag : 750 miljoen van de E.G.K.S. voor Borinage en Centrum; hoeveel voor de Kempen ? Spinoy bleef het antwoord schuldig.

In een scherpe motie heeft het partijbestuur der Volksunie na de uitzending de regeringscensuur gelaakt en geprotesteerd tegen het feit dat een ontslagnemend minister — een burger zoals u en ik — het ekskluzief recht op kommentaar bij de uitzending kreeg.

Wij nazijn

vlaams nationaal

TOERISME

[« CHEZ NOUS »]

Voor de « Standaard »-groep is een frank altijd een frank geweest en hoe meer franken, hoe beter. De jongste lukratieve aktiviteit van de De Smaele-clan is het toerisme in het zonnige zuiden. De bladen van de trust en de boekhandels van de « Standaard »-keten staan sinds enkele tijd in dienst van de koers naar de zon en de centen.

Het is daarbij wel merkwaardig, dat ons vanuit verschillende plaatsen in het Vlaamse land gesignaleerd wordt dat de krant-en-reisverkopers er eentalig-Franse reisfolders hebben verspreid.

Graag lazen we daarover in de « Maatschappelijke » eens een wrekend flamingantisch artikel Zoals er om de 3 maand één verschijnt, kwestie van de « Gazet van Antwerpen » bij de lezers buiten de deur te houden...

NIJLENSE MOP

Enkele dagen geleden organizeerde de Volksunie-afdeling Nijlen een voorlichtingsavond, waarop onze vriend Walter Luyten het woord voerde over Zwartberg.

Een paar Nijlense spuiters staken de koppen bijeen en besloten, dat er op die voorlichtingsavond een film zou vertoond worden « over de stakingsincidenten ». Zulks werd vermeld op de uitnodigingen voor de voorlichtingsvergadering en een dergelijke uitnodiging belandde via de post bij de Tongerse onderzoeksrechter, die een paar weken geleden opdracht gaf om op een Waaslandse V.U.-vergadering de film over Zwartberg in beslag te doen nemen.

De vis beet in het aas en de vergadering te Nijlen werd vereerd met het bezoek van gerechtsdienaars - in - burger die zich de verplaatsing vanuit Antwerpen hadden getroost om de film te komen inpikken. Hoe groot was hun verwondering toen bleek, dat de Nijlense spuiters gezorgd hadden voor een filmbandje waarop die goeie ouwe Chaplin het aan de stok had met stakers en politie in het New-Nork van anno ergens in de twintig !

En in Tongeren maar wachten op het « bezwarende » dokument !

WAPENS TE VEEL OF TE WEINIG ?

Wie de jongste jaren het arsenaal van de Rijkswacht in omvang en kaliber heeft zien toenemen, verbaast er zich telkens weer over dat daarnaast de politie nog niet eens beschikte over de meest elementaire middelen om met een schijn van kans de strijd tegen de misdaad aan te vatten.

Politie-agenten moeten het stellen met een 7.65 tegenover de mitrailletten van de gangsters. Maar bij de Rijkswacht zijn er wapens in overvloed : splinternieuwe waterkannonnen, moderne (en gevaarlijke) traangasbommen, een uitgebreid wagenpark — alles van het nieuwste, het beste en het duurste.

Wat bewijst dat men in België op de allereerste plaats niet denkt aan de bescherming van de burger, maar aan de « ordehandhaving » : het onderdrukken van sociale of nationale ontevredenheid.

De bestrijding van betogende flaminganten is immers véél belangrijker dan de bescherming van de belastingbetalende burgers.

EEN OF TWEE

In tijden van regeringskrizis vergeten de C.V.P.-bonzen wel eens, hun violen op mekaar af te stemmen. Zo komt het, dat de heren Moyersoen en Van den Boeynants dezer dagen een ontzettend vals duet hebben gespeeld.

De Aalsterse minister van Landsverdediging verzette zich met hand en tand tegen een verdaging van de aankoop van nieuwe pantserwagens en verklaarde, dat er van « zijn » begroting geen frank afkon. De Brusselse partijvoorzitter van zijn kant ontdekte plots, dat ons land het kan stellen met één divisie in plaats van met twee zoals de Nato vraagt. Wat volgens hem en trouwens ook (maar dan niet sinds gisteren !) volgens ons, een grote besparing op landsverdediging zou toelaten.

Zo'n grote nationale partij met een groot nationaal en bindend programma biedt toch maar alle voordelen, zouden we zeggen.

FRAAI

In « Het Volk » werd in één en dezelfde titel, met één en dezelfde letter meegedeeld dat het Oostvlaams assisenhof 'n kindermoord en de poging tot omkoperij, het geval Diependaele, zou behandelen.

Wat voor een assisenhof komt is allemaal koek één deeg, zullen de christelijke heren op « Het Volk » gedacht hebben. En tussen kindermoordenaars en politieke tegenstrevers is er tóch geen verschil.

BRUSSELAAR

In zijn vraaggesprek met het weekblad « Spécial » heeft Van den Boeynants verleden week enkele de-fi-ni-tie-ve dingen over federalisme gezegd. Zo o.m. : « Ik zou willen dat men mij uitlegt wat er van Brussel zou geworden in een federaal regime. Ik zeg u echter al dadelijk : als Brusselaar wil ik noch naar de ene, noch naar de andere kant gaan ».

Hoeft ook niet, V.D.B. ! Van een staatsman van uw formaat zou men echter mogen verwachten dat hij weet, dat de federalisten van Brussel willen maken wat Washington al lang is : een werkelijk nationale hoofdstad in een federaal land, en daarom dus Rijksgebied.

Inmiddels noteren we — voor de zoveelste keer — dat de Vlaming Vanden Boeynants (want dat is hij, met of tegen zijn wil, door afstamming) ne veut aller ni d'un côté, ni de l'autre. Dat hij er dus zeer nadrukkelijk aan houdt, iedere band met zijn volk op te zeggen.

En tant que Bruxellois : behorende tot het zeer uitzonderlijke ras, dat voorouders noch geschiedenis heeft en dat werkelijk meent, een totaal afzonderlijke en meerwaardige soort van de homo sapiens te zijn.

LIMBURG

In een persmededeling van de Limburgse Ekonomische Raad wordt aangestipt dat dit organisme reeds in augustus 1965 stappen deed bij de regering om de uitvoering te bekomen van een reeks maatregelen, die noodzakelijk waren in verband met de snel groeiende moeilijkheden in de Kempische mijnstreek. Slechts tegen het einde van het jaar gaf de regering — en dan nog maar gedeeltelijk — gevolg aan deze tussenkomst. De Limburgse Ekonomische Raad stipt tevens aan dat op het gebied van nieuwe industriële vestigingen in de provincie er in 1965 een zekere vertraging in vergelijking met voorgaande jaren was ingetreden.

Merken we daarbij op dat van 1960 tot 1965 er in Limburg 15.313 werkplaatsen gekreëerd werden, wat net voldoende is om de natuurlijke aangroei van de aktieve bevolking bij te houden, maar absoluut onvoldoende om de teloorgang van de koolmijnen te kompenseren. Er is dus geen vooruitgang en zelfs geen stagnatie, maar wel achteruitgang. Gezwegen dan nog van het probleem van opslorping der pendelbeweging naar werkplaatsen buiten de provincie !

TU QUOQUE

In ons blad van 12 februari schreven we een stukje, waarin betreurd werd dat de burgemeester van Asse zijn gemeente had opengezet voor de Brusselse grondspekulatie en dat hij dus het verfransingsproces van Asse hielp inzetten.

De heer Van Wijnendaele schreef ons een vriendelijke brief om ons de juiste toedracht van zaken te geven. Als burgemeester kon hij zich niet verzetten tegen de aankoop van een perceel in publieke verkoop. Hij is eveneens machteloos tegen de verkaveling van dit perceel, dat aan alle voorschriften voor verkaveling en bebouwing voldoet.

Burgemeester Van Wijnendaele geeft in zijn brief een aantal voorbeelden van zijn persoonlijk optreden, telkens wanneer hij in staat was om de Brusselse grondspekulatie en het gevaar voor verfransing te beletten.

Het heeft ons plezier gedaan, dit van hem te mogen lezen en te kunnen vaststellen dat onze vrees ongegrond was. Een andere houding van de heer Van Wijnendaele zou ons niet alleen verwonderd, maar ook ontgoocheld hebben : we kenden hem steeds als een gematigd maar overtuigd Vlaamsgezinde.

Collard (meer dan ooit met het uiterlijk van een zalvend prelaat) en Jos Van Eynde (niet langer éminence grise van een regering, maar reeds met een verbolgen oppositie-gezicht) deelden de pers mee dat de B.S.P. besloten had : C.V.P. si, V.D.B. no.

P.V.V.-voorzitter Vanaudenhove in zijn gebruikelijke rol op perskonferenties : driekwart showéénkwart staatsman.

Wij nazijn

Vlaams nationaal

VIS

BROEDERLIJK DELEN

Een al te vrome en aan de aardse dingen te zeer ontrukte ziel heeft in de propagandafolder voor de aktie « Broederlijk delen » een nogal vervelende lapsus geplaatst : de katolieke gelovigen werden er toe aangespoord, minder vis te eten en in de plaats de goedkopere eieren te nuttigen.

De vishandelaars, die reeds in een minder vrome bui verkeren omwille van de afgeschafte vastendagen, gingen dadelijk op hun achterste poten staan. Vooral aan de kust, in de vissers- en rederijkringen, was het ongenoegen over deze anti-vis-spaaraktie bijzonder groot.

Monseigneur De Smedt, tot wiens bisdom de kust behoort, werd al spoedig gewaar dat het ei van « Broederlijk Delen » niet dat van Colombus was. Hij nam dan ook afstand van wat hij « een Brusselse vergissing » noemde en gaf aan zijn gelovigen de opdracht, méér vis te eten dan voorheen en in de tweede helft van de vasten het visverzuim uit de eerste helft goed te maken.

Mgr. De Smedt heeft er een handje van weg, om in zijn eigen bisdom net andersom dan elders te doen. In 1958 was stemmen voor de Volksunie in het bisdom Brugge een zware zonde, terwijl het elders blijkbaar mocht. En nu weer dat vis eten...

JOURNALISTIEK OF VERKLIKKING ?

Mensen die het weten kunnen, vertellen dat de gerechtelijke politie in bepaalde omstandigheden, zoals bijvoorbeeld na de incidenten te Zwartberg, gebruik maakt van de filmstroken der Belgische televisie om het onderzoek te bevorderen. Hetzelfde zou trouwens gebeuren met de foto's die door het agentschap Belga worden gemaakt.

Indien dit juist is — en het wordt in ieder geval beweerd door wie het weten kunnen — kan daartegen niet luid genoeg geprotesteerd worden. De filmen van de B.R.T. en de foto's van de persagentschappen zijn louter-journalistieke dokumenten; de T.V.-kijkers en de overige staatsburgers betalen geen belasting, opdat de T.V.-journalisten zouden optreden als politionele loopjongens en snuffelaars.

Geen enkele redaktie zou er aan denken, anders dan gedwongen bij gerechtelijke beslissing, haar dokumenten ter beschikking van de politie te stellen.

Of gelden deze regels van joernalistieke beroepseer niet aan het Flageyplein ?

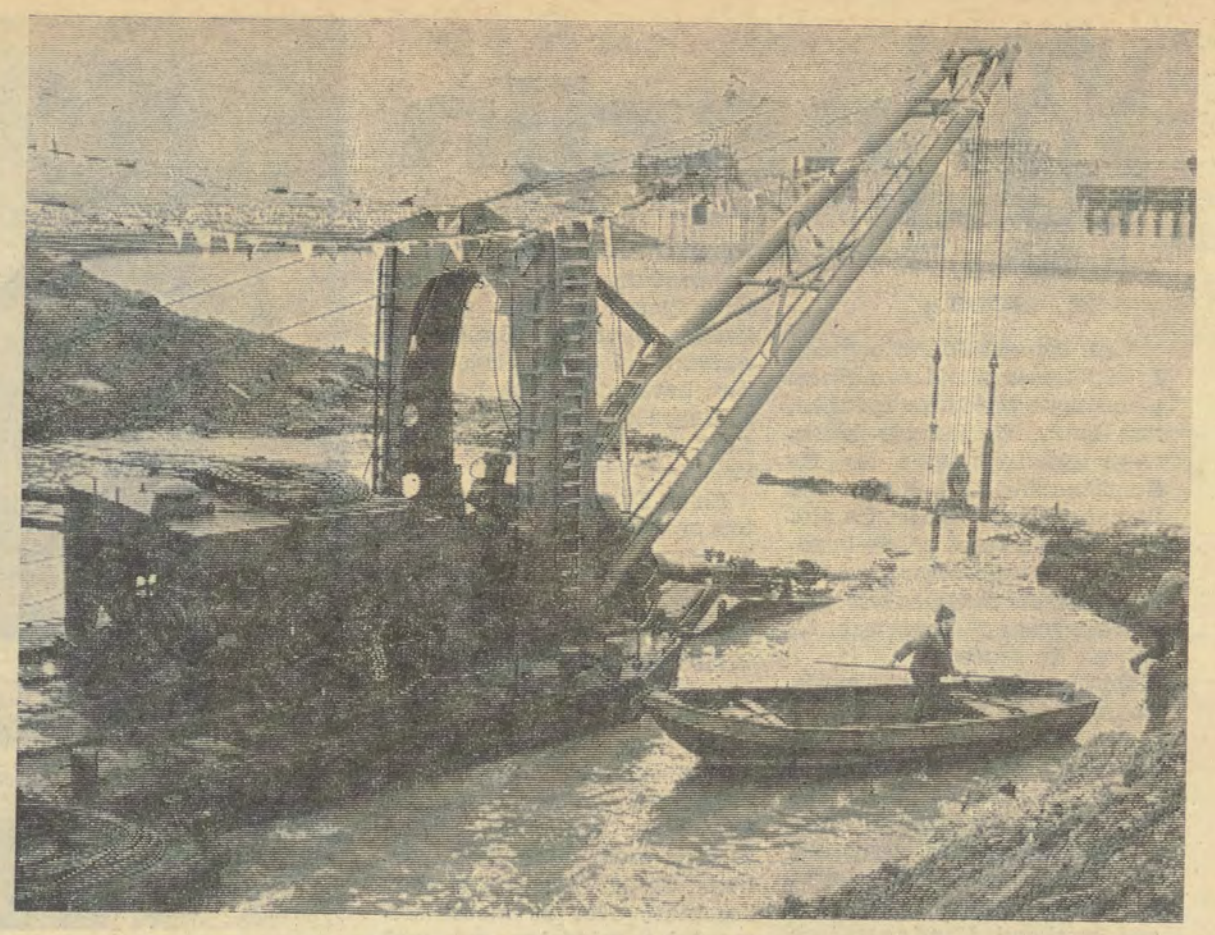

Sinds enkele dagen werd in de Antwerpse polder de dijk weggebaggerd tussen de sluis van Zandvliet en de zwaaikom. Onze foto werd genomen op het ogenblik dat een culterzuiger het laatste stuk dam wegbaggert.

Graag vernamen we een afdoende — en overtuigende ! — logenstraffing.

We kunnen een GEheime STAatsPOlitie best missen !

ZWART EN WIT

Théo Lefèvre tracht zich, bij middel van gepeperde uitspraken tijdens spreekbeurten, verder in het nieuws te handhaven. Zo debiteerde hij tijdens een spreekbeurt over Amerika in de Vlaamse Klub te Brussel opnieuw enkele opmerkelijke zinnen.

« Stel U voor », zegde de gewezen premier, « dat Vlamingen en Walen een verschillende huidskleur hebben. Wie zouden dan de witten en wie de zwarten zijn ? ».

Het komt ons voor alsof Théo Lefèvre hier, tegen beter weten in, vroeg naar de gekende weg. Wie anders dan de Vlamingen zouden de zwarten zijn ? Lefèvre heeft toch de repressietijd (de tijd van « hij ligt er en hij ligt er goed ») meegemaakt. Het beste gerecht ter wereld heeft toen eens en voor goed vastgelegd dat de Vlamingen de « zwarten » zijn. En de weldenkende francofone pers laat geen enkele gelegenheid voorbijgaan om dat te herhalen.

Indien Lefèvre onder witten en zwarten echter zou verstaan de upperten en de underdog, dan vergt zijn vraag evenmin een antwoord. De gewezen eerste-minister heeft zich steeds zeer bewust van de taal der upperten bediend. Dit statussimbool, dat hem boven de zwarte onderlaag verheft, is het Frans. De taal der witten !

« HET VOLK »

Een der weinige plezierige dingen tijdens de aanslepende regeringskrizis zijn de journalistieke krachttoeren waartoe de bladen hun toevlucht moeten nemen al naar gelang de situatie verandert. Tot voor enkele dagen, toen het er nog naar uitzag dat een C.V.P.-B.S.P.-formule zonder al te veel moeilijkheden tot stand zou komen, schreef « Het Volk » dagelijks op de toon van de allergrootste beslistheid « dat er van een koalitie met de P.V.V. in de verste verte geen sprake kan zijn ».

Verleden woensdag was deze pontifikale uitspraak reeds afgezwakt tot « een C.V.P.-P.V.V.-koalitie is een formule die ons, christen-demokraten, nooit erg heeft bekoord ».

Van understatement gesproken !

En indien een C.V.P.-P.V.V.-koalitie tot stand komt, voorspellen wij dat « Het Volk » over niet al te veel dagen deze formule uit alle kracht zal verdedigen.

WIE STEUNT DE VOER ?

De Vlaamse klassen in de Voerstreek hebben nood aan schoolmateriaal. Alle didaktisch materiaal (borden, landkaarten, boeken, rekenmateriaal, enz.) is uiterst welkom. Welke Vlaamse firma of welke kultuurvereniging steekt hier eens de handen uit de mouwen ? Kontaktadres : Jaak Cuppens, Hoogstraat 3, Beringen.

V.D.B. ZEGT HET

Hoe meer men Van den Boeynants hoort en ziet in radio en T.V., hoe vaster de indruk wordt dat men te doen heeft met een prater die op stuntelige wijze oppervlakkige dingen zegt. In zijn slagerij slaat V.d.B. wellicht 'n figuur v.d. slimste en de geniaalste Maar op het podium van de politiek is dat al een tikkeltje moeilijker, alhoewel V.d.B. niets onverlet laat om voor « sterke man » te spelen. Zijn reputatie van « sterke » wil hij vestigen, desnoods ten koste van zijn partijgenoten en « vrienden ». Zo verklaarde hij verleden zaterdag « dat België sedert bijna een jaar niet meer geregeerd wordt ». Waarbij de toehoorders stilzwijgend verzocht werden, te geloven dat hij — V.d.B. ! — het anders en béter zal doen.

Deze verklaring van V.d.B. is geld waard. Indien de CVP-voorzitter inderdaad vastgesteld heeft dat het land sinds een jaar niet meer geregeerd werd, dan ware het zijn plicht van civiek en nationaal-tot-op-de-graat volksvertegenwoordiger geweest, zulks tijdig aan het land te zeggen. Bij ons weten heeft hij dat niet gedaan. Zodat hij, uit partijpolitieke overwegingen, aan het land een belangrijke waarheid onthouden heeft.

Dat past al héél slecht bij het beeld van de oprechte, rondborstige staatsman dat V.d.B. door zijn propagandajongens zo graag van zichzelf laat kneden.

WOORDENSPEL

Ook de voorzitter van de grootste partij in dit land heeft de stelling uitgesproken dat het onderscheid tussen links en rechts, als het er op aan komt, nog weinig betekenis heeft. Hij zou een « nationaal » programma voorstellen. Natuurlijk heeft deze term in die mond ons niets wijzer gemaakt. Wel weten we zonder enige twijfel, dat dit « nationaal » Belgisch of Brussels-nationaal betekent. En we hebben genoeg geheugen en kennis van de geschiedenis om te beseffen, welke gevaren voor ons volk daar allemaal achter schuil kunnen gaan. Er zijn echter nog méér belangrijke vragen. Als er inderdaad een grote kans bestaat dat de stelling dat het Westers burgerdom « zelfmoord » aan het plegen is juist is, dan past de vraag of die zelfmoord ook hier niet bezig is !

Alle tegenstanders van de nationalisten drijven sinds vele jaren de spot met de zorg die deze nationalisten hebben voor taalproblemen. Het zou immers onbelangrijk zijn of de mens zich uitdrukken kan, hoe dat gebeurt en zelfs in welke menselijke sfeer hij leeft. De taal, die het innigste in de mens uitdrukt en vormt, is niets vergeleken bij het ekonomische. Terecht hebben wij er ons steeds tegen verzet dat men ons on-sociaal gedrag, gebrek aan belangstelling voor het dagelijkse leven en het levensonderhoud zou durven verwijten ! Taalbelang is inderdaad volksbelang en daarom ook sociaal belang. Maar misschien hebben we ons in deze defensieve houding al te zeer laten terugdringen - ook als we zélf het initiatief nemen met verantwoorde, gedurfde en noodzakelijke voorstellen.

Vlaams en nationaal mogen voor ons nooit louter etiketten zijn om om het even wat te verbergen. Mogen geen uithangborden zijn voor groeps- of partijbelangen. Als we een louter ekonomische welvaart nastreven, met een goed verzorgde robottenmaatschappij als eindpunt, dan doen we er goed aan beide titels maar op te geven. Dan zijn ze zinloos, zoals het woord « nationaal » zinloos is voor de voorzitter van de C.V.P. De koopkracht behouden en het ekonomisch leven stimuleren zijn de grondslagen van het leven zélf, maar tegelijk de taalproblemen voor twee jaar « bevriezen » is fundamenteel on-realistisch !

Als « nationaal » geen misleidende vlag is voor een smokkelzaakje, dan omvat een programma of een beweging die deze titel willen voeren, het menselijke samenleven in zijn geheel, in al zijn verschillende vormen. Niet om daarvoor strikte formules voor te stellen, maar wel om er rekening mee te houden. Men kan de taalproblemen niet «bevriezen», tenzij het mogelijk zou zijn Vlamingen en Walen te bevriezen.

Wie dit zelfs maar bedenken kan, heeft het bewijs geleverd dat hij niets anders speelt dan een handig woordenspel.

Heel langzaam, naar ons oordeel dikwijls al te langzaam, wreekt zich echter de werkelijkheid. Zelfs tijdens de korte periode die gevolgd is op het einde van de wereldoorlog, is het nationale probleem in België van een « vals probleem » waarvoor men geen minachting genoeg kon hebben, tot een zo fundamenteel probleem geworden, dat men het nauwelijks nog aandurft ! Hoe hardnekkig men het ook doodzwijgen wil, het is voortdurend aanwezig. Zelfs als een regering moet gevormd worden, iets wat altijd gebeurt zonder dat de extremisten daarbij betrokken worden, is het een onontkoombare bekommernis.

Laten Brussel en de Belgische Brusselaars zich maar troosten als kinderen met woorden ; wij staan in de werkelijkheid - zo lang ten minste dat wij ook niet met woorden gaan spelen.

Nemrod.

TWINTIG JAAR

Volgende week woensdag zal het dag op dag 20 jaar geleden zijn dat de IJzertoren in de lucht vloog. In de vroege morgen van 16 juni 1945, rond half drie, was reeds een eerste dynamiteringspoging ondernomen. Alhoewel zwaar beschadigd en ontoegankelijk, bleef de toren toen nog overeind. De « Pourquoi-Pas ? » juichte de dinamitering toe, doch vond het spijtig van het halve werk : « ... Verschillende Vlamingen van de kust, moedige leden van het O.F. en oudstrijders van 14-18, hebben getracht hem met dinamiet in de lucht te laten vliegen.

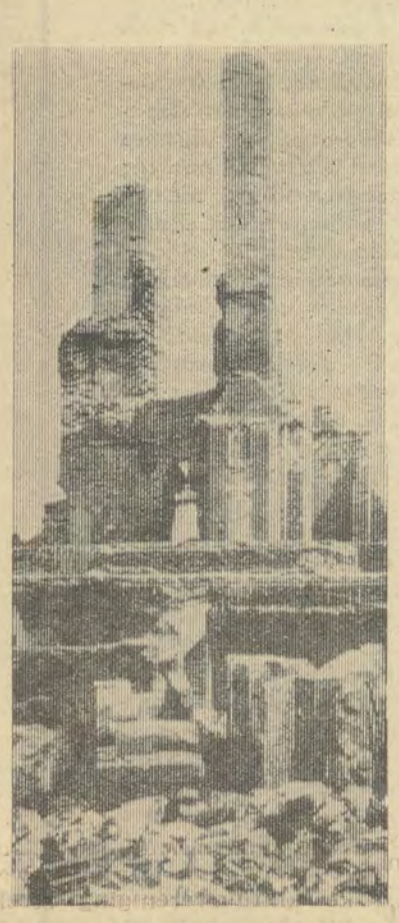

...twintig jaar geleden...

Ongelukkig slaagden zij er slechts in, een grote opening te maken. Zou de heer minister van Landsverdediging niet één van onze moedige ontmijningskompagnies van de kust met de uitvoering van dit kleine werk van vernietiging en openbare gezondmaking kunnen belasten ? De munitie, die zij iedere dag in onze duinen verzamelen, ontbreekt hen niet ».

HET GESCHIKTE OGENBLIK

Generaal Willems verklaarde enkele maanden later op een perskonferentie dat hij aan de minister gevraagd had, de IJzertoren te laten vernietigen. Volgens de generaal achtte de minister « het ogenblik niet geschikt ».

Kort daarop was het geschikte ogenblik echter aangebroken. De hartewens van « Pourquoi-Pas ? » ging praktisch tot in de détails in vervulling en de « moedige ontmijningskompagnies » met de « munitie » schijnen niet vreemd geweest te zijn aan het werk dat op 16 maart 1946 te kwart na twee 's morgens bekroond werd met de definitieve vernietiging van de oude toren.

DE LANGE WEG

Sinds de dinamitering van de IJzertoren in volle repressieperiode, toen de Vlaamse beweging voor eeuwig en altijd afgeschreven scheen, is er een lange weg afgelegd. Nog altijd steekt het puin van 16 maart 1946 zijn twee armen in een gebaar van protest omhoog. Maar enkele tientallen meter verder rijst de nieuwe toren de lucht in, een reusachtige balk in het oog van hen die vonden dat « hij er lag en dat hij er goed lag ».

In de twintig jaar sindsdien is de Vlaamse beweging vanuit de katakomben en koncentratiekampen, doorheen 'n nieuwe en onbelaste generatie weer gegroeid tot een beslissende kracht, de bepalende factor in de Belgische politiek.

Degenen die dachten, in de duinen genoeg munitie te kunnen verzamelen om een heel volk en zijn recht op eigen bestaan van de kaart te blazen, zijn lelijk bedrogen uitgekomen !

Hun heldendaad heeft als enig nut gehad, de Vlamingen er aan herinnerd te hebben hoe deze unitaire staat, zijn machthebbers en zijn nachtelijke dienaars dachten over de Vlaamse simbolen, over het Vlaamse volk zélf.

« WAALS » VERZET

Op gezette tijden worden door de kommunisten, zowel strekking Moskou als Peking, in Wallonië anti-Nato-betogingen ingericht.

Zo trokken verleden zaterdag weer enkele honderden betogers door Charleroi. Een groot deel van hen waren Spanjaarden, die zich trouwens kenbaar maakten door onafgebroken « Franco assassin » te skandéren op het gekende ritme lang-lang-kort-kort-kort.

De politiebetoging van verleden maandag kende een grote toeloop van politie- en brandweermensen. Op de Oratoriënberg, waar agent De Leener werd neergeschoten, werd een bloemenhulde gebracht. Onder druk van deze betoging vond het Brussels stadsmagistraat, plots tijd en gelegenheid om zich met de politiezaken bezig te houden.

Er werd in de betoging een spandoek meegedragen, waarop de opheffing van de Natobazis te Florennes (bij Namen) werd geëist in een kernachtige zin : « Florennes aux Wallons ».

De man die de spandoek droeg, was een rasechte Spanjaard.

Reden om te lachen ? Natuurlijk niet : Spaanse Walen zijn de logische konsekwentie van de Sauvy-politiek !

REPETEERGEWEREN

De Brusselse politie-agenten zullen voortaan op hun nachtelijke ronde gewapend zijn met repeteergeweren. Deze beslissing werd in 7 haasten genomen, na de moord op Van Helmont en De Leener en onder druk van de politie-betogingen.

Wij zijn er echter niet zo maar van overtuigd dat het een verstandige beslissing is. De politie moet voor specifieke taken inderdaad behoorlijk bewapend zijn en agent De Leener bijvoorbeeld kon stellig best een repeteergeweer gebruiken, toen hij opdracht kreeg om moederziel alleen een gangsterauto te bewaken.

We menen echter dat repeteergeweren niets te zien hebben met de gewone routinetaken van de politie. En indien wij te beslissen hadden, zouden wij ons eerder spiegelen aan het Britse voorbeeld : de bobby's doen hun routineopdrachten ongewapend. Het milieu weet echter dat moord op een agent ongenadig bestraft wordt. In Londen is de politie veiliger dan te Brussel.

We hebben de indruk dat, nadat men in ons land gezondigd heeft door nalatigheid, men nu plots gaat beginnen te overdrijven.

MACHTSTECHNIEK IN DE N.V.

Waar we vorige maal een vereenvoudigde bepaling hebben gegeven van de financiële grootmachten die sedert het ontstaan van België er de plak gezwaaid hebben, willen we thans even de techniek verduidelijken waardoor deze machtskoncentraties mogelijk werden.

Vooraf willen we de belangrijkheid schetsen van de ekonomische sektor die door de holdings gekontroleerd wordt. Het is onmogelijk (en ook niet noodzakelijk) hier in detail op in te gaan.

Eveneens herhalen we hier dat kleine exploitatiebedrijven of kleine vennootschappen van eerder ambachtelijke aard hier volledig buiten beschouwing worden gelaten. Zij spelen geen enkele rol in de sfeer van het grootkapitaal en moeten integendeel beschermd worden tegen het machtsmisbruik en de ekonomische diktatuur.

Uit de inleiding van het reeds beroemd geworden boek « Morphologie des Groupes Financiers », voor enkele jaren uitgegeven door het « Centre de Recherche et d'Information Socio-politiques » (CRISP), citeren we enkele cijfers die veelbetekenend zijn : 52,9 % werknemers, onderworpen aan de RMZ, werken in slechts 1,9 % der ondernemingen (gegevens voor 1960). Meer dan een vierde der loontrekkers (28,7 %) zijn verbonden aan nauwelijks 0,3 % der ondernemingen ; 81,3 % der kapitalen en reserves en 83 % der winsten werden in 1960 door 8,3 % der aandelenvennootschappen beheerd.

Hieruit kan besloten worden dat de koncentratie der ondernemingen ver gevorderd is, vooral in de nijverheidssektor. Sedert 1960 is deze tendens nog versterkt. Het geheel der ekonomische aktiviteit in België wordt beheerst door een beperkt aantal belangrijke vennootschappen, die meer dan de helft der loontrekkers in dienst hebben en meer dan 80 % der kapitalen vertegenwoordigen.

Verder blijkt dat het de naamloze vennootschap (de N.V.) is, die veruit de belangrijkste vorm van onderneming is. De eenmanszaken zijn zeer talrijk maar zonder veel belang ; de P.V.B.A.'s hebben meestal een zeer beperkt belang en dikwijls een familiaal karakter.

Het is dus de N.V. die we van nabij moeten beschouwen om inzicht te verkrijgen in de werking van de holdings, die alle deze vorm aannamen.

Hierbij moeten we telkens onderscheid maken tussen de teorie volgens de bestaande wetgeving, en de praktijk.

Zo heeft de algemene vergadering der aandeelhouders teoretisch alle macht in handen en kan ook de kleinste aandeelhouder, die slechts één aandeel bezit, zijn stem laten horen.

Nochtans kan deze vergadering zich niet met alle beheersdaden inlaten, die het dagelijks bestuur der onderneming noodzakelijk maken. Daartoe kiest ze een aantal beheerders, die elk jaar verantwoording van hun beheer tegenover de algemene vergadering moeten geven.

Zekere verrichtingen blijven echter voorbehouden aan de algemene vergaderingen, zoals statutenwijzigingen en wijzigingen aan het kapitaal.

Het stemrecht is verbonden aan elk aandeel, soms ook aan aandelen die het kapitaal niet vertegenwoordigen (mits zekere beperkingen). De beslissingen worden genomen bij eenvoudige meerderheid (½ + 1). Geen enkele persoon mag aan de stemming deelnemen voor een aantal stemmen dat hoger ligt dan 1/5e van het totaal der stemmen of 2/5e van het werkelijk vertegenwoordigd aantal stemmen..

De raad van beheer wordt gevormd door een kollege van beheerders die door de algemene vergadering voor een bepaalde tijd worden aangesteld. Zij kunnen alle beheersdaden stellen en elke aktie namens de vennootschap voeren.

Vermelden we verder nog dat een kollege van kommissarissen kontrole uitoefent op de verrichtingen der N.V. en verslag uitbrengt aan de algemene vergadering der aandeelhouders.

De wet voorziet dus een gedetailleerde lijst van voorschriften, die in teorie althans een gezonde en demokratische werking moeten verzekeren. Hoe gaat het echter in de praktijk bij de zeer grote naamloze vennootschappen ?

Daar liggen de zaken helemaal anders, ja omgekeerd... Daar is het de raad van beheer die de werkelijke macht uitoefent, terwijl de algemene vergadering slechts diens beslissingen akteert, met de formaliteit van het goedkeuren.

Immers vindt men in elke maatschappij een groot aantal kleine aandeelhouders, hetzij om reden van grote verspreiding der aandelen, hetzij om reden van versnippering als gevolg van erfenissen bij familiale vennootschappen.

Deze kleine aandeelhouders, die elk afzonderlijk geen invloed kunnen uitoefenen, blijven dan ook weg van de algemene vergaderingen. Er blijven zo slechts weinige en belangrijke aandeelhouders over, die zich onderling verstaan over het verdelen van de beheersmandaten en van de mandaten van kommissaris. De grote aandeelhouders benoemen zichzelf, bij gebrek aan andere deelnemers aan de algemene vergaderingen, tot beheerder of kommissaris, leggen verantwoording over hun beheer af tegenover... zichzelf, ze geven elkaar ontlasting van hun beheer en verkiezen zichzelf opnieuw !

De algemene vergadering speelt geen enkele rol meer ; ze wordt een loutere formaliteit, een onderonsje van de beheerders en kommissarissen. Er worden geen diskussies gevoerd ; de wettelijke formaliteiten worden vervuld ; meerdere vergaderingen van verschillende vennootschappen waarin steeds dezelfde personen zetelen, kunnen zo in een minimum van tijd achter mekaar doorgaan, op dezelfde dagen plaats.

Wij kunnen dus besluiten, dat in feite geen werkelijke controle gebeurt door een algemene vergadering in de grote N.V.'s.

Hoe de holdings hiervan gebruik maken om ganse nijverheidssektoren aan zich te onderwerpen, zetten we een volgende maal uiteen.

E. Slosse.

DRS W. JORISSEN

DE GROND VAN DE KRIZIS

Op het ogenblik dat we dit artikel schrijven — en dat is dinsdagmorgen — weten we niet hoe deze nieuwe lange regeringskrisis zal aflopen. Wat echter eens te meer wel duidelijk blijkt, is het feit dat de drie traditionele partijen noch aan programma's noch aan personen veel te bieden hebben.

Vele kunstmatige reputaties krijgen een geduchte knauw.

Een belabberd figuur slaat vooral de P.V.V.

Door de afkeer van het kiezerskorps voor de regering van Theo Lefèvre, veel meer dan door eigen kunnen, is deze partij opgezwollen tot een omvang die ze sinds tientallen jaren niet meer gekend heeft. De aanmatiging brak haar dan ook sinds de jongste verkiezingen langs alle poriën uit.

Een paar speldeprikken echter waren voldoende om deze opgeblazen ballon tot een slap blaasje om te vormen.

De eerste grove flater beging de P.V.V., toen de heer Vanaudenhove een informatieopdracht weigerde. Vanwege een partij die beweerde dat zij de politiek van België kon gezond maken, was het een flagrante kapitulatie. Het deed belachelijk aan.

Daaruit bleek al duidelijk dat de P.V.V. haar eigen propaganda niet geloofde.

Haar getreuzel toen geestesgenoot Van den Boeynants, toch immers een verfranste Brusselaar uit de rijkgeworden bourgeoisie, haar een programma aanbood dat op sociaal-ekonomisch gebied voor een groot stuk overeenstemde met het hare, zal wel vele begoochelingen hebben doen verzwinden bij een reeks kiezers die in de eerste plaats P.V.V. kozen om een nieuwe regering van de vakverenigingen te beletten.

De P.V.V. is meer dan ooit een Brusselse partij geworden, die thans in de ban leeft van de F.D.F. Uit vrees dat een Mundeleer en een paar andere franstalige Brusselse parlementsleden naar dit F.D.F. zouden overlopen, heeft men de schaarse Vlaamsgezinden als een Grootjans en een Van der Poorten op de knieën gedwongen en is de P.V.V. in Vlaanderen voor iedere mens met hersenen een onmogelijke partij geworden. Vlaams-Brabant en de Voerstreek willen verkopen, de gebrekkige vernederlandsing van de industrie in Vlaanderen willen afbouwen en opnieuw Franse scholen in Vlaanderen willen oprichten is inderdaad en letterlijk een verraad tegenover de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. De Vlaamse P.V.V.-studenten en het Willemsfonds zagen dit onmiddellijk duidelijk in en geen enkele vlaamsgezinde, ook de meest gematigde, kan de P.V.V. thans nog een helpende hand toesteken zonder dit verraad te steunen.

Bij de B.S.P. liggen de moeilijkheden niet hoofdzakelijk te Brussel — al loopt een gedeelte van die Brusselaars de P.V.V. en de F.D.F. achterna — maar vooral in Wallonië, waar Glinne en Cools de Waalse partijen achternahollen en waar Merlot deze beide heren niet durft los te laten.

De heer Collard blijkt elke dag meer een deftige maar zwakke figuur te zijn, die over en weer gesleurd wordt tussen de Walen en de Vlaamse politici Van Eynde en Spinoy, die samen met Spaak het meest regeringsbelust zijn.

Maar ja, Spinoy wordt door de Walen niet meer genomen ondanks het feit dat hij Vlaanderen zou leegroven om Henegouwen en Luik maar steeds opnieuw geschenken aan te bieden.

En de stakingsbreker en neoburger Van Acker wordt in Wallonië nog steeds niet geduld omwille van zijn « rechts » verleden.

Dat bepaalde kringen thans de heer Van den Boeynants, na Harmel en Segers, tot de redder in de nood opblazen, zal straks ook een blunder blijken. Het zal een held te meer zijn die achteraf een gewoon burgerventje zal blijken.

Brussel heeft het nog steeds niet goed kunnen verkroppen dat België in het spoor van Frankrijk geen sterke man heeft en het zou er graag een fabriceren, net of zo iets even gemakkelijk zou gaan als worsten draaien. In plaats van la grandeur française zou hij la grandeur belge moeten uitstralen, Wallonië moeten bedaren en Vlaanderen opnieuw volslagen onder de knoet krijgen. Liefst zou het een P.V.V.-er moeten zijn, die niet al te veel Vlaamse ballast in zijn partij moet meesleuren. Maar desnoods kan een C.V.P.-er met een P.V.V.-mentaliteit ook dienst doen. Zo een figuur is Van den Boeynants, die nog wat meer salonenergie opbrengt dan Van Audenhove, zijn mededinger in die reaktionaire kringetjes voor wie de nieuwe Belgische realiteiten een gesloten boek betekenen.

Want hoe men de zaken ook draait of keert en hoe men het ook probeert te verdoezelen : de grond van de krisis ligt in de verschillende geaardheid en de verschillende reakties te Brussel, in Wallonië en in Vlaanderen en in hun verschillende belangen.

Het valt steeds moeilijker, zoals dit traditioneel het geval was, Brussel en Wallonië alle voordelen te geven op de kap van Vlaanderen. Zelfs de rustigste Vlaamse provincie heeft dit met Zwartberg duidelijk aangetoond en nieuwe verkiezingen zullen dit feit slechts scherper beklemtonen.

Gebeurlijke verkiezingen zal de Volksunie-opgang in Limburg, waar thans afdelingen aan de lopende band opgericht worden, treffend aantonen. Een Volksuniespringvloed is er niet alleen mogelijk maar waarschijnlijk. Anderzijds zal de F.D.F.-politiek van alle partijen te Brussel als reaktie zijn neerslag vinden in een krachtige groei van de Volksunie, het enig tegenwicht aldaar en de enige redding die er voor de Vlaamse Brusselaars nog overblijft. Met een slag zal de Volksunie niet alleen in drie provincies sterk vertegenwoordigd zijn, maar in vijf.

Want dat er nieuwe verkiezingen komen op zeer korte of op wat langere tijd, is thans vrijwel matematisch zeker.

De onmacht van de drie kleurpartijen blijkt elke dag meer.

Dat dit ons vrij vlug naar grondige struktuurhervormingen zal voeren in België, is eveneens een zekerheid.

De grote partijen, de partijen van het verleden, delven hun eigen graf.

De krachten van de toekomst, de federalisten, zullen daardoor des te vlugger aan bod komen.

Tot welzijn van het land en van zijn beide volksgemeenschappen.

WETSVOORSTEL

OP DE INKOMSTENBELASTING

Door de senaatsfraktie van de Volksunie werd een voorstel van wet houdende wijziging van het Wetboek der inkomstenbelastingen, ingediend. De toelichting luidt als volgt :

Artikel 162 par. 1, 1e lid, van het Wetboek der inkomstenbelastingen verleent een vermindering van één vierde van de onroerende voorheffing in verband met het door de belastingplichtige volledig betrokken woonhuis op voorwaarde dat geen drankslijterij wordt gehouden in het onroerend goed en dat het kadastraal inkomen van zijn gezamenlijke in België gelegen onroerende goederen niet meer bedraagt dan 6.000, 8.000 of 12.000 frank, naargelang dat huis is gelegen in een gemeente van onderscheidelijk minder dan 5.000 inwoners, 5.000 tot minder dan 30.000 inwoners of 30.000 inwoners en meer.

Reeds in verscheidene sociale wetten werd het onderscheid tussen de gemeenten opgeheven of versoepeld; ook voor de heffing der globale belasting op het inkomen viel het onderscheid tussen de verschillende gemeenten weg.

De indieners zijn dan ook van oordeel dat in die zin verdere wijzigingen kunnen worden doorgedreven en menen tevens dat de huidige maximum bedragen dienen aangepast te worden.

Zij stellen daarom de volgende nieuwe tekst voor.

Eigenlijk wetsvoorstel :

Artikel 162, par. 1, 1e lid van het Wetboek der inkomstenbelastingen wordt door de volgende tekst vervangen :

« 1e lid een vermindering van één vierde van de onroerende voorheffing in verband met het door de belastingplichtige volledig betrokken woonhuis op voorwaarde :

a) dat het kadastraal inkomen van zijn gezamenlijke in België gelegen onroerende goederen niet meer bedraagt dan :

1. 10.000 frank indien het huis gelegen is in een gemeente van minder dan 30.000 inwoners;
2. 14.000 frank indien het huis gelegen is in een gemeente van 30.000 en meer inwoners;
3. 16.000 frank indien het huis gelegen is in een der gemeenten van de agglomeraties Antwerpen, Brussel, Gent of Luik, zoals deze agglomeraties bepaald worden door artikel 5 van het koninklijk besluit van 11 januari 1940 inzake toepassing van artikel 53 van het Wetboek der registratierechten.

b) dat in het onroerend goed geen drankslijterij wordt gehouden ».

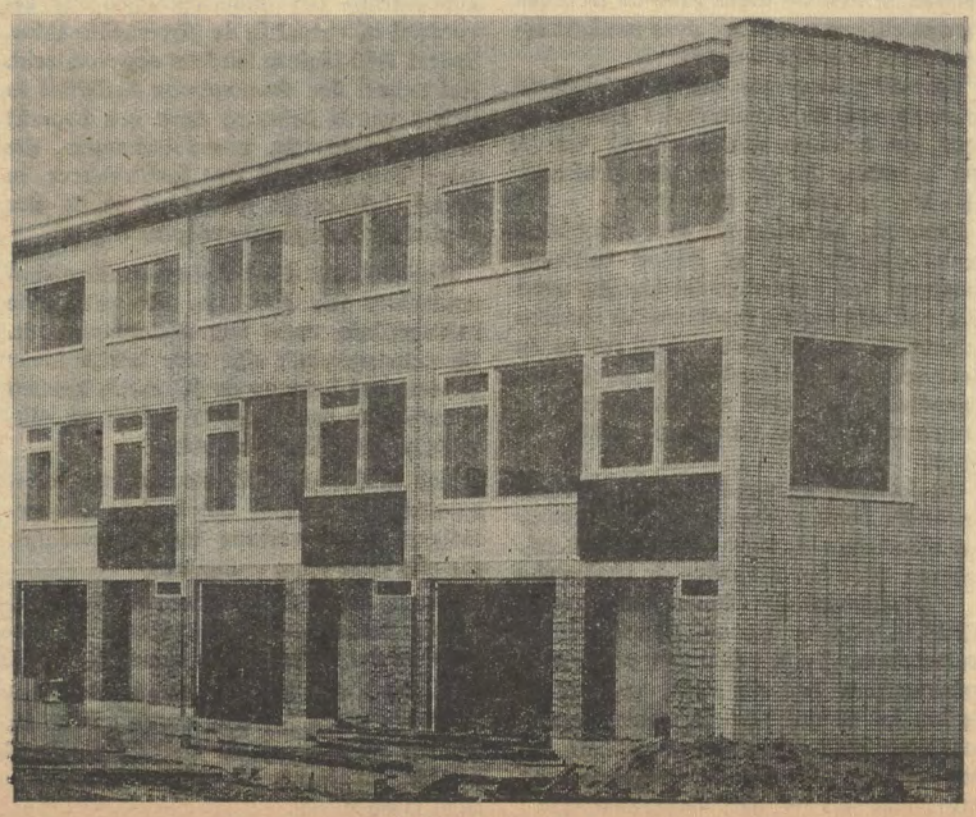

NIEUWS VAN DE VOLKSUNIE-PARLEMENTSFRAKTIES

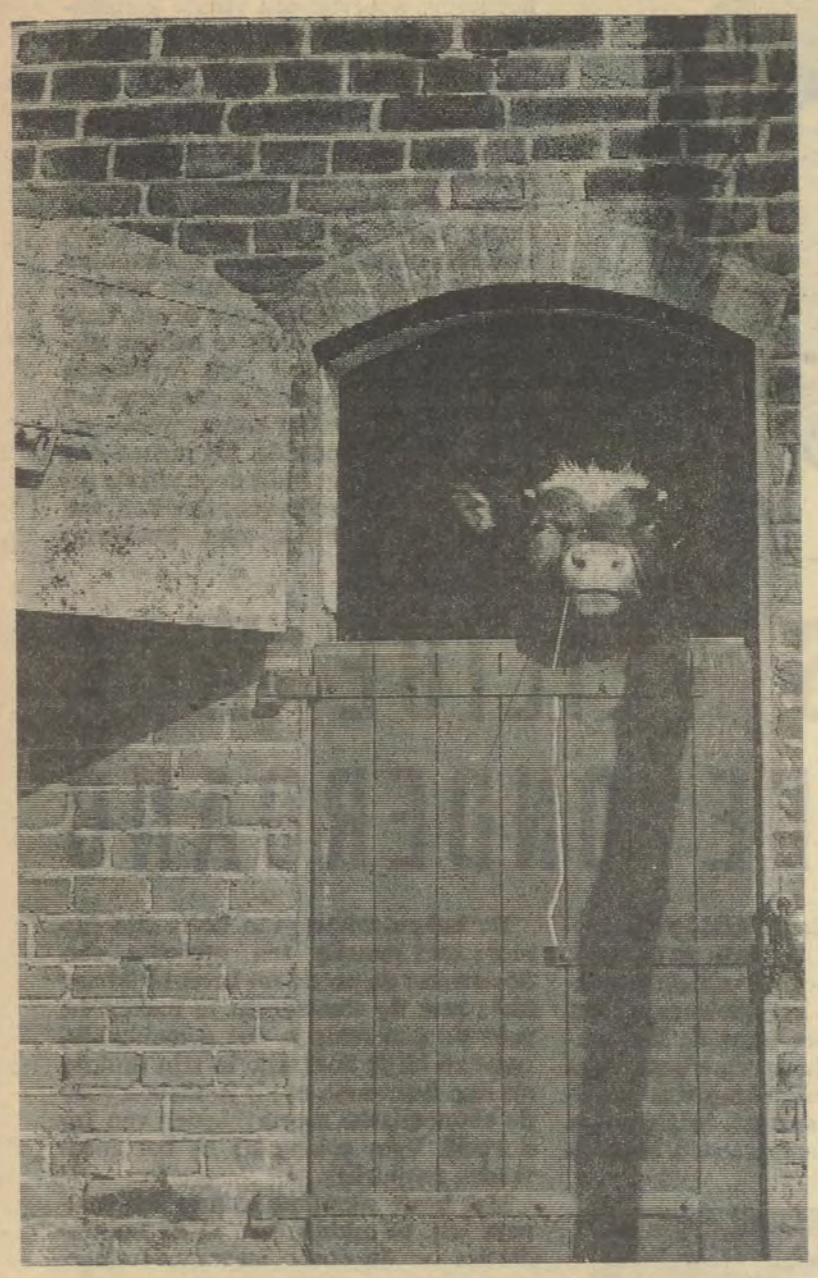

MOND- EN KLAUWZEER

Wij meldden reeds vroeger dat dr. J. Wannijn een parlementaire vraag stelde aan de minister van Landbouw betreffende de maatregelen die getroffen werden in verband met het heersende mond- en klauwzeer en de vergoeding die aan de getroffenen dient uitbetaald te worden. De minister somde de verschillende maatregelen op die genomen werden. Daaruit blijkt dat de Nederlandse landbouwattaché te Brussel op 14 oktober 1965 had gemeld, dat enkele haarden waren ontstaan in de Nederlandse provincie Limburg. Op 25 oktober daarop werden vergunningen voor de invoer van tweehoevige dieren en het vlees ervan, ingetrokken voor Zeeland, Noord-Brabant en Limburg. Op 24 november kwam er verbod voor de in- en doorvoer van levende dieren, vlees, dierlijke produkten, hooi, stro en mest, afkomstig uit de hogergenoemde provincies en op 23 december ten slotte werd dit verbod uitgebreid tot het gehele Nederlandse grondgebied.

Daaruit wordt dus afgeleid dat een sluitende afgrendeling pas tot stand kwam de dag nadat ten onzent (namelijk op 23 november) de eerste haarden van mond- en klauwzeer werden ontdekt.

Betreffende de vraag om een spoedige en doeltreffende schadevergoeding, meldde de minister dat deze zo spoedig mogelijk zou uitgekeerd worden, hoogstens zes tot zeven weken na de aangifte van de haard.

BRUSSEL X

Uit een vraag van volksvertegenwoordiger Goemans kan afgeleid worden dat in het sorteercentrum Brussel X, 2 personeelsleden in rang 10 op de Franse taalrol staan tegen geen enkel op de Nederlandse. In rang 24 is de toestand 1 tegen 2, eveneens in het nadeel van de nederlandssprekenden.

Zo is het toevallig ook nog eens een keer.

OVERSTROMINGEN

Dr Wannijn stelde de minister van Openbare Werken een vraag in verband met de overstromingen van de Leie, die tijdens het laatste gedeelte van vorig jaar grote schade aanrichtten in de streek van Sint - Martens - Latem, Drongen - Baarle, Deurle, Petegem en verder. Nader bepaald wilde hij weten of Frankrijk aan België betaalt voor het lozen van zijn overtollig water, of de openbare werken en dempingen te Gent niet mede oorzaak waren van de waterellende hogerop en welke maatregelen getroffen worden om herhaling te voorkomen.

In zijn antwoord zegt de minister dat er geen betaling geschiedt voor waterlozing vanuit Frankrijk, dat de gedeeltelijke demping van Reep en Blaisant-vest te Gent de overstromingen van de betrokken streek niet hebben beïnvloed. Om een betere afvoer van het Leie- en Scheldewater te verzekeren wordt de Ringvaart rondom Gent gegraven; zij wordt in 1968 in dienst genomen. De vernieuwing van stuwen op de Leie, gespreid over vijf jaar, en de bouw van een afvoerduiker met een grote afvoerkapaciteit, aan de sluizen van Terneuzen, zullen anderzijds een betere regeling in de hand werken.

Allenszins is er toch nog overstromingsgevaar tot in 1968.

OPENBARE VERKOPINGEN

Door bestuurlijke onderrichtingen kunnen ontvangers van de registratie de uitslagen van openbare verkopingen van onroerende goederen aan derden niet meedelen. Dit vormt een handikap voor velen die hun rechtmatige belangen zouden kunnen verdedigen, o.m. aan de hand van deze uitslagen. Zo bijvoorbeeld in geval van onteigening, waar de komitees van aankoop wel beschikken over de uitslagen van de verkopingen die in de streek geschieden en waar het voor een goede rechtsbedeling aangewezen zou zijn dat beide partijen op gelijke voet worden gesteld.

Wim Jorissen stelde in een parlementaire vraag de minister van Financiën voor, de betrokken ambtenaren de toelating te geven tot het verstrekken aan derden van de uitslagen. De minister verschool zich achter enkele wetsartikels om dit — nochtans van groot belang zijnde — voorstel af te wijzen.

KONSUL-GENERAAL

De Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen voerde einde 1965 met veel bijval de opera « Prinses Zonneschijn » op in de Spaanse stad Barcelona. De Belgische konsul-generaal aldaar vertoonde zich niet op deze in het Nederlands vertolkte uitvoeringen en liet bovendien onze landgenoten ter plaatse oproepen tot het bijwonen van de opera-voorstelling, uitsluitend in het Frans, hoewel een groot gedeelte van de Belgische kolonie te Barcelona uit Vlamingen bestaat. Dr. Ballet stelde hierover een scherpe vraag aan de minister van Buitenlandse Zaken. Deze antwoordde dat de konsul-generaal wél — zij het incognito — op een der uitvoeringen aanwezig was geweest (kan hij nu wel zeggen) maar dat hij niet officieel kon komen, gezien de rouw om de zopas overleden koningin Elisabeth. De minister heeft ook beterschap beloofd wat de uitnodigingen betreft. Alles was in zulke haast moeten geschieden dat men alleen Franse had gemaakt ! Er weze nog aan toegevoegd dat de Spaanse pers eenparig de lof heeft gezongen van het Vlaamse gezelschap uit Antwerpen.

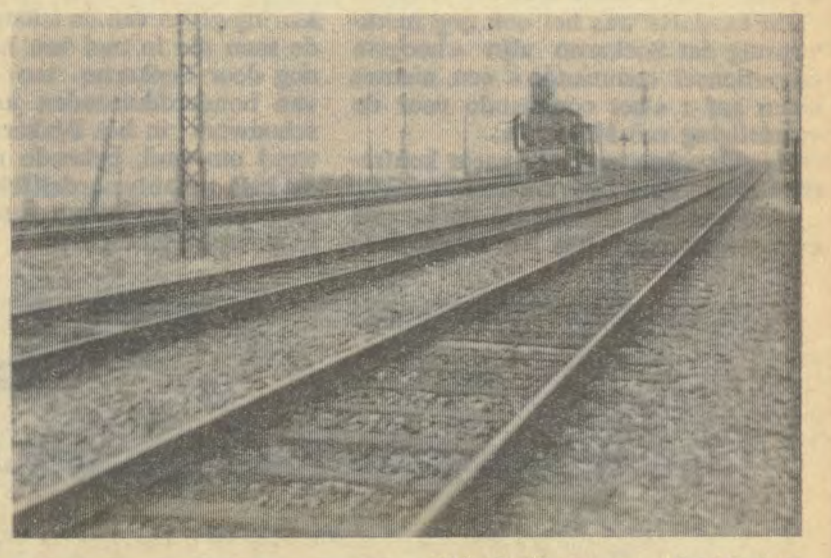

TREINEN

Aan de minister van Verkeerswezen stelde senator Ballet een vraag, handelend over sommige treinen die uit Hasselt vertrekken over Leopoldsburg, Mol, Herentals naar Antwerpen. Deze zijn 's maandags geweldig overbelast en bovendien (en dat is dagelijks zo het geval) slecht verwarmd. De minister gaf in zijn antwoord enkele cijfers over de bezetting en ging in op het voorstel van onze senator om aan een der treinen een rijtuig toe te voegen. Wat de minder goede verwarming betreft, die weet hij aan het feit dat deze treinen op vele stopplaatsen dienen halt te houden en dat dan, via de openstaande deuren, een grote afkoeling ontstaat.

ONDERBUREAUCHEFS

Onderbureauchefs bij het Bestuur van Registratie en Domeinen dienen vaak grote verplaatsingkosten te maken ingevolge het feit dat een nieuwe lijst met openstaande betrekkingen niet werd gepubliceerd. Senator Wim Jorissen wilde graag de reden van de vertraging weten en vernemen wanneer tot publicatie zal worden overgegaan. De minister van Financiën antwoordde dat een en ander zo vlug mogelijk zal geschieden nadat de uitslag van een op 14 januari j.l. afgelegd eksamen zal bekend worden.

UITSLUITING

Het departement van Buitenlandse Zaken zendt regelmatig losse nummers van tijdschriften en dagbladen van verschillende politieke strekkingen aan de Belgische buitenlandse vertegenwoordigingen. Deze dokumentatie, aldus op staatskosten verdeeld en aangeschaft, wordt uitsluitend samengesteld uit algemeen-kulturele en sociale publikaties, alsmede uit dag- en weekbladen die behoren tot de C.V.P.-, B.S.P.- en P.V.V.-strekking. De Vlaamsnationale pers wordt totaal uitgesloten.

Senator Wim Jorissen verzocht de minister van Buitenlandse Zaken hierover om opheldering en meer bepaald, welke maatstaven bij de keuze gelden en om welke redenen de Vlaams-nationale pers op ondemokratische wijze wordt geweerd.

Met veel omhaal van woorden werd het antwoord van de betrokken minister omkleed. Het heet daarin o.m. dat de eerste taak van de buitenlandse posten erin bestaat, het departement in te lichten over wat er in hun rechtsgebied gebeurt. Wat de keuze van het dokumentatiemateriaal betreft : er worden haast uitsluitend abonnementen verstrekt op Belgische dagbladen met een grote oplage. Losse nummers worden slechts in uitzonderlijke gevallen toegezonden. Het is slechts wanneer een postoverste de wens uitdrukt één of ander dagblad te ontvangen dat de opinie van een politieke minderheid weergeeft, dat een gunstig gevolg wordt gegeven aan dit verzoek. Men kan zich indenken — de verhoudingen in Buitenlandse Zaken kennende — dat dergelijke verzoeken t.o.v. de Vlaams-nationale pers niet veelvuldig voorkomen !

Temidden van de vele belangrijke krantekoppen over staatsgrepen in Afrika, over de jongste en uiterst interessante debatten in verband met de Amerikaanse Vietnam-politiek, over opmerkenswaardige diskussies i.v.m. de Britse defensiepolitiek, te midden ook van het eigen Belgische nieuws, is het relaas over hetgeen er met president Soekarno van Indonesië aan het gebeuren is, enigszins verloren gegaan. En nochtans, er is heel wat gebeurd. De laatste week van februari zette de onvermoeibare en niet-klein-te-krijgen president van Indonesië zijn minister van defentie, generaal Nasoetion, aan de kant. Dat was des te meer merkwaardiger omdat Nasoetion blijkbaar de machtigste van Indonesië was geworden, na president Soekarno zelf (maar zelfs dàt werd betwijfeld !) sedert de mislukte staatsgreep van 30 september jongstleden.

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

SOEKARNO'S VEILIGE WEG NAAR DE ONDERGANG

President Soekarno sprak opnieuw lofbetuigingen uit over de Indonesische kommunistische partij, op hetzelfde ogenblik dat een militair gerechtshof een van de voornaamste leiders van die kommunistische partij, Nioto, ter dood veroordeelde omwille van zijn rol in de staatsgreep van 30 september.

En tevens deed hij weer pogingen om een « Soekarno-front » op te richten, nadat zijn voorgaande bemoeiingen daartoe door het leger geboycot waren.

En tenslotte was het ook nog merkwaardig dat Soekarno zijn « hoogste operationeel commando » een nieuwe naam gaf : « het commando voor de vernietiging van Maleisië ».

Er zijn echter nog veel meer kontradikties dan deze in Indonesië.

Men kan zich terecht bij de jongste evolutie afvragen, hoe het mogelijk is dat de president zich kan handhaven. Hoe het mogelijk is dat hij op de een of andere manier niet brutaal aan zijn einde komt. Want daar zijn aanleidingen en redenen genoeg voor. Men heeft de laatste maanden al zo dikwijls gezegd dat Soekarno ziek was en dat hij het niet lang meer zou kunnen volhouden. Men heeft al zoveel gelegenheden zien voorbijgaan waarbij Soekarno bijna ternauwernood aan een staatsgreep ontsnapt.

Wie waren eigenlijk de samenzweerders van de mislukte staatsgreep van 30 september ? Het zal misschien jaren duren vooraleer men met enige zekerheid zal kunnen uitmaken, wie dat precies is geweest. Want hoe vreemd ook, er zijn verschillende mogelijkheden : het Indonesische leger, de kommunistische partij en... Soekarno zélf?

Drie weken geleden probeerde een Japanse krant (de grootste krant ter wereld, de Asahi Shimboen) het zijne bij te dragen tot de spekulatie over deze vragen. Hij drukte namelijk de laatste notities af van D.N. Aidit, de 42-jarige leider van de Indonesische Kommunistische Partij, die bij de staatsgreep van 30 september de dood vond. Volgens de Asahi Shimboen werd Aidit in november gevangen genomen en kon hij nog deze bekentenissen schrijven vooraleer afgemaakt te worden door het Indonesische leger. Op voorwaarde dat deze notities autentiek zijn, zouden zij de eenvoudigste verklaring geven van de staatsgreep. Aidit, de man die in mei van hetzelfde jaar nog door Soekarno ten aanschouwe van honderdduizenden juichende toeschouwers in het Djakartese stadium werd omarmd, bekende namelijk dat de hele verantwoordelijkheid voor de staatsgreep op hem rustte en op de kommunistische partij.

Enige uittreksels uit deze bekentenissen werpen een schril licht op de toestanden in Indonesië :

« Het incident werd gesteund door de andere leiders van de partij en door de leiders van de geaffilieerde organisaties. De aanleiding voor onze staatsgreep was de algemene misnoegdheid over de gang van zaken in de Indonesische regering. Ik (Aidit) dacht dat wanneer een nationale eenheidsregering zou opgericht worden onder leiderschap van de kommunistische partij, de staat zijn ellende zou te boven komen, dat de levensomstandigheden van de mensen zouden verbeteren... Ik maakte ook plannen om ekonomisch nauwere betrekkingen te zoeken met China, in het geval dat de staatsgreep sukses zou hebben ».

« De Indonische Kommunistische Partij had deze staatsgreep gepland tegen 1970, maar het plan lekte uit en onze relaties met het leger geraakten in de war. Daarom veranderde de partij van taktiek en maakte ze een plan op voor onmiddellijke uitvoering van de staatsgreep. Vanaf juni 1965 werden kontakten gelegd met luitenant-kolonel Oentoeng, lid van de paleiswacht van Soekarno en militaire leider van de staatsgreep. Er werd een intensieve militaire training georganiseerd ».

« Begin augustus, op mijn terugweg van Algerië, stopte ik in Peking en besprak ik met de leiders van de Chinese Kommunistische Partij de toestand van Soekarno's gezondheid. Midden augustus was ik terug in Djakarta en besprak ik verder de uitvoering van de staatsgreep met onze partijleiders. Toen hoorden wij dat het leger de kommunistische partij en haar organisaties zou onderzoeken op verdenking van het illegaal bezit van wapens... Wij werden verplicht, onze staatsgreep onmiddellijk uit te voeren. Op 25 augustus stelden wij onze staatsgreep vast voor 30 september. En toen hij bezig was, probeerden wij Soekarno een wet te laten tekenen voor de oprichting van een Revolutie-Raad. Hij zou die moeten laten aankondigen via de radio en het nieuws laten verspreiden over het land. Wij zouden president Soekarno in zijn funktie gelaten hebben, maar wij zouden kritiek op zijn politiek uitgeoefend hebben; stap voor stap zouden we die politiek gewijzigd hebben... »:

« De staatsgreep mislukte. De K.P.I.-leider Aidit ging op de vlucht « omdat vele mensen, waaronder verschillende leiders van de Kommunistische Partij, dachten dat de tijd nog niet rijp was en omdat Rood China ons niet de verwachte hulp gaf. Het was ook zo dat het leger, waarvan een vierde kommunistisch gezind geacht mocht worden dank zij onze infiltratie, niet handelde zoals verwacht werd... ».

In heel dit verhaal steekt eigenlijk niets dat niet onmogelijk is. Doch de reaktie op dit artikel in de Asahi Shimboen, die haar informatie blijkbaar kreeg vanuit het Indonesische leger, was niet onverdeeld. Sommige kenners van de Indonesische politiek verdenken het Indonesische leger ervan, deze bekentenissen van Aidit te hebben uitgevonden om zichzelf wit te wassen van het feit dat na de staatsgreep het leger minstens 90.000 kommunisten en verdachten uitmoordde. Zij menen dat het dokument van Aidit door enkele generaals werd geschreven, om hen toe te laten hun politiek met Soekarno voort te zetten.

De bekentenissen van Aidit zijn immers zeer gunstig ten opzichte van Soekarno : de president heeft blijkbaar niets met de staatsgreep te maken en voor de generaals is dat gemakkelijk, want zo blijft Soekarno in zijn funktie als hun front-man en als zondebok voor de ekonomische moeilijkheden van Indonesië. Voor zolang als zij het goedvinden natuurlijk.

Het heeft eigenlijk weinig zin wanneer wij, te midden van al de kontradikties en de chaos waarvan Indonesië op dit ogenblik blijk geeft, gaan zoeken naar verklaringen en naar tendenzen. Er zit eenvoudig geen patroon meer in. Soekarno is iemand die schippert tussen links en rechts, die nu eens de kommunisten van zich afslaat wanneer ze blijkbaar te machtig worden en die ze dan weer naar zich toetrekt, wanneer het leger — dat hij gebruikt om ertegen in te gaan — van zijn kant ook weer teveel macht krijgt.

Soekarno is er altijd in geslaagd, neutraal te blijven ten opzichte van de grote binnenlandse machten. Een van deze opkomende machten is de jongste tijd ongetwijfeld de groep van religieuze leiders. Deze hebben aan invloed gewonnen. Naar het schijnt zou Soekarno de religieuze leiders ten zeerste vrezen. Hij meent, dat een theokratische staat nog slechter zou zijn dan de ekonomische chaos. Om dàt tegen te gaan, heeft hij na de staatsgreep van 30 september een « politieke oplossing » beloofd, die nochtans op zich laat wachten. Dit zou een soort herkouwde « Nasakom » zijn, een tipische mengeling van nationalisme, religie en kommunisme.

De jongste versterking van de macht van het leger en de uitdunning van de kommunistische partij heeft echter de kansen op een politieke oplossing sterk verminderd. Vele elementen in het leger, o.a. generaal Nasoetion, zouden blijkbaar liever zien dat het leger een totale kontrole krijgt over het land en niet een gedeeltelijke kontrole. Zolang dit niet gebeurt, kan Soekarno het nog wel even uithouden.

E.H.M.

deze week in de wereld

- *In Oostenrijk werden de socialisten bij de verkiezingen geklopt door de kristen-demokraten, wat echter daarom nog niet het einde der zwart-rode koalitie betekent.*
- *Nadat nationalisten uit het land van Wales verleden week aan hun anti-Britse gevoelens uiting gaven door een stuwdam in de lucht te blazen, speelden Ierse nationalisten een nog grotere krachttoer klaar : de Nelson-zuil te Dublin — sinds lang een doorn in Ierse ogen — werd grondig opgeblazen, waarschijnlijk in het vooruitzicht van de 50ste verjaardag van de Ierse Paasopstand.*
- *In Indonezië werd generaal Oentoeng, die betrokken was bij de mislukte staatsgreep van verleden na-jaar, ter dood veroordeeld.*
- *N'Kroemah wordt prezident van de (niet bestaande) staat Guinea-Ghana.*

ZUID-TIROL

Onze betrouwbare pers en uiterst betrouwbare radio en televisie hebben natuurlijk geen tijd gevonden om te informeren over het tweede groot politiek proces te Milaan tegen de vrijheidsstrijders in Zuid-Tirol. Er zijn «maar» 57 aangeklaagden. Overal elders zou dit een reusachtig geval zijn. Bij onze bondgenoot Italië en ons tweede vaderland, omwille van Paola, is dit een klein gevalletje.

Ook al is een van de aangeklaagden Richard Guttermann, de broer van Aloïs, die tijdens de voorbereiding van het eerste groot proces onmenselijk gefolterd werd. De folteraars werden trouwens bevorderd en gedekoreerd. Ook dit is in ons eerste vaderland wel ooit gebeurd.

Een van die folteraars heeft echter zijn « beroep » voortgezet in een Italiaanse stad... Daarvoor zal hij nu wel vervolgd worden. Voorlopig doen echter alleen de vlaamsgezinden aan racisme omdat zij de Voerstreek niet willen laten terrorizeren door de bevoegde personen.

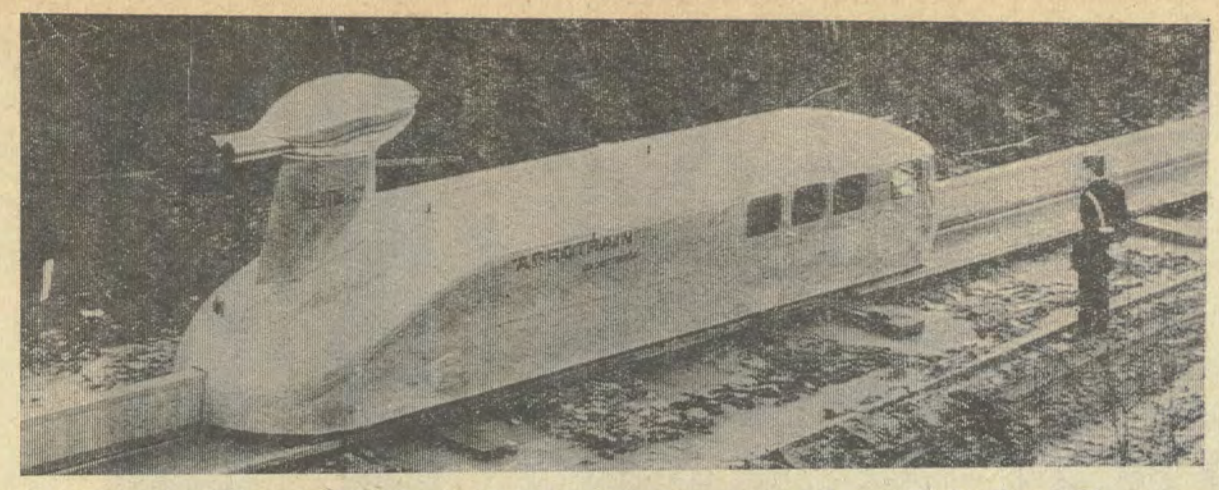

De toekomst behoort te land en ter zee aan het vervoer op luchtkussen! In Frankrijk, tussen Gomitz-la-Ville en Limours, werd een proefbaan van 6 km aangelegd, waarop een (verkleind) prototype van luchtkussentrein thans een reeks proefritten aan het rijden (of liever : vliegen) is.

WAARHEIDSZOEKERS

270 geschiedeschrijvers werden in de Sovjetunie aan het werk gezet om een nieuwe, volledige en natuurlijk objektieve geschiedenis van de Sovjetunie te schrijven. Ook de termijn waarop de historische waarheid moet gevonden zijn werd bepaald : tegen het einde van dit jaar. Dan zullen we dus definitief weten wie in Stalingrad (nee ! in Wolgagrad !) de grote man was : Stalin, Zjoekov, Kroesjtsjov of nog iemand anders.

Het werd trouwens tijd ! Hoe zouden we anders nog aan een quiz kunnen deelnemen ? Natuurlijk zit daar altijd wel een prof in de jury die meent dat hij toch wel weet...

NAAR DE AKKER

Het agentschap Nieuw China heeft onlangs meegedeeld dat « heel de filosofische fakulteit van de universiteit van Peking overgebracht werd naar een volkskommune ». De filosofen-in-spe en hun professors zijn naar een landbouwbedrijf verbannen omdat « de verouderde onderwijsmetodes afgekeken waren van het buitenland. De kursussen werden gegeven in de auditoria. De studenten werkten zich van boek tot boek doorheen de stof en hadden weinig kontakt met de arbeiders en landbouwers. Nochtans heeft de fakulteit tot opdracht revolutionaire teoretici, propagandisten en leraars in politieke teorie te vormen ».

SATELLIET-RADIOSTATIONS

Deze nieuwe term heeft niets te maken met ruimtevaart, want het gaat over Frankrijk en diens eerste satelliet was « stom » hoewel daar officieel stomweg over gezwegen werd. Kandidaatsatellieten van de Franse staatsradio zijn twee zenders: Europe I en Luxemburg. De zender van Monaco zit al vast in staatshanden.

Europe I, die prat gaat op zijn onafhankelijkheid, zit nu reeds in handen van de gaullisten. De Franse staat zorgde er voor, 40 % van de aandelen in handen te krijgen (er zijn toch voor iets belastingsgelden !). De overige 60 % zijn eigendom van een zekere meneer Floirat. Dus toch onafhankelijk ?

Die meneer Floirat is heel rijk en bezit nog twee belangrijke bedrijven : Bréguet en Engins Matra. En deze beide bedrijven leven in ruime mate van bestellingen van de regering... Zo is de afhankelijkheid verzekerd, en is Europe I een betrouwbare steun voor de regering van de Gaulle van wie hij zich onafhankelijk noemt.

NIMITZ

Deze stokoude Amerikaanse admiraal past een eresaluut bij zijn heengaan. Tijdens het proces tegen de Duitse militaire en politieke leiders te Nurenberg heeft deze man de moed gehad te getuigen (schriftelijk, want aanwezig mocht hij niet zijn) ten voordele van zijn Duitse «kollega» Dönitz. Hij verklaarde dat hij in de oorlog dezelfde « misdadige » bevelen had moeten geven die aan Dönitz ten laste werden gelegd.

KLAUS VON AMSBERG

De herrie die er de jongste maanden in Nederland geweest is rond het huwelijk van prinses Beatrix met Klaus von Amsberg, vormt de grootste trog voer die de psichologen zich kunnen dromen. Wat gedurende de voorbije verlovingsmaanden in het spreekwoordelijk nuchtere en zakelijke Nederland bijeengesjauweld en bijeengeschreven werd over de nieuwgebakken Prins der Nederlanden, is een weinig interessante bladzijde in de geschiedenis van onze Noorderburen.

Hoe men het draaie of kere : er valt op de bruidegom persoonlijk hoegenaamd niets aan te merken. Zijn afkomst is zuiver op de graat : juist genoeg adel om niet helemaal zonder blazoen in een prinselijke huwelijksboot te stappen en net niet te veel adel opdat men van een « mariage de raison » zou kunnen spreken. Voldoende voorvaderen om zich met de nodige waardigheid te kwijten van een zo belangrijke bezigheid als het voortplanten van het Huis van Oranje; maar toch, als jurist die zich zijn brood en zelfstandigheid ging zoeken op het ministerie van Buitenlandse Zaken te Bonn, geen fils à papa. Zijn levenswandel schijnt vlekkeloos; ondanks onverdroten inspanningen hebben de Verenigde Geïllustreerde Tijdschriften Van West-Europa niets anders kunnen ontdekken dan een nogal kortstondige vrijagie met een Zweedse fabrikantendochter. Dat schijnt nou niet bepaald in de richting van een play-boy of een beroepsversierder te wijzen. Kortom : de heer Klaus von Amsberg bezit op het eerste zicht alle kwaliteiten die hem bij vrome royalistische gemoederen als een aanvaardbare partij en brave echtgenoot voor Trix moeten laten doorgaan, terwijl hij onvoldoende gebreken blijkt te hebben om een verstokt republikein ook maar één ogenblik uit zijn onverschilligheid en zijn evenwicht te halen. In normale omstandigheden en voor normale mensen dus (afgezien van de prinselijke bla-bla) een normaal huwelijk.

Zo echter niet voor een deel van de Nederlanders.

Er is een ontzettende koude drukte ontstaan over het feit dat Klaus von Amsberg het licht zijner dagen dankt aan een Duitse vader en moeder en dat hij zelf — al is het dan maar heel eventjes — soldaat geweest is in de Wehrmacht van wijlen de heer Adolf Hitler. Er is in het nuchtere en zakelijke Nederland omwille van die Duitse afstamming en omwille van dat soldaatje-spelen met modder gespoten en met drek gegooid als nooit tevoren.

De zaak von Amsberg werd een rel van formaat en de Amsterdamse provo's — sinds een paar jaar op zoek naar vernieuwing in een repertorium waarop al aardig wat sleet begon te komen — kregen meteen een gedroomde gelegenheid om zich dag na dag terug in het nieuws te vijzelen. De nationale Klaus-histerie nam dergelijke afmetingen aan, dat er zelfs een tijdlang overwogen werd het huwelijk elders dan te Amsterdam te laten doorgaan.

Deze histerie is volkomen onbegrijpelijk, wanneer men bedenkt dat Klaus von Amsberg — die slechts in 1939 vanuit Afrika naar Duitsland kwam om er te studeren — zijn jaren in het Derde Rijk praktisch volledig op de schoolbanken heeft gesleten en dat hij behoorde tot de allerlaatste lichtingen die door een steeds radelozer geworden « totale Kriegsführung » vanuit de klas weggeschuimd werden naar het ineenstortend front : een beklagenswaardige generatie, die op dat ogenblik oud genoeg was om te sterven maar niet oud genoeg om te weten waarvoor.

Deze histerie blijft onbegrijpelijk, ook wanneer men bedenkt dat Nederland inderdaad heel erg door de tweede wereldoorlog werd getroffen : het begon met Rotterdam en het eindigde met een verschrikkelijke hongerwinter, nadat intussen de joden (« onze » joden zeggen de Amsterdammers heel terecht van een joodse gemeenschap die sinds eeuwen geïntegreerd was en die grote diensten aan Nederland heeft bewezen) in massa waren gedeporteerd en uitgeroeid. Zelfs tegen deze achtergrond van het onzalig recent verleden is er voor een fatsoenlijk en redelijk mens geen enkele reden om Beatrix het recht te ontzeggen, een Duitser te huwen. Dat velen dit huwelijk niet toejuichen en dat zij weigeren, op enigerlei wijze deel te nemen aan de feestelijkheden, lijkt ons volkomen normaal. (Wijzelf zullen trouwens voor geen enkel koninklijk huwelijk ook maar een halve stap verzetten, maar daar heeft Klaus niets mee te maken).

Degenen die in Nederland aan anti-Klaus-opruiing hebben gedaan en die met kille hartelоosheid zijn gaan zoeken naar de geringste futiliteit die Klaus in opspraak had kunnen brengen (en die op de koop toe dan nog onvindbaar bleek !), degenen die in Klaus de mof gevreten hebben, maakten zich naar onze zéér bescheiden mening schuldig aan een vergrijp dat heel wat méér met het Derde Rijk heeft te zien dan Klaus zelf : de veroordeling van iemand omwille van zijn ras en zijn afstamming. Er ist Jude, also hat er Schuld; in keurig Nederlands : hij is Duitser, dus kan hij niet deugen.

Veel van de herrie om Klaus was echter uiterst kunstmatig. En wie de Klaus-debatten in Nederland met iets of wat aandacht heeft gevolgd, kon al vlug tot de konklузie komen dat een zeer kleine minderheid de toon aangaf en de pas markeerde.

Dat deze minderheid zeer machtig is en bijna onbeperkt de massamedia beheerst, is voor Nederland — ook buiten het kader van de huwelijksperikelen — een veeg teken.

A.N. Tovano.

Niets nieuws onder de zon ! Van de atoombom wordt wel eens beweerd dat een dergelijk verschrikkelijk wapen de oorlog voor goed onmogelijk maakt. Hetzelfde zegde Richard Gatling, een Amerikaan uit Noord-Carolina, in 1861 van het wapen dat hij zopas had uitgevonden : een snelvuurkanon dat 400 schoten per minuut kan verwerken. Napoleon III bestelde er een half dozijn van en anno 1966 werd het Amerikaans leger er mee uitgerust. We zijn nu honderd jaar later, maar de oorlog is nog steeds niet « onmogelijk gemaakt ».

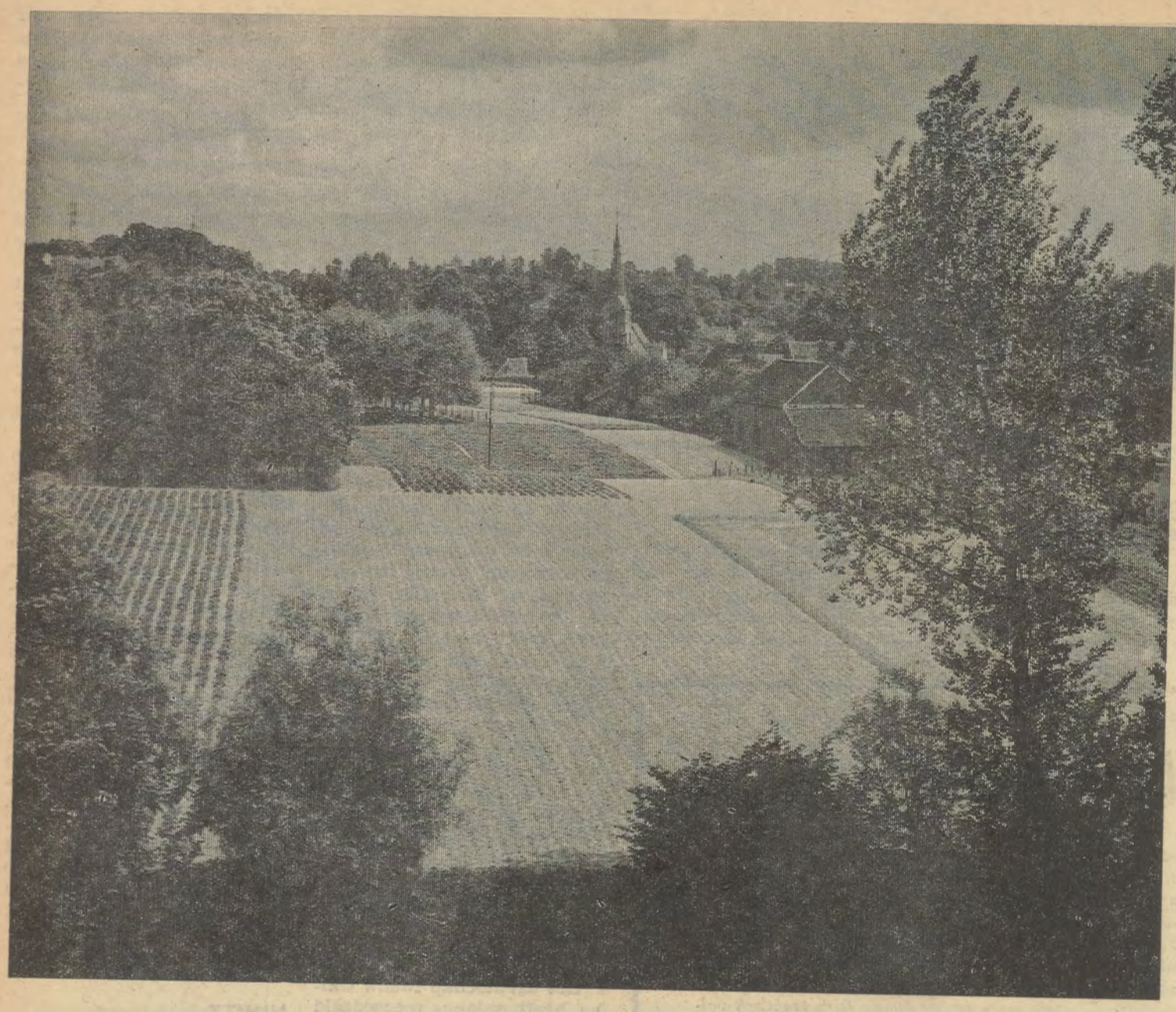

Het Brabantse landschap heeft ons altijd bekoord en vooral dan dat deel waar men het ongerept kan bewonderen : het Payottenland. Daar ziet ge nog tafereten die aan Breughel doen denken. Daar is nog de voorvaderse rust in kleine dorpkes met vriendelijke herbergennamen. Oude kerktorens komen vanachter de dikke heuvelbuiken uitkijken. Snellle beken trekken hun kronkelige loop door de landerijen. Vele bomen staan stilletjes bijeen te fluisteren of omringen de oude pracht van fraaie kasteten. De deuren van de tipische boerderijen staan open om bij lenteweer de goede, aperitjelijke lucht binnen te laten. Een kieken akelt op het middaguur zijn langgerekte luie roep. In de herbergen — eigenlijk zijn het boerenhuizen met in de beste kamer een tabkast — zeggen de boeren « sante » tegen grote glazen vol gezond Brabants bier.

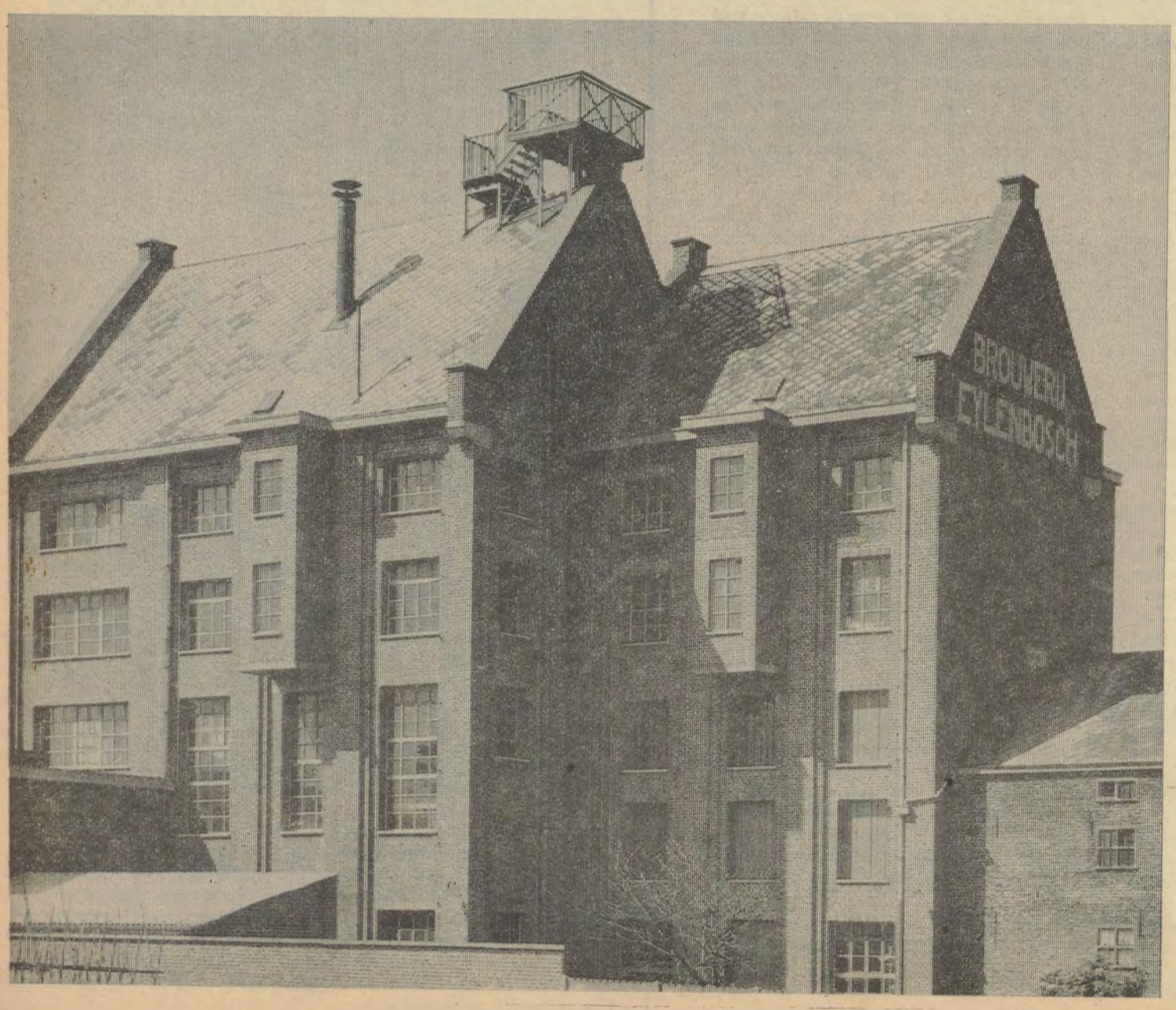

DE LOF VAN

Wij in vlaams nationaal

Geuze heet het, of kriek, of nog beter : lambik. En ge kunt het alleen maar echt goed drinken in dat Brabantse kader met zijn gulhartige, joviale en rondborstige mensen, mensen die dezelfde gezichten hebben als de lieden die afgebeeld staan op de doeken van de oude Brabantse meesters.

• *SCHEPDAAL*

Wij zijn naar Schepdaal gegaan, dat schone plaatsje in het Payottenland waar Viktor Valckeniers zijn Lambikbrouwerij « Eylenbosch » met kennis en liefde weet te leiden, net zoals zijn voorouders dat hebben gedaan. Want het brouwen zit bij de familie in het bloed. De familiestamboom der Valckeniers is uitgepluisd geworden tot in de jaren 1500 en reeds in die tijd vermeldt hij dat er brouwers in de « loten » waren. Van moederskant komt de naam Eylenbosch. Een der voorzaten bouwde rond 1851 de brouwerij op de Spanuit, een gehucht van Schepdaal, dat zijn naam waarschijnlijk dankt aan het feit dat om een of andere reden ter plaatse paarden van de openbare vervoerdienst of dergelijke dienden uitgespannen.

De vader van de huidige brouwer was een gekend dokter, die zijn praktijk uitoefende te Antwerpen, maar bij de dood van de oude brouwer onmiddellijk terug naar de ouderlijke brouwerij kwam om er de voorvaderse bedrijvigheid te komen uitoefenen ! Hoewel hij nog zieken bleef verzorgen — hij deed het overigens kosteloos — wijdde hij zich volkomen aan het maken van lambik en geuze.

• *NAAM*

« Geuze is het produkt van de grond en de geest van Brabant, en men moet dus ook geestelijk goed gestemd zijn om dit bier te kunnen drinken, om er de volle deugd van te hebben, om op de gepaste wijze geestelijk verheugd te kunnen worden ». Zo schreef Hubert van Herreweghe in zijn werkje « Geuze en humanisme ».

Hij heeft het daarin ook over de naam, want er is over de namen « geuze » en « lambik » al heel wat te doen geweest en nog zeer onlangs werd in het « Beknopt verslag » van de krant die het nieuws brengt « waar Vlaanderen recht op heeft » een uitgebreid geschrijvel over deze kwestie gepubliceerd.

Volgens sommigen ontstond de naam aldus : in de zestiende eeuw droegen de Spaanse soldaten in de Nederlanden een veldfles aan de gordel. In de buik van de fles was er een scheiding : in de ene zijde werd water bewaard, in de andere wijn. Wegens de dubbele inhoud zouden de soldaten hun veldfles een « half-en-half » genoemd hebben, in het Spaans « el ambiguo » wat automatisch op de drank zou overgegaan zijn. Anton van Duinkerke gaat dan verder met zijn naamverklaring als volgt : in die tijd droegen ook de opstandelingen tegen het Spaans gezag, de « geuzen », een fles aan de gordel. Deze fles was gevuld met bier dat door het schommelen tijdens de marsen en de bepaalde temperatuur een tweede gisting zou onder-

vlanderen

HET GEUZE - BIER

aan hebben om aldus de tipisch-rinse maak te krijgen die de geuze van andere bieren onderscheidt. Op deze wijze zouden zij aan de naam geuze-el amiguo, vervormd tot geuze-lambik, gekomen zijn.

Deze fraaie uitleg is echter niet de ware, om de eenvoudige reden dat de geuze zoals wij hem kennen pas sinds 1830 bestaat. Ook over de naam lambik bestaat een gelijkaardige betwisting. Sommigen, waaronder dr Valckeniers, opperden dat hij afkomstig is van de dorpsnaam Lembeek, maar anderen beweren dit ten stelligste. Zij verklaren de naam als afkomstig van het Franse woord « alambic » hetgeen distileerkolf betekent. Geuze zou zijn naam te danken hebben aan het feit dat er in de vorige eeuw nagenoeg in ieder dorp twee brouwers waren, de ene de liberale of « geuzenpartij » toegedaan, de andere de katholieken. De brouwer die met bij de geuzen hield en die lambik voortbracht, zou zijn brouwsel spottenderwijze tot geuze-lambik omgedoopt zien...

• GRAANBIER

Tegenwoordig loopt het zo'n vaart niet meer met het aantal brouwerijen hier te lande. Viktor Valckeniers verzekerde ons dat hun aantal teruggelopen is tot om en bij de driehonderd. En zeggen dat er in 1900 nog meer dan drieduizend instellingen tot het voorbrengen van gerstenat waren ! Ook hier heeft de wet van de jungle zijn werk gedaan: de groten hebben de kleinen opgeslokt.

Met de lambikbrouwerijen is het een zelfde gang gegaan. Waar de ganse Zennestreek destijds bezaaid was met dergelijke brouwerijen (dikwijls werd op de grote boerderijen tegelijkertijd ook het edele vocht vervaardigd), daar zijn er tegenwoordig welgeteld nog 27. Een felle klap kregen vele kleintjes onder hen in de zomer van 1947 toen miljoenen flessen kapotsprongen door een felle nagisting die ontstond door de warmte van een uitzonderlijke herfstzon.

Maar intussen weten brouwerijen als « Eylenbosch » te Schepdaal toch nog voldoende van dit heerlijke bier voort te brengen om de kenners en de fijnproevers tevreden te stellen. En onder leiding van de brouwer zelf hebben wij het ganse proces leren kennen dat nodig is om van het gewone tarwegraan lambik van goede kwaliteit te maken. Want dit bier wordt vervaardigd uit tarwe, zoals men dat trouwens in de oudheid al deed en onder meer ten tijde van de Egyptenaren die tot de eerste bierbrouwers mogen gerekend worden. Eenvoudig gezegd komt bier voort uit de gisting van een graanextract, gekruid met hop. De meelstoffen van het graan worden gedurende het brouwen omgezet in graansuiker. Deze wordt tijdens de gisting op zijn beurt omgevormd tot alkohol en koolzuur. Bier vormt met het koolzuur van de gisting een schoon en vast schuim, terwijl door het lang koken alle kiemen worden gedood en een gezonde drank wordt verkregen. Overigens ook een voedzame drank, want ten opzichte van wijn bvb. bevat bier twee tot drie maal meer extracten en eiwitstoffen en vier tot tien maal meer suiker, hoewel de zaken voor de lambik dan toch weer enigzins anders liggen.

• GISTING

In de stoere brouwerij Eylenbosch die zeer hoog gelegen is (en die trouwens een V.T.B.-uitkijktoren draagt van waaruit men over het ganse Payottenland en zelfs tot Mechelen toe kan uitkijken) wordt om de week gebrouwen in de twee reusachtige koperen ketels. Het brouwen gebeurt tijdens het « koude » seizoen, dat wil zeggen niet in de zomermaanden, want dat zou het proces ongunstig beinvloeden.

Lambik onderscheidt zich van andere bieren door het feit dat andere grondstoffen worden aangewend. Hier gebruikt men immers 42 % tarwe en 58 % mout (gekiemde gerst). Deze mengeling wordt in brouwerstaal « wort » genoemd. De wort komt in de brouwketels terecht (die zijn in koper omdat hier de minste verbinding optreedt, die bvb. bij ijzer het schuim zwart kleurt) en wordt daar gekookt, een behandeling die zes uren duurt. Daarna voegt men de hop toe. Men gebruikt hop afkomstig uit Aalst of Poperinge en bij voorkeur overjaarse, omdat lambik geen hopsmaak mag hebben en de toevoeging van dit bestanddeel enkel geschiedt om een goede bewaring mogelijk te maken.

Dan komt het brouwsel in de koelbakken terecht. In de brouwerij Eylenbosch ligt deze installatie op een vrij grote hoogte en kan de luchttoevoer geregeld worden door openklappende ramen. Want het is specifiek voor het lambikbier dat men geen gist toevoegt maar dat men de gisting verkrijgt door de stoffen die in de lucht aanwezig zijn. En nu is het verwonderlijke dat slechts in de omgeving van Brussel dit procedé met bijval kan toegepast worden, kortom dat men slechts in een straal van ongeveer vijftien kilometer omtrek rond de hoofdstad drinkenswaardige lambik kan verkrijgen.

Er zijn al ruime opzoekingen gedaan om het geheim ervan te doorgronden, om zelfs langs chemische weg dit bier te vervaardigen, maar alle pogingen mislukten.

• UITPROEVEN

De aan de Brabantse lucht blootgestelde wort gaat in tonnen. Het zijn kastanje-houten of eiken tonnen die uit Frankrijk komen en met wijn gevuld waren.

Overigens kan men de lambik best vergelijken met wijn, want hij gedraagt zich haast hetzelfde. In lange rijen liggen de vaten opgestapeld gedurende twee tot drie jaar. Binnenin vindt de gisting plaats : het bruine vuile schuim borrelt op met een gepiep en een gepruttel en een reuk die ons doet denken aan klammig hooi in de koppen van de oppers op de natte velden.

Dit gistingsproces is iets wonderlijks. Uit elke ton kan een brouwsel komen met een verschillende smaak. Want de lambik is nooit dezelfde, zelfs niet in de eigen brouwerij. Ook niet in hetzelfde dorp. In Schepdaal zijn er vier brouwerijen, rechtover Eylenbosch — op enkele meters afstand dus — ligt er ook een, maar toch wordt nooit hetzelfde brouwsel verkregen. Leken zullen dat niet proeven, maar wel de « zattepeejen » de echte lambikdrinkers die ge geen ander bier moet voorzetten. Die mannen zullen u kunnen vertellen hoe de vork aan de steel zit, van welke brouwerij die lambik komt en vanwaar de gene. Het gaat bijna zoals bij de wijnproevers.

En uiteindelijk is een goede kennis en een goede smaak ook het geheim van de brouwers. Want nadat de lambik gedurende twee jaar in tonnen van 250 liter, pijpen van 650 liter of tanks met een inhoud van 12.500 liter is nagegist en aangerijpt, is het tijdstip aangebroken om hem op flessen te trekken. Het is dan dat het «uitproeven» begint. Daar ligt de smaak en het geheim van de goede brouwer die door het mengen van verscheidene brouwsels, ongeveer in de verhouding van 60 ten honderd lambik van één jaar oud en 40 percent lambik van meer dan twee jaar (die dus rijp is) tot een ideale verhouding moet komen.

• BEZINKSEL

Goede geuze moet minstens een jaar fles hebben en overigens in de fles nagegist zijn, juist door de werking van de jonge lambik. Deze narijping gebeurt in speciale opslagplaatsen. De flessen worden bovenaan gemerkt met een wit streepje omdat er zich een bezinksel vormt en de klant of de voortverkoper,

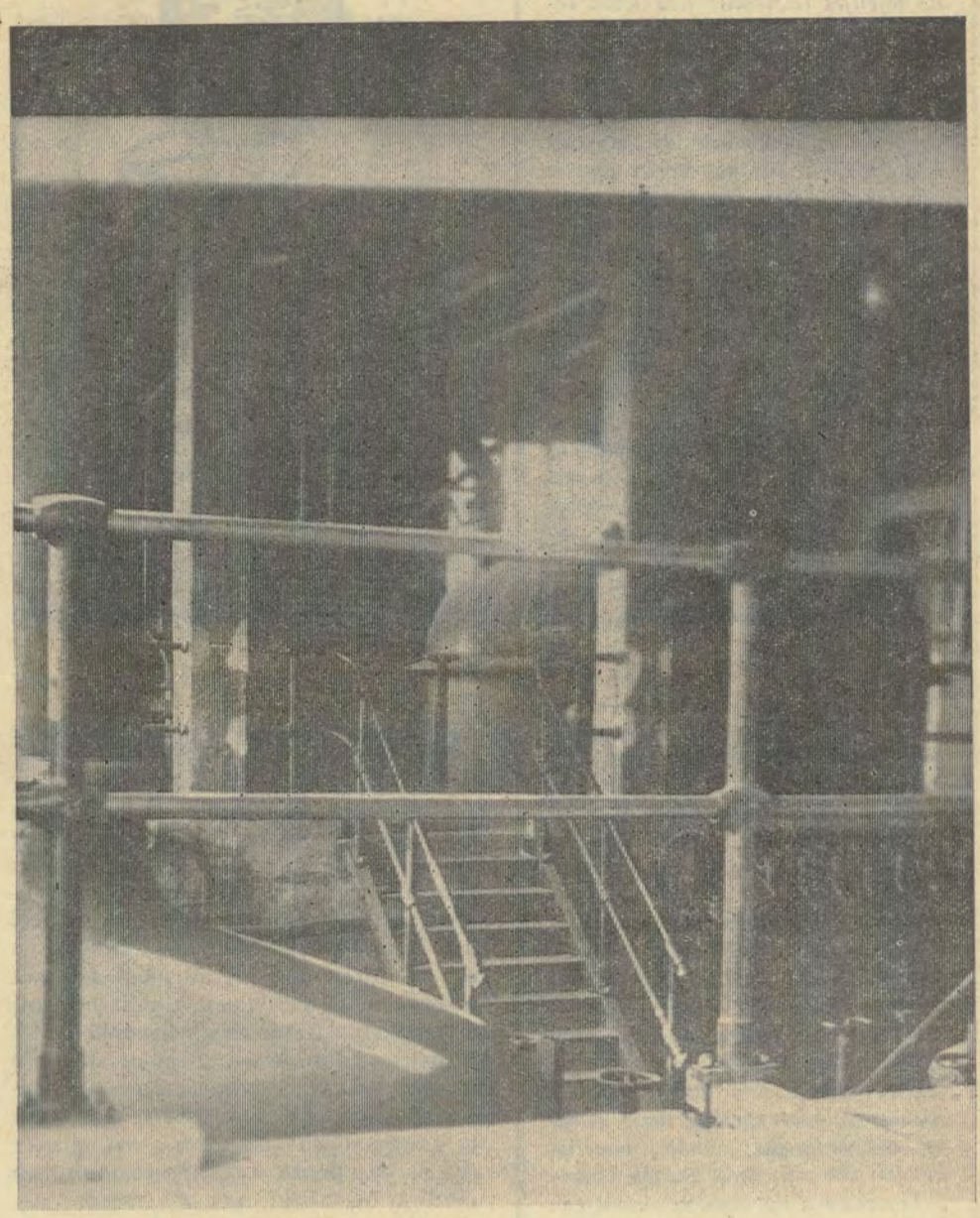

nadat het bier vervoerd werd, de flessen terug in de oorspronkelijke « houding » dient te leggen gedurende drie weken en aldus het bezinksel terug kan laten neerkomen. Overigens is dit slechts nodig om een heldere drank te verkrijgen, want men kan rustig de geuze met bezinksel drinken; zelfs suikerlijders lopen geen gevaar vermits deze drank geen voor hen gevaarlijke stoffen bevat. Toch dient gezegd dat alleen de kenners in de omgeving van Brussel en in het Payottenland deze drank op de hoger beschreven wijze weten te waarderen. Voor de duizenden in Vlaanderen wordt een ander soort geuze gemaakt, onder meer de spanik die wordt verkregen door een kunstmatige verzadiging van de lambik met koolzuur (zoals met dit trouwens met andere soorten bier doet) en die dus geen nagisting kent in de fles. Waar de echte lambik praktisch zonder schuim geschonken wordt, daar heeft de spanik-geuze wel een fijne « kol » en een heldere kleur. Overigens is hij zoet en is de zerpe rinse smaak van de echte lambik verdwenen.

Anderzijds heeft men ook de kriekenlambik, die verkregen wordt door het mengen en laten gisten van 100 liter lambik met 30 kgr Schaarbeekse kriken. Na ongeveer vijf maanden gisting wordt dit mengsel, dat een rode kleur heeft, verder behandeld zoals de lambik bij de geuze-fabrikatie.

• ERKENNING

In mei 1965 verscheen er een vrij opwindend en niet-alledaags koninklijk besluit waarbij het Brabantse bier de erkenning kreeg dat het toekwam.

Er werd immers bepaald dat de benamingen « lambik », « geuze » en « geuze lambik » alsook de samenstellingen of de afleidingen ervan, in de bierhandel slechts mogen gebruikt worden om een zelfgistend bier aan te duiden dat aan de voorschriften van het besluit beantwoordt. En die voorwaarden werden vervolgens geformuleerd om niets aan duidelijkheid over te laten. Overigens was daarmee de kous voor de lambik-brouwers niet af, want zij wensten ook de erkenning te krijgen van hun streek als enige waar de echte geuze vervaardigd wordt, maar dat kon er niet af bij de Raad van State...

Er is om dit bier een schone traditie en een zekere romantiek gegroeid, zoals die trouwens rond de wijn ook bestaat. Net zoals dat met het edele druivennat het geval is, zijn er ook voor de geuze en voor de lambik goede en slechte jaren. Trouwens wordt dit bier in zijn oorspronkelijke vorm gebotteld in flessen die afkomstig zijn uit Frankrijk en die naar onze kontreien geraakten met in hun binnenste de beste wijnen uit Champagne of andere roemrijke streken. Flessen zijn er niet te kort. Anders is het gesteld met de fraaie tonnen, die stilaan uit de mode geraken en vervangen worden door metalen tanks. Anderzijds is het behandelen van de houten opslagvaten wel een boeiend zicht. Er zijn nog enkele kuipers werkzaam in de Brabantse lambikbrouwerijen, nog worden de pijpen en de tonnen gekuist met de stalen ketens die de droesem uit de lijven schrapen wanneer de tonnen in de molens worden geplaatst, die hen langs alle kanten doen wentelen. Nog gebruikt men de solferwieken voor het doden van de kiemen in de lege, gedroogde vaten. Maar stilaan geraken ook deze uit de mode : het jongste tonnetje in de brouwerij die wij bezochten is reeds een halve eeuw oud.

Maar hoe dan ook, nog altijd ligt een grote voorraad stil en stofferig in de reusachtige opslagplaatsen opgestapeld, vol van het edele bier waarvan wij vandaag de lof mochten zingen en dat, met liefde genuttigd, de eigenschap bezit de drinker geen zwaar hoofd, geen kater en geen brakerige maag aan te doen.

Staf De Lie.

HET IDEETJE

Je weet wel, wij leven in een tijd van gimmicks en reklame! De tijd waarin iedereen op de meest dwaze momenten met een entoeziast vingertje in de lucht uitroept : « Ik heb een ideetje, hoe het nu juist moet, weet ik niet, maar ik heb een ideetje! ».

Het overkomt me soms ook wel eens, maar ik loop er niet mee te koop. Het is zo al erg genoeg! Onlangs zei men me nog dat ik er een vrij gekke manier op nahield om voor bepaalde toestanden steeds de bijpassende problemen te vinden. Ik bewaar daarom mijn ideetjes zorgvuldig in de vergeethoek, een uitgelezen plaats voor zulke broze dingetjes. Zo las ik enkele weken geleden van een tienerfeesten-organizator (ook een eerbaar beroep), die langs de tafeltjes telefoons had laten installeren. « Als een knaap dus in de verte een leuk meisjes ziet met wie hij graag wil dansen, belt hij haar gewoon op. Dat is wat ze willen. Ik voel het », verklaarde die meneer. Nu goed, als hij dat voelt. Het is nog steeds beter dan dat hij totaal gevoelloos zou ronddwalen en die tieners niet eens de kans zou gunnen om voor de prijs van een fruitsapje een avondje met leuke meisjes aan telefonitis te lijden.

Wanneer ik dat las herinnerde ik me natuurlijk weer enkele van mijn onvolprezen ideetjes die nog niet helemaal in de vergeethoek gesukkeld waren. Zo bedacht ik bijvoorbeeld eens een messeslijper met gekombineerde delen om uit te bouwen tot een koffiemolen.

Er broeide weer een ideetje naar aanleiding van een verslag dat ik gelezen had over de oorzaak van een rimpelende huid. De ouderwordende huid verliest haar elasticiteit, wordt dunner, gaat loszitten en vandaar dan rimpels, de zorg van zovele heksmooie meisjes.

Sommige artsen menen dat dit verschijnsel terug te voeren is tot het zich te lang blootstellen aan te veel zonlicht.

Dit werd getest en juist bevonden!

Wat nu al direkt voor de hand ligt is, dat wij daarvan hier niet zozeer de hinderlijke gevolgen zullen ondervinden tot men misschien tot de bevinding komt dat men ook van regen rimpels kan krijgen. Toch hield er mij iets speciaal bezig in deze zo belangrijke vondst, namelijk het feit dat men heeft kunnen testen.

Ik vermoed dat men een kind van 8 jaar, volledig naakt, in Florida enkele jaren op het strand heeft gelegd, terwijl men het tweelingbroertje in een geïsoleerde hotelkamer heeft opgesloten met de rolluiken geloken voor dezelfde periode. Wanneer men dan het 13-jarig goeddoorbakken strandjongetje terughaalde, konstateerde men, buiten het feit dat het knaapje totaal zwart geworden was, dat zijn huid op zo'n overdadige manier verrimpeld was dat men de mond- en oogopeningen niet meer kon onderscheiden van de andere plooien. Het evenoude hotelkamerbroertje daarentegen had een bijna doorschijnend opaalkleurige huid. Wondermooi en zacht, maar het kind was door een totaal gemis aan zonlicht zo gekonditioneerd dat het niet meer zien kon bij gewoon daglicht en nog maar alleen in volledige duisternis kon evolueren.

En dit is nu het drama in die eens zo simpatieke familie. De tweelingbroertjes waren wel erg uit mekaar gegroeid : de eerste was strandjongen en de andere nachtraaf geworden tot grote ergernis van de konservatieve vader, die had gehoopt dat ze priester of tandarts zouden gekozen hebben als beroepsbezigheid.

Er zijn geen rare beroepen, enkel zonderlinge mensen.

bobb bern.

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

Vorige week ben ik per hoge uitzondering nog eens mogen meegaan met mijn heer en meester. Hij verleende mij namelijk zeer welwillend het voorrecht hem te vergezellen op een van zijn eskapades in het nachtelijke stadsleven.

Gewoonlijk — en deze (voorlopig) laatste keer maakte ook geen uitzondering op die regel — betekent dit dat ik mee mag gaan naar zijn « tweede thuis », een druk en soms ook wel lawaaierig bierhuis in het centrum van de stad, waar hij me dadelijk op een stoel installeert. En daarmee is dan ook alles gezegd, want dan moet mijnheer « zijn ronde » gaan doen, net als iedere gewone politieman. Dit « rondje doen » houdt in dat hij met iedere aanwezige een praatje moet doen, terwijl ik echtelijk-trouw zit te wachten tot het hem belieft ook nog eens naar mij om te kijken. Het spreekt vanzelf dat ik hem nauwlettend in de gaten houd en u kan ervan op aan dat mijn sigaretten net op geraakt zijn, of dat ik geen zakdoek bij me heb, of dat ik hem nog was vergeten te vertellen dat... net op het ogenblik dat hij een beetje te lang of een beetje te entoeziast in gesprek geraakt met een van Eva's schone dochteren. Het spreekt eveneens vanzelf dat ik ook altijd goed mijn oren spits om te horen wat hij allemaal aan het uitkramen is. De laatste tijd is het mij opgevallen dat hij zijn gesprekken met « nieuwe kennissen » altijd op dezelfde manier besluit. Vroeger nam hij er genoegen mee, zijn adres op te geven en te vragen « schrijf me eens wat je over dit of dat denkt ». Nu niet meer, nu eindigt hij altijd met zes mysterieuze nummertjes, die iedereen die daar maar zin in heeft ongevraagd bij ons binnenlaten. Ons telefoonnummer.

Hebt u er al eens over nagedacht wat een lelijke, bedrieglijke en onbescheiden indringer een telefoon eigenlijk is?

Ik herinner me nog goed de tijd toen we nog gezellig met zijn tweetjes samen waren. Dat was nog eens een heerlijke tijd! Bepaalde dingen waren natuurlijk nog niet helemaal zoals ze eigenlijk hadden moeten zijn, maar toch... Als onze vrienden ons (hem of mij) wilden praten, dan moesten ze daarvoor helemaal buiten de stad naar ons bossendorp komen, waar helemaal, maar dan ook helemaal niets te doen is, en ik weet bij ondervinding ddat ze dat dan ook alleen maar deden als het werkelijk de moeite waard was.

Aan de andere kant waren wij ook hoegenaamd geen slaven van onze huisbel. Alleen als we er zelf echt zin in hadden en niet te lui waren, beantwoordden wij het bellen aan de voordeur. De andere keren luisterden wij vol leedvermaak naar het ding-dong, ding-dong, ding-dong van onze gezellige bel. Gastvrij was dat nu niet bepaald, maar het was dan ook des te gemakkelijker voor ons! Trouwens, wat wil u ook, we bevonden ons toen nog in het stadium waarin men ons met twee tortelduifjes placht te vergelijken.

Tot mijn echtgenoot — ik had het eigenlijk al veel vroeger moeten verwachten — weer eens een onzalig idee had. Hij was er namelijk opeens heilig van overtuigd dat zijn leven geen zin meer zou hebben als hij niet kon beschikken over dat kleine lawaaierige monstertje dat telefoon heet.

Het heeft ons veel moeite gekost om het in huis te krijgen en ik kreeg gelukkig uitstel van eksekutie, want het heeft bijna drie maanden geduurd voor hij er was. Maar toen ik op zekere avond thuis kwam van mijn werk stond hij in zijn hoekje naast de haard mij triomfantelijk, uitdagend en op een echte heersersmanier aan te kijken. Ik besefte dadelijk dat ik nu twee bazen had, en ik zou er hoegenaamd niet van geschrokken zijn als hij mij met een venijnige en sarkastische stem had toegeroepen : « Ik heb het lekker gehaald! Dit plaatsje van nu af aan voor altijd voor mij gereserveerd en probeer me maar eens buiten te krijgen! ».

Hij had nog vijanden, want vanaf het ogenblik dat dit monster binnenkwam, gingen onze lieve Vrede en ons haast even lieve Rust de deur uit. Woedend omdat er niet langer prijs werd gesteld op hun gezelschap, gooiden zij de voordeur achter zich dicht en ik denk niet dat we hen ooit zullen terugzien.

Want, u mag telefoon-voorstander zijn zoveel u wil, zo'n akelig zwart glimmend ding neuriet niet gezellig dingdong, een geluid waar ik uren zou kunnen naar luisteren zonder erop te reageren, het roept schel en doordringend riiiiing! riiiiing! Mijn echtgenoot slaagt er dan ook hoegenaamd niet in het te negeren; nauwelijks heeft monstertje telefoon een kik gegeven, of hij holt er naartoe om te horen wat er scheelt.

Het spijt me werkelijk u te moeten bekennen dat ook ik niet helemaal vrijuit ga. Gisteren nog stond ik in onze minuskule badkamer onverhuld te genieten van een zalig verkwikkend warm stortbad. Toen de bel opeens ging, neuriede ik, volmaakt gelukkig, de gezellige wijs mee. De bakker wist immers wat ik nodig had en ik was niet toonbaar om iemand onder ogen te komen. Trouwens, dit keer had ik me stellig voorgenomen me door niets of niemand van mijn persoonlijke grote schoonmaak te laten weerhouden! Ik trok mij dus ook letterlijk niets aan van het ding-dongertje en bleef onder de heerlijk-warme waterstralen afschuwelijke proestende geluiden staan maken. Tot plotseling een schel gerinkel mijn nu niet bepaald muzikale geluiden onderbrak. U kan het geloven of niet, maar ik ben druipend en wel, met natte piekharen naar beneden gehold om dadelijk aan het monster te gehoorzamen.

Als een verdronken poedelhond heb ik na afloop de natte vlekken op het parket gevolgd, terug naar boven waar de badkamer gewoon dreef. Ik mocht niet boos zijn, iedereen kan zich al eens vergissen, en die zes kleine nummertjes kunnen soms ook zo ingewikkeld zijn...

Het is nu intussen al zover gekomen dat de baas van ons huis 's avonds voor het slapengaan de deur van de woonkamer wagenwijd open laat staan. Als ik protesteer omdat zo alle warmte verloren gaat in de koude gang, snauwt hij

mij steevast toe dat hij toch moet kunnen horen als de telefoon gaat. Ik wacht nu enkel nog op het ogenblik dat ik uit de slaapkamer zal vliegen om plaats te maken voor het lieve telefoontje, en dat ik op het plaatsje naast de haard zal moeten gaan slapen. Vanaf dat moment zult u opnieuw naar ons bossendorp moeten komen om ons te spreken en dan schrijf ik dadelijk een briefje naar Vrede en Rust om te vragen of ze weer bij ons komen wonen...

free beck.

RIELEKSEN IN EEN COGNACFLES

(fb) Op de meubeltentoonstelling te Keulen was een originele stoel te bewonderen, die vooral de aandacht van de cognacliefhebbers moet hebben getrokken. Het gaat namelijk om een stoel van Finse makelij, die zeer veel gelijkenis vertoont met een cognacfles. Hij is vervaardigd uit een glasachtige materie, de binnenkant is « gevoerd » met schuimrubberen kussens in allerhande kleuren. Speciaal geschikt voor vrij grote ruimten, biedt deze stoel een uitstekende schuilplaats tegen de wind en verzekert bovendien een zekere « privacy ». Zou er ook een tweepersoonsmodel van bestaan?

ELEKTRISCHE MODE

(fb) Het zal nu niet lang meer duren of wij zullen op diverse bals onze dames verschrikt kunnen horen roepen : « Pas op mijnheer, u stoot tegen mijn batterijtje! ». Denk nu niet dat er bepaalde mensen zijn die met het snode plan rondlopen om robotdames naar het bal te sturen; dat zou een daad zijn die de heren hen nooit zouden vergeven! Nee, de Parijse mode-ontwerper Michel Tellin voorspelt het tijdperk van de elektrische japon een denderende toekomst. Hij ontwierp een japon waarvan het korsage met bloemen is versierd. In het hartje van deze bloem bevinden zich een paar lampjes die ook echt licht kunnen geven, vermits ze aangesloten zijn op twee zakbatterijtjes. Dat zijn de batterijtjes waarover wij spraken; ze worden namelijk op de rug vastgemaakt.

SPECIALE REKENINGEN-BRIEVENBUS

(fb) Te oordelen naar het aantal reklamefoldertjes en rekeningen (what's the difference, het een vloeit toch voort uit het ander) die dagelijks mijn brievenbus ontoegankelijk maken voor andere, échte brieven, lijkt het mij wel nuttig een speciale brievenbus te installeren voor die vervelende dingen. Een origineel idee kwam ons toe uit Amerika, waar een klein potkacheltje werd geplaatst om de rekeningen in ontvangst te nemen. Wij durven evenwel betwijfelen of de postbode zo welwillend zal zijn om ook onze belastingsbrief daarin te deponeren...

BIJ EEN ZELFPORTRET

In de reeks « Open kaart » van Desclée-De Brouwer — waarin verscheidene Vlaamse en Noordnederlandse auteurs aan het woord zullen komen — verscheen als eerste deeltje « Zelfportret » van Marnix Gijsen. Een honderdtal bladzijden biografie, geïllustreerd, en dàt van een auteur wiens romans (niettegenstaande de dooreenstrengeling van Dichtung und Wahrheit) al zeer sterk autobiografisch zijn : wat nieuws kan dat ons brengen? En toch leren wij er soms een Gijsen in kennen die wij dood waanden, ontmoeten wij er al het grote en ook het kleine in van zijn literaire en menselijke gaven en gebreken... Wanneer hij op het einde van dit boekje, in de erin opgenomen rede voor de Koninklijke Vlaamse Akademie te Gent op 23 oktober 1964, spreekt over zijn kwarteeuw aktiviteit in Vlaanderen en elders, getuigt hij voor de Nederlandse gemeenschap en belijdt : « de ijver voor uw huis heeft mij verteerd! ».

Over de verhouding tussen dit subjektieve getuigenis en de objektieve realiteit van onze dagelijkse volksstrijd en over Gijsens appreciatie van de mensen die niet in akademische vergaderingen maar op straat, in kantoor en fabriek, in gemeentehuis en parlement deze « ijver » in daden omzetten, werd destijds door « Rommelpot » en «Dietsland-Europa » scherp geoordeeld : «Stik in proza en verdwijn! ». Het was de tijd dat Gijsen zich amuseerde met uit hun verband gehaalde teksten van Verschaeve belachelijk te maken.

De weg die Gijsen heeft afgelegd is lang : van het revolutionnaire nationalisme der jeugd (Strijdzang voor Herman van den Reeck!) over het Vlaams belgicisme en het « wordt rijk »-flamingantisme onder Van Cauwelaerts vleugels, tot het volledig verzaken aan geloof en overtuiging der jeugd. Het betekende meteen de opgang van de jonge dichter tot de bourgeois-ambtenaar.

Zijn romans verschenen op een psychologisch en konjunktureel wel zeer geschikt ogenblik : de repressie had een groot gedeelte van het Vlaamse kultuurleven lamgelegd en men zocht hardnekkig naar overgebleven grootheden. Gijsen kwam dan, met zijn « Joachim van Babylon » als van God gezonden : met een literair hoogstaand, verzorgd en koel proza dat meteen ook een afrekening betekende met kristendom en kerk, met nationalisme, jezuieten, dorpsmentaliteit en al wat men aan de linkerkant als verwerpelijk beschouwde.

Achter heel deze koele en haast cynische afrekening voelt men echter het schrijnend menselijk tekort aan van een man die de bruggen achter zich verbrandde doch die in een moment van luciditeit zijn eigen eenzaamheid temidden der flikflooiende dwergen, temidden der tussen afgunst en bewondering zwevende nieuwe vrienden beseft en het heimwee niet kan van zich afschudden — het heimwee naar de gedoofde haardvuren der jeugd.

In de grond is Marnix Gijsen een konformist, ook al spaart hij zijn sarcasme en zijn hoon niet voor wat hij als onoprecht en konventioneel, oppervlakkig en geestloos beschouwt. Hij vecht echter tegen wat hem hindert nadat de grote veldslagen reeds geleverd zijn, nadat de wegen gebaand zijn. Daarom is hij geen revolutionnair.

Zijn afkeer voor het revolutionnaire op Vlaams-nationaal gebied bijvoorbeeld heeft hem woorden ingegeven die kwetsend en beledigend zijn voor mensen wier geloof niet is uitgebrand, wier inzichten en bestrevingen liggen buiten de veilige wallen van zijn konformistische maatschappij. Zijn verwijlen in het milieu der gehate « dominatores terrae », zijn afwezigheid uit Vlaanderen ook en vooral tijdens de oorlog, hebben hem ertoe gebracht een zwart-wit visie op feiten en mensen uit te drukken in een proza dat men wel in een « Volksgazet » kan verwachten, maar dat van een auteur en een intellektueel van Gijsens formaat toch wel bevreemd.

In zijn pogen tot oprechtheid is Gijsens « Zelfportret » een sleutel, niet zozeer tot zijn werk stuk voor stuk genomen, maar wel tot de totale sfeer, de geestesgesteltenis, de positie waarin het groeide en zich geplaatst heeft : een ironisch, soms cynisch individualisme met reminiscenties aan vroegere sociale en nationale belangstelling, een belangstelling die soms terug opleeft maar die zich wijselijk aan de konformistische en dus goede zijde des levens houdt. Dat men de moralist die vanuit dergelijke positie oordeelt en veroordeelt niet steeds ernstig nemen kan, heeft Gijsen dan alleen aan zich zelf te wijten.

Ergens in dit boekje bekent Gijsen dat hij zich bij zijn terugkeer in België de situatie der Vlamingen, vooral te Brussel, heel anders had voorgesteld aan de hand van de ontvangen informaties. Dit betekent in de eerste plaats : een erkenning van de leugenachtigheid der officiële voorstellingswijze en daarenboven een impliciet toegeven dat een strijdend flamingantisme meer dan noodzakelijk blijft!

Dat deze strijd niet in de studeerkamers alléén kan gevoerd worden noch op de redaktiekantoren, maar dat hij ook moet uitgedragen worden op straat, is slechts een nuchtere vaststelling van taktische aard. Wie zich echter tegen de middelen richt die nodig zijn om het doel te bereiken, keert zich tegen het doel zelf.

« Zelfportret, gevleid natuurlijk ».
Marnix Gijsen
Uitgeverij Desclée-De Brouwer
109 bladzijden - gebonden 98 fr.

TONEEL TE BRUSSEL

K.V.S.

In de vertaling uit het Frans door de Vlaamse auteur J. Van Hoeck wordt thans in de K.V.S. « Faux-Jour » van Herman Closson opgevoerd onder de titel « Een droom van een vrouw ».

Driehoeksgevallen krijgen we uit het Franse teater met de vleet. Nu schijnt er een ander idee opgang te maken, nl. het naïeve « Alleen met een vrouw op een eiland »! Onlangs zagen we zo « De kleine Hut » van Roussin, waarin twee mannen op een eiland, het op een akkoordje gooien om met de vrouw van een van hen samen te leven als de meest natuurlijke zaak van de wereld. In Clossons werk krijgen we de gezochte geschiedenis van drie afgezonderde mannen die een « cover-girl » uit Parijs in hun verlaten koloniaal domein uitnodigen en om haar gunsten zullen werven, ieder op zijn eigen manier : de melkmuil als jonge romanticus die de mannequin met onervaren ogen idealiseert, de man op rijpere leeftijd met ondervinding die brutaler te werk gaat en recht op zijn doel afstevent; de intellektueel die zich onverschillig voordoet, maar met een Freudiaans komplex rondloopt en misschien de beste kans maakt. Drie is echter teveel voor het gesleepen kind, vooral dan in een beperkte plaats! Wat kan ze dan anders doen dan opnieuw naar Parijs terugkeren en de mannen in hun eenzaamheid met slechts een onvoldane herinnering achterlaten?

Het dient gezegd dat Closson zijn gegeven stielvaardig heeft ingekleed, in een poëtische atmosfeer, en dat hij zijn personages tipisch en zonder overdrijving heeft uitgetekend; daarbij heeft hij het vrouwtje een juiste dozis charme en geheimzinnigheid meegegeven om de drie eenzaten aan te trekken en tevens af te remmen.

Flink verdedigd door Yvonne Lex en Senne Rouffaer (de intellektueel), Bert Struys (de man die van aanpakken weet) en Alex Cassiers (de jonge kracht die, evenals in « Marat », de kans gegeven werd zich te laten gelden en er dankbaar gebruik van maakt) is « Faux-Jour » — na twee zware werken : het cerebrale « Oppenheimer » en het fascinerende « Marat » —als onderhoudend spelletje een welkome afwisseling.

BRUSSELS KAMERTONEEL

Met « De Man van Skafander » van Lou de Vel besluit het Brussels Kamertoneel zijn reeks voorstellingen van dit jaar.

Dit nieuwe werk van een Vlaming, die verleden jaar al een kans kreeg met « De Rug van de Engel » (en die zowat als de auteur van het gezelschap kan aangezien worden) is geen meevaller geworden.

Lou de Vel kan wat, maar heeft o.i. teveel hooi op zijn vork genomen. Dit nieuwe eksperiment laat een verwarde indruk; het is onvoldragen en een herwerking zou het misschien meer aanvaardbaar maken. Tal van herhalingen werken storend, niet alleen wat het gebeuren in de eerder brave aktie betreft, maar ook wat de zinsbouw aangaat : sommige zinnen worden heel dikwijls en bijna sistematisch driemaal herhaald met verplaatsing of bijvoegen van een woord : meer literatuur dan teater, en remmend voor de aktie.

Leeuw, het hoofdpersonage, een vondeling, is bezeten door een dwanggedachte : een diefstal is een daad die hem blijft vervolgen; in de moderne opgevatte uitwerking zijn meerdere invloeden te onderkennen.

Met insgelijks de regie te voeren en als de man van Skafander zelf op te treden, heeft de auteur ook hier teveel op zijn schouders geladen : men moet heel uitzonderlijk sterk staan om dit aan te kunnen. Zijn uitbeelding van Skafie — gewild koel en beredeneerd — is te nonchalant en mist het bedoelde effekt; als regisseur verdient hij alleen lof : persoonlijke regie, met eenvoudige middelen, gelukkige lichteffekten, kontrasterende kostumering, speciale opstelling van de spelers, simbolisch en uiterst eenvoudig dekor met simpele dekorveranderingen door de akteurs zelf, goed gedrilde medespelers : Herman Smits, als temperamentvolle Leeuw, Lieve Berens als knappe Genster, en Mimi Cromberg als erotisch aangelegde Mahaut. Alleen aan de uitspraak mag nog geschaafd worden.

Dit stuk wordt nog gespeeld tot 26 maart. Het Brussels Kamertoneel zal dan een goed seizoen achter de rug hebben. We hopen het toekomend jaar terug te zien.

J.V.

GOEDKOPE EN GOEDE FONOPLATEN

Dit is een nieuw rubriekje van het groeiende en gegroeide weekblad « Wij ». Het wil maandelijks de aandacht der muziekminnende lezers vestigen op een goede en goedkope uitgave op de platenmarkt.

Er zijn thans veel firma's, gekende en ongekende, die (soms naast hun normale en duurdere reeksen) goedkope langspeelplaten uitbrengen. Nochtans moet men hierbij voor enkele zaken oppassen. Gaat het niet om een oude opname met technische minderwaardigheden? Zijn het geen onbekende uitvoerders die het peil van liefhebbers nauwelijks overtreffen? Staat op een goedkope 30 cm.-plaat voldoende muziek of gaat het slechts om een lengte die normaal gemakkelijk op een plaat van 25 cm kan gebracht worden?

Toch blijft er nog keuze genoeg bij de goedkope uitgaven, die verzorgde en hoogstaande uitvoeringen brengen. Het is niet langer nodig telkens 375 fr. (of meer) te betalen voor elke nieuwe aanwinst van onze diskoteek, tot wanhoop van de melomanen wier geldbeugel dat niet kan verdragen.

Daarom deze rubriek.

JOHANNESPASSIE (BACH)

Waar deze passie normaal op drie grote langspeelplaten wordt gebracht, heeft « Concert Hall » de volledige tekst op twee goedkope platen uitgegeven. Bovendien wordt voor de tweede plaat slechts de halve prijs gevraagd, zodat in totaal nauwelijks 168 plus 84, hetzij 254 fr. dient betaald voor dit meesterwerk!

De passie-oratoria groeiden uit de gewoonte, in de katolieke kerk het Lijdensverhaal in de Goede Week door verschillende priesters plechtig te laten zingen. Door de protestanten overgenomen en uitgebreid met koralen, hebben verschillende grootmeesters der barokmuziek deze vorm bewerkt (o.m. Heinrich Schütz). Ook hier was het Bach die het hoogtepunt bereikte.

Hoewel de Mattheuspassie beter gekend is, zijn de musicologen het erover eens dat de Joannespassie deze overtreft in evenwichtigheid, gevoeligheid en bouw.

De verschillende koralen, koren en « turbae » (massazangen der Joden) zijn harmonisch verspreid over het ganse werk, tussen de zeer sober gehouden evangelietekst (waarin ook enkele zinnen uit Mattheus voorkomen). Telkens opnieuw wordt men getroffen door de uiterste eenvoud waarmede Bach in enkele tonen de tekst zijn volle betekenis geeft.

Het monumentale soms sentimentele van de Mattheuspassie ontbreekt hier volledig, wat ten goede komt aan de muzikaliteit zelf.

De kwaliteit der opname is zeer goed, evenals de uitvoering door het Bach-Koor en het Philarmonisch Gezelschap van Amsterdam onder leiding van de jonge Brusselaar André Vandernoot. Bij de solisten staan grote namen als Agnes Giebel (sopraan) en Heinz Rehfuss (bas), terwijl de evangelist voornaam en gevoelig wordt vertolkt door Richard Lewis.

Op de hoezen wordt de volledige tekst van het oratorium afgedrukt en een diepgaand kommentaar van de bekende Bach-specialist Georg von Dadelsen.

De fonoplaten zijn te bekomen bij « Concert Hall », Kesselstr. 14, Brussel 3

Stef.

KUNST EN TECHNIEK

de waele schildert te wilrijk met elektrisch licht !

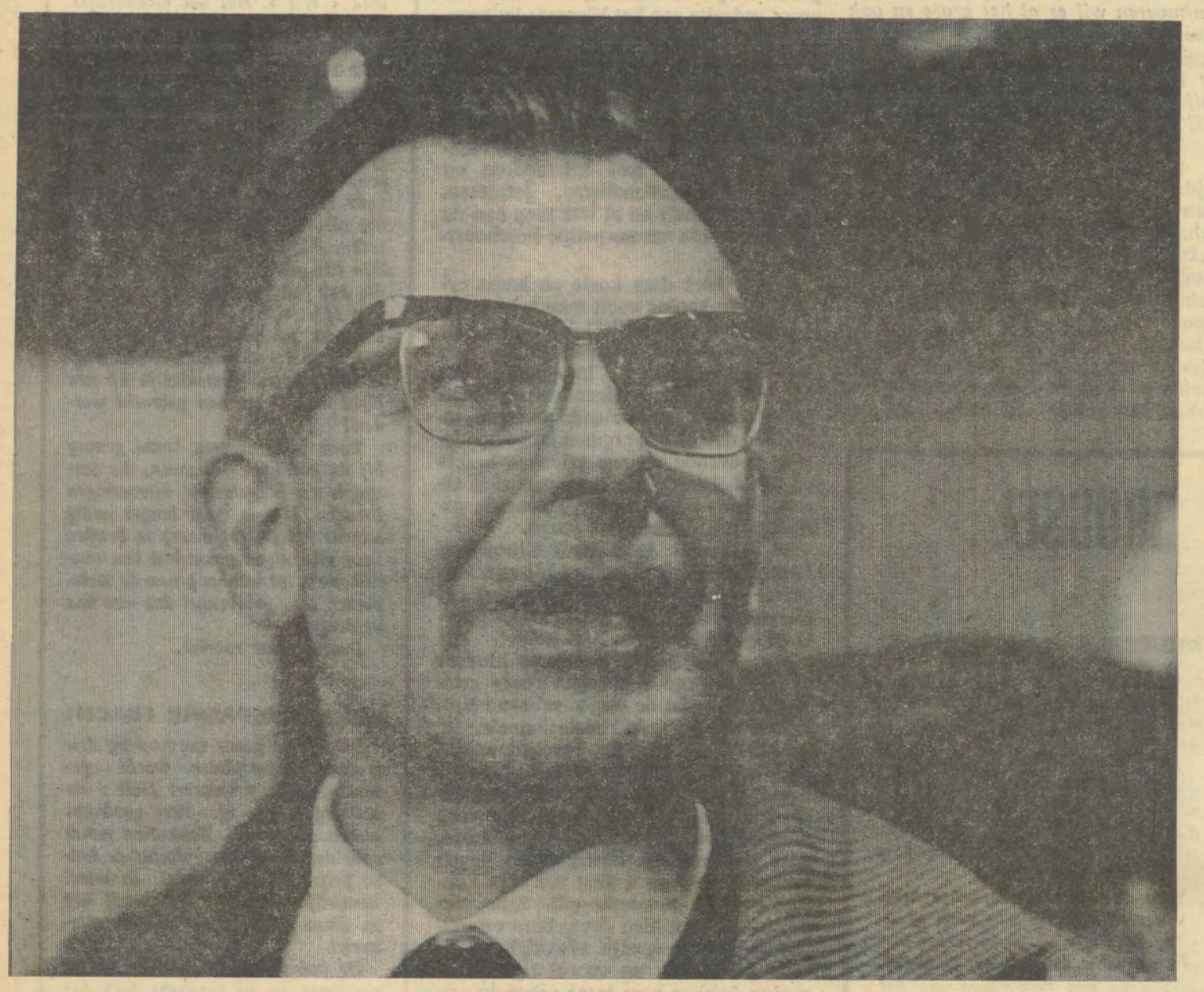

Kunstschilder De Waele is een man die men niet zo dadelijk van non-collegialiteit beschuldigen kan, ook al lapt hij de hele rimram van modeverschijnselen, « baanbrekende » stromingen en nouvelle-vague-experimenten met brio aan zijn laars. Bicefaal tot en met blijft hij zijn doeken overladen met een vroeg-twintigste eeuws en toch weer uiterst actueel naturalisme, geboetseerd uit de esthetiek van die ene, onvergankelijke bestaansvorm : de oereenvoudige, ongecompliceerde werkelijkheid

Ongeacht de capriolen van baard- en haarartiesten — welke om de haverklap hun ziel verpanden aan neo-ismen, snobculturen en pip-, pap- of pop-arts — is hij onverstoorbaar zijn eigen gangetje gegaan, bezield door de symboliek van eenvoud, schoonheid... en hun tegengestelden. En toch mogen we hem een revolutionair noemen, zij het dan een autodidactisch revolutionair, een vernieuwer in dienst van zichzelf en van de schilderkunst in het algemeen. Het geesteskind heet... electroluminiscentie.

Vooraleer het nieuwe procédé nader te belichten, lijkt het ons gepast u even in contact te brengen met de veelomstreden figuur van die méér dan middelmatig begaafde beroepskunstschilder uit Wilrijk, die doodgewone artiest welke nog onderscheid weet te maken tussen picturale ongedwongenheid en academisch snobisme...

« Sommige critici verwijten me dat ik als jonge knaap vuilnisemmers en afvalhopen afschuimde, op zoek naar een bruikbaar vodje tekenpapier, een afgedankte stofdoek of een oudmodische fotolijst. Ik was te lui om te werken, beweren ze, te pedant om me met de gevestigde normen te kunnen verzoenen. Ik geef toe dat dergelijke « abnormaliteiten » eerder thuishoren in een laat-negentiendeëeuws Quartier-Latin-milieu of in sloppen van een godvergeten grootstadachterbuurt, maar zij die mij erom veroordelen, vergeten al te vaak dat ik het uit bittere noodzaak heb gedaan, uit loutere armoede... Het weinige geld dat ik verdiende, verdween onveranderd in de — veelal lege — huishoudkas, zonder daarom in staat te zijn de noden van ons arbeidersgezin te lenigen. Ik was verplicht tweede- en derdehandsmateriaal af te bedelen, wilde ik mijn tekentalent een beetje kunnen cultiveren. Ik heb het mezelf nooit ten kwade geduid. Nu nog niet.

Al bij al is die eerste periode een schitterende leerschool voor me geweest, een zoeken en tasten naar de juiste vorm, de eigen stijl. Ik kon urenlang naar een landschap zitten kijken, of naar een groepje pruimende pensionairs, verzonken in de geneugten van bier en kaartspel. Op zulke ogenblikken bekroop me de lust alles in gloeiende, fervente kleuren op papier te zetten... vreugde, verdriet, verlangens en zorgen inclusief. Ik schetste, tekende en scheurde alles weer stuk; dagen, weken, maanden achter elkaar. Ik ben ervan overtuigd dat de schilderingen fotografisch juist waren, levensecht en oergetrouw zelfs, maar de finishing touch, de symboliek van het innerlijke bleef spoorloos.

Die eerste ontgoochelingen zijn het definitieve keerpunt geweest, de tweesprong waarop ik slechts kon kiezen of delen. Ik koos. Eerste object : een vervolmakingscursus aan de Antwerpse Academie voor Schone Kunsten, het toevluchtsoord voor fils à papa's, snobs en rasartiesten. Ik leerde er ontzettend veel mensen kennen : doorbraven, neutralen, kwaadwilligen en het viel me op hoe kunstmatig de meesten onder hen hun leventje leefden, zonder dat ze het zelf beseften misschien of zonder dat ze het wilden toegeven. Ik kwam slechts zelden met hen in contact en als ik er voor één keertje niet buiten kon, moest ik telkens weer ervaren dat hun kruivende baarden en streuvelige haardossen enkel het piepdunne laagje vernis waren waaronder de artistieke onmondigheid zich angstvallig verborg. Zielig !

Mijn weekends bracht ik door in het Walenland, bij voorkeur om en rond de Luikse steenkoolbekkens, waar ik naar hartelust het eenvoudige, openhartige leven van de mijnwerkersfamilies op het schilderdoek kon interpreteren. Mijn coloriet was dat van de armoe, de eenzaamheid en de ellende, bezield door het retrospectief van de eigen ervaring. Een sombere periode waarmee ik een tijdlang lelijk in de maag heb gezeten. Op herinneringen kan je nu eenmaal niet ongestraft liggen teren...

In het Hoger Instituut — eveneens te Antwerpen — maakte ik kennis met de befaamde glazenier Jan Wouters wiens werk me geleidelijk inspireerde tot de creatie van meer blijmoedige stillevens, sfeerschilderingen en schuchtere abstracten. Een baanvaste koers naar het optimisme, af en toe nog gesausd met dat sprankje weemoed uit de Luikse periode. Ik geloof dat mijn werken op dat ogenblik rijper zijn geworden, bevattelijker ook voor simpele mensen... En als je zover bent, mag je met een gerust hart zeggen dat je iets hebt bereikt, iets van waarde, iets dat nog mooi kan zijn ondanks het onuitputtelijke gamma tegengestelden... »

In samenwerking met de maatschappij Atea heeft de heer De Waele een gloednieuw procédé gerealiseerd dat, mits de nodige aanpassing, wel eens de revelatie van het jaar zou kunnen worden op kunstgebied. Laten we hem zelf aan het woord .

« Onmacht is één van die begrippen waarmee je als schilder, literator en musicus bijna permanent in contact komt. Je wordt geobsedeerd door een idee, een toestand of een vorm, geeft toe aan de drang om het in verf, woord of toon te vereeuwigen en moet dan vaststellen dat het je langzaam ontglipt, dat je creatie niet méér blijkt te zijn dan een zoutloze weergave van hetgeen je had willen brengen. Schrijnend... vooral als je gaat beseffen dat het telkens weer hetzelfde zal zijn, morgen, overmorgen en altijd opnieuw. Zo is de juiste lichttonatie, de helderheidskurve van het doek eeuwenlang een struikelblok van formaat geweest voor schilders en grafici. Van Gogh bijvoorbeeld heeft er zich doorlopend het hoofd over gebroken... zonder evenwel een afdoende oplossing te kunnen vinden voor wat hij noemde « de ontoereikendheid van het coloriet ». Hij schreeuwde om licht en schiep teleurstellingen... Bij mij is het net eender gelopen : jaren en jaren gezocht, geëxperimenteerd en... slecht bevonden. Tot de uitvinding van de Panelescent, weldra gestimuleerd door de opzoekingen van de Atea-mensen, mij op de idee brachten het electrolumen (electrisch licht) in de schilderkunst te introduceren ! »

De Panelescent... Een brandnieuw woord dat zowel buitenstaander als vermeende ingewijde enigszins vreemd in de oren klinkt. Het procédé ? Oereenvoudig. Je noeft enkel aan een vlakke condensator te denken waarvan in het diëlectricum tussen de electroden een fosfor wordt gemengd. Eenmaal de wisselstroom aangesloten, nemen de fluorescerende deeltjes automatisch energie op welke in zichtbaar licht wordt omgezet. De lamp zelf is samengesteld uit een simpele metalen plaat waarop drie verschillende keramieklagen (één geleidende)] werden aangebracht, gevat in een doorzichtige, beschermende materie. Resultaten : gelijkmatige lichtspreiding, minimaal verbruik, makkelijk hanteerbare omvang...

« Atea heeft me de exclusieve toestemming verleend het procédé naar goeddunken te gebruiken », aldus De Waele. « Een nieuwe vorm van mecenaat als u wil... » Hoe hij het klaarspeelt de Panelescent in een volwaardig schilderwerk om te toveren ? Beroepsgeheim !

« Ach, het vergt enkel een tikje aanpassing, een aanvoelen van de materie. Als je het beet hebt, doet je fantasie de rest. Schilderen ? Kom nou, je kan er net zo goed op etsen, branden en graveren. Zie je de mogelijkheden ? Enorm als je het mij vraagt. Je hoeft eenvoudig de juiste kleurtoetsen te zoeken, ze aan te lengen met een lichte of donkere teint, al naargelang het verlangde effect, en de electroluminiscentie zorgt voor een permanente waardeschakering, ongevoelig voor schemering, weerschijn of wat al meer. Gezichtshoek, invalsgraad... Het speelt alles geen rol meer ! Je hangt het schilderij waar je het hebben wil, duwt de stekker in het stopcontact en de verf staat in volle licht. Identieke sfeer- en kleurweergave bij dag, nacht en ontij. Een werkelijke aanwinst ! »

Wij hebben de gelegenheid gehad het experiment met eigen ogen te kunnen volgen en zijn er gloeiend van overtuigd dat het méér dan de moeite loont... Of een dergelijke alliantie tussen kunst en techniek verantwoord is ? Zeer zeker. Vooral wanneer die twee, ogenschijnlijk zo paradoxale begrippen, in volmaakte harmonie één en hetzelfde doel nastreven : permanente esthetiek. Een confrontatie van twee (vermeende ?) uitersten die ongetwijfeld haar vruchten zal afwerpen voor de toekomst. Beweren dat de electroluminiscente schilder- en graveerkunst een revolutie zal ontketenen in de artiestenwereld zou wellicht een beetje voorbarig zijn, maar niettemin gunnen we de heer De Waele zijn kans. Ten slotte bestaat er nog steeds zoiets als talent en dat verdwijnt niet zomaar in de eerste de beste lade van de vergetelheid. Het eventuele succes van de panelescent-schildering kan die natuurlijke aanleg alleen maar ten goede komen.

TOERISME

TOERISTISCH ALLERLEI

(s.d.l.) Het uitvinderssalon lokt ieder jaar veel bezoekers en ongetwijfeld zal dat nu ook weer het geval zijn. Er worden dit jaar meer dan 150 motors en auto-onderdelen en meer dan 130 materialen, konstruktieprocedés, naast sanitaire- en verwarmingsinstallaties tentoongesteld. Alles bijeen is het een verzameling van meer dan duizend nieuwe uitvindingen, komende uit 20 landen en betrekking hebbende op nijverheidsmachines, huishouden, geneeskunde, landbouw, sport, elektriciteit, foto.

Enkele opmerkelijke uitvindingen zijn wel het vermelden waard : een toestelletje voor het feilloos plaatsen van ooglenzen, een Zwitserse « woudaap » (een machine die automatisch op de bomen klimt om die te snoeien), een haarsnijtoestel dat — vooraf ingesteld — volgens een bepaald programma het hoofdgewas knipt, een apparaat dat kan aangekoppeld worden op de telefoonlijn en in geval van nood automatisch een s.o.s.-signaal doorgeeft met naam en adres. Het salon vindt plaats in het Rogier-centrum te Brussel van 11 tot 20 maart; openingsuren elke dag van 1 tot 20 uur; toegang 30 fr.

⁂

In het Muzeum voor de geschiedenis van de Wetenschappen te Gent wordt het baanbrekend werk geïllustreerd dat verricht werd door Gentse geleerden als daar zijn Jozef Platteau, de grondlegger van de cinema, Jan Palfijn, de uitvinder van de forceps, Van Monckhoven, de baanbreker van de fotografische nijverheid, Leo Baekeland, de uitvinder van het bakeliet enz...

Er is ook de unieke verzameling van chirurgische instrumenten uit de Oudheid die werd aangelegd door Viktor Deneffe tijdens de vorige eeuw. Dit alles vormt, samen met tal van andere originele voorwerpen en toestellen een echt aantrekkingspunt voor toeristen.

Het muzeum is gelegen op de Korte Meir 9 te Gent en open op maandag en woensdag van 14 tot 17 uur; op zaterdag van 9 tot 12; de toegang is kosteloos.

⁂

Te Antwerpen werden, zoals reeds gemeld, de toegangsgelden tot de stedelijke muzea afgeschaft. In het Muzeum voor Schone Kunsten zijn er zelfs gratis rondleidingen en inleidende lezingen, opgeluisterd met kleurendia's, mits men vooraf telefonisch of schriftelijk een afspraak maakt. De lezingen handelen over Oude en Moderne Meesters en ook over verscheidene kunstenaars afzonderlijk.

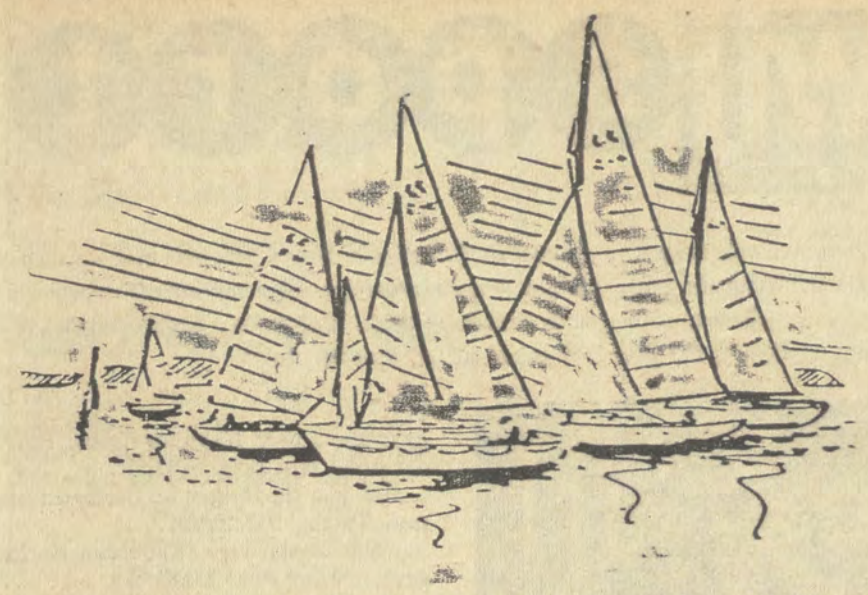

In het muzeum Plantin-Moretus en in het Rubenshuis worden magnetofonische rondleidingen ingericht bij middel van draagbare toestellen. Men kan deze schriftelijk rezerveren of ook bij het begin van het bezoek aanvragen. De duur van de rondleidingen varieert tussen 1 tot 2 uur. De verhuringsprijzen zijn matig : 5 fr per persoon bij groepen, met een minimum van 100 fr; 10 fr per persoon voor individuele bezoekers (minimum 50 fr) en 2,5 fr per leerling voor schoolgroepen uit het binnenland.

⁂

De belangstelling voor de watersport neemt van langs om meer toe. Vooral in Nederland neemt deze sport een belangrijke plaats in. Dit valt niet te verwonderen als men weet dat de lengte van het vaarwater bv. er (moest men het achter mekaar leggen) een afstand omvat die Lissabon met Moskou zou kunnen verbinden. De bouw van motor- en zeilyachten is er zeer uitgebreid. Van 18 tot en met 27 maart kan men op de Internationale Watersport- en Kampeertentoonstelling « Hiswa » in de R.A.I.-gebouwen te Amsterdam zien wat er allemaal op dat gebied te vinden is.

In eigen land en wel op de Heizel te Brussel kan men overigens van 12 tot 20 maart een bijna gelijkaardige tentoonstelling — zij het op kleinere schaal — zien tijdens het alsdan gehouden vakantie-salon.

⁂

KALENDER

Te Leuven vindt van 12 tot 20 maart een tentoonstelling over familiekunde, genealogie en heraldiek plaats in de stedelijke tentoonstellingszaal. Van 19 tot 20 maart krijgt men te Deurne bij Antwerpen het internationaal Folk en Blues Festival en van 19 tot 27 maart heeft te Oostende een tentoonstelling van Visserij-artikelen plaats. Karnavalvieringen worden nog gehouden op 20 maart te Hasselt, Lombaardsijde, Maaseik, Halle, Rijkevorsel en in de Antwerpse Polder. Te Gent krijgt men op 27 maart de wedstrijd voor de « Vette Os ».

FONDS LIMBURG

Voor het solidariteitsfonds Limburg blijven de stortingen binnen komen. Een derde lijst volgt hieronder. Wie nog wil storten, kan dit doen door overschrijving op pr 1478.97 van de Volksunie, Brussel 1, met vermelding « Solidariteitsfonds Limburg ».

Vorig bedrag :	29.338
H.A., Stene-Oostende	100
Mevr. V.d.S., Brussel 4	200
Pastoor uit de Kempen	100
E.H. D., Wijgmaal	200
Afdeling V.U.-Hove	250
T., Antwerpen	200
V.O., Muizen	25
L.M., Kumtich	50
V.H., Wilrijk	200
V.P., Antwerpen	200
V.A., Antwerpen	500
P.N., Antwerpen	200
S.L., Antwerpen	200
T., Mortsel	50
O. en J. d.P., Oudegem	1.000
R.J., Wemmel	100
W.R., Antwerpen	100
J.F., Mortsel	300
M., Strombeek	240
M.L., Berlaar	100
Afdeling V.U.-Jette	250
C.L., Stekene	200
V.H., Brussel 3	100
J.V., Erps-Kwerps	100
Totaal :	34.303

op de Costa del Silencio groeit
een weggeworpen tomaat op 15 dagen
tot een tomatenstruik!

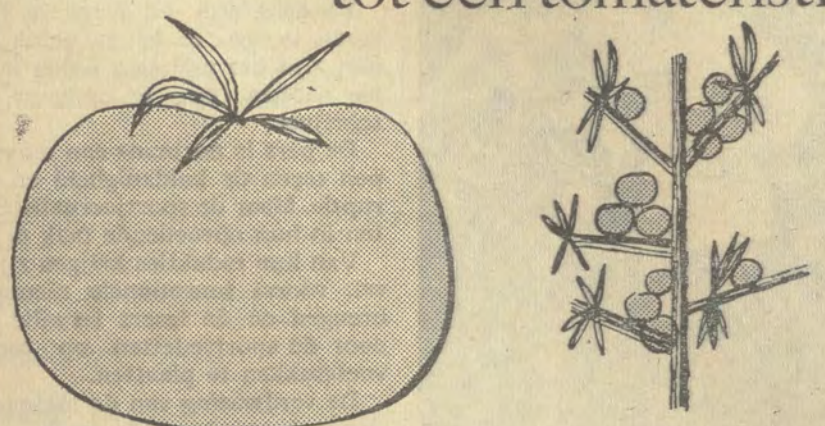

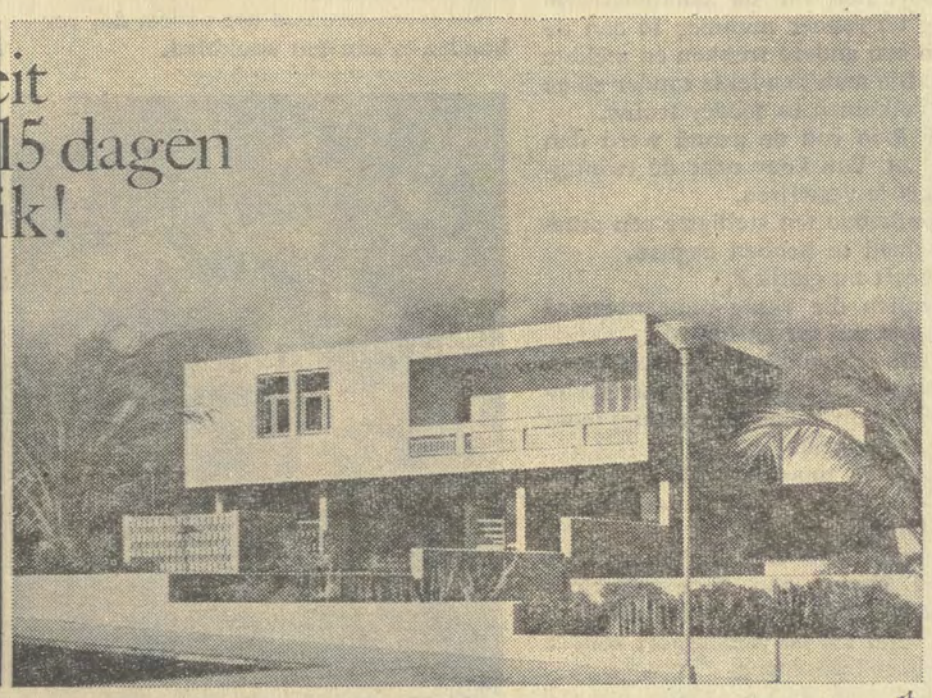

Dit bewijst onder welk heerlijk klimaat de bezitter van een eigendom daar kan leven.
U kunt die eigenaar worden, van een studio, appartement of villa op de « Costa del Silencio », het zuidelijk punt van Tenerife. Wij bieden er woongelegenheden te koop van 335.000 F af.
Op ieder ogenblik van het jaar is uw vakantie er zonzeker. Bovendien geeft deze investering een gegarandeerd jaarlijks uitbetaald netto-rendement, want TEN BEL zorgt ook voor het beheer van uw eigendom.

Neem vandaag nog inlichtingen. Zend ons een kaartje : TEN BEL, Keizerstraat 16-18, Antwerpen, of telefoneer ons : (03) 33.38.66.

TEN BEL

U bouwt met TEN BEL op Tenerife uw hemel op aarde.

Wij sport

vlaams nationaal

Het wielerseizoen is in Vlaanderen definitief van stapel gelopen met de wedstrijd Gent-Gent, met vele grote namen aan de startlijn. Een technisch relaas van dit prille wielergebeuren brengen is niet onze taak. Wel enkele bedenkingen en vaststellingen, die wij dit jaar wel meer zullen moeten doen.

Oranje boven in de eerste grote koers : Joo de Roo klopte verleden zaterdag het puik van de Vlaamse wielersport.

Zo dringt zich de vaststelling op dat onze Vlaamse vlugge benen elkaar niet vertrouwden en dat de sluwe Nederlander Jo De Roo daarvan dankbaar gebruik maakte om op 500 m van de aankomstlijn een vlijmscherpe demarrage te plaatsen die iedereen verraste.

Het is niet de eerste maal, dat deze voortreffelijke Nederlandse renner iedereen te slim is.

Hij is een sprekend bewijs van het gezegde dat een wielrenner niet alleen met de benen maar ook met het hoofd een koers moet winnen !

Iets wat onze Vlaamse pedaalridders al te vaak uit het oog verliezen...

Een tweede te vermelden feit was de veelbesproken deklassering van Rik Van Looy. Een van de aankomstrechters zag de renner nummer 16 aan de trui van een andere trekken en meldde dit feit. Die man handelde zonder enige twijfel volkomen te goeder trouw.

In de loop van de avond werd dan ook beslist, Van Looy naar de twintigste plaats te verwijzen.

Rik ontkende ten stelligste een onregelmatigheid te hebben begaan.

Wie heeft nu gelijk ?

Wij zullen die vraag onbeantwoord laten, want wij weten het niet.

Wat wij echter zeer stellig weten is, dat het trekken en duwen in de sprinten door de officiëlen zeer streng moet worden beteugeld.

Overtreders moeten ongenadig worden gestraft, of ze nu Van Looy heten of Jef Janssens.

Maar dat men zich in de officiële middens streng aan deze principes houdt en er een heel seizoen niet van afwijkt. Het zal de wielersport zonder twijfel baat bijbrengen.

een eigenaardig telegram

Vóór de heenwedstrijd tegen Real Madrid in de Europabeker, ontving het bestuur zoals gewoonlijk heel wat telegrammen met bijvalswensen. Eén viel op door zijn originaliteit.

Dat van de Belgische basketkampioenen Racing Mechelen.

« Doe zoals wij », kabelden de Racingers, « klop Real Madrid ».

Fijn van die jongens. Maar waarom moest dit telegram van een Vlaamse sportvereniging naar een hoofdzakelijk nederlandstalige voetbalklub in het Frans opgesteld zijn ?

Een paar kranten gispten de houding van het Racingbestuur.

Wij vinden het beschamend vanwege de Racingdirigenten.

In een periode dat de Vlaamse pers zich (eindelijk) eensgezind beijvert om het franskiljonisme aan de top van de sportbonden uit te roeien, stelt Racing Mechelen een daad die daar lijnrecht tegen indruist.

Nu men met veel moeite Hermès uit de (voorzitterszetel van de) Atletiekbond heeft gewipt en een kreatuur als Basketvoorzitter Ballieus ook weldra aan de beurt komt, gooit de grootste Vlaamse klub roet in het eten.

De heren van Mechelen vinden het nu eenmaal « chic » in het Frans te korresponderen.

Na de glansvolle verrichtingen op het veld is deze administratieve prestatie van Racing beneden het peil van een vulgair provinciaaltje.

***

Datzelfde Racing Mechelen schijnt in kompetitieverband totaal de tred kwijt.

« Het Laatste Nieuws » blokletterde maandag « Racing Mechelen roept op zijn Moeder (Loneski) ».

Dat Loneski de moeder van Racing Mechelen is, wisten wij niet. Maar het staat vast, dat de groenwitten het zonder moeder Loneski moeilijk zullen hebben in de Europabeker en misschien ook wel in het kampioenschap.

Vorige zondag werden zij op volkomen normale wijze door V.G. Oostende met 89 - 80 geklopt.

Volgende zondag staat de uitgestelde wedstrijd tegen Antwerpse op het programma.

Op het ogenblik dat wij dit schrijven, kennen wij de uitslag van de wedstrijd tegen Slavia Praag nog niet.

Ook het rezultaat van Anderlecht in het Bernabeustation van Madrid is ons nog niet bekend.

Dit is nu eenmaal het nadeel dat verbonden is aan een weekblad.

Roelants is op onze foto niet te zien. Tijdens de eerste ronde had hij zich reeds alleen op kop getrokken. Hij troonde zo hoog boven de overige deelnemers aan het Belgisch crosskampioenschap, dat de strijd om de tweede plaats eigenlijk hét evenement werd. Hier zien we Clerckx vóór Peeters, Delloye, Coppens, Callens, Van Geert, Van Nieuwenhoven en Jouret.

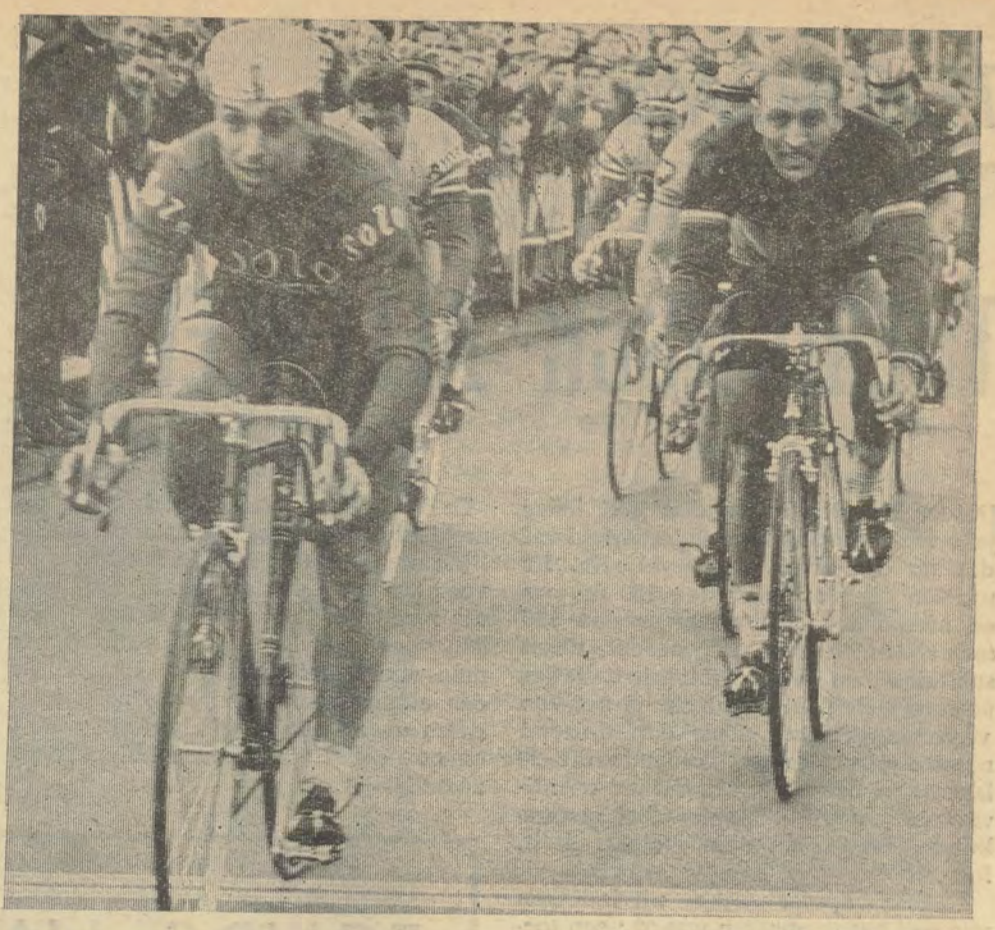

Van Looy, zoals hij nog altijd spreekt tot de verbeelding van zijn fans : aan de kop van de groep over de eindmeet. De aankomstrechters beweerden echter dat er truike-trek in het spel was en deklasseerden de Keizer van de tweede naar de twintigste plaats.

Maar wij durven gerust voorspellen, dat Mechelen het zonder Loneski moeilijk zal kunnen bolwerken tegen de Tsjechen en dat Anderlecht in de door 120.000 toeschouwers gevulde heksenketel van Madrid het hoofd koel zal moeten houden om de kwalifikatie af te dwingen.

twijfelachtige praktijken

Het seizoeneinde van de ploegsporten nadert, met alle promotie- en afdalingsproblemen die er mee samenhangen. En de kombientjes gaan hun gang. Ook wilde cowboytonelen spelen zich af op wat men sportterreinen pleegt te noemen.

De basketballsport lijkt thans ook reeds aangetast door de kombientjeskwaal. Het bedreigde Pitzemburg diende klacht in tegen Racing White, waarvan verschillende spelers tegen Brabo een opvallende lusteloosheid demonstreerden.

Internationaal Kamiel Dierckx scoorde... zes punten !

Nu is het voor de opbloei van de basketballsport te hopen, dat de verantwoordelijke leiders dergelijke misbruiken zonder pardon uitroeien.

Het kwaad moet met de wortel worden uitgerukt.

Anders gaat het met basketballsport de slechte weg op.

Het zou werkelijk spijtig zijn moest dit thans gebeuren, nu deze sport op het punt staat de grote massa definitief te veroveren !

***

Op bepaalde voetbalvelden was het geboden spektakel — net als de week tevoren — van bedenkelijke kwaliteit.

Tijdens de wedstrijd Racing Mechelen-Lyra kwam het tot wilde Far-West-tonelen. Wat daar gebeurde, schijnt alle verbeelding te tarten. Ook de toeschouwers mengden zich in het debat, nadat een Lyraspeler na de wedstrijd de bal met een welgerichte trap in het publiek deed belanden !

Nottet van Olympic en De Jonghe van Crossing vergaten naar het leder te trappen en schopten dan maar naar elkaars benen.

De scheidsrechter vertelde hen, dat ze hun spelletje in de kleedkamer mochten verder zetten.

Van verboden handelingen achter de schermen is vooralsnog niets te horen.

In tweede klasse zijn de Waalse elftallen Verviers en Namen opnieuw bedreigd.

Men heeft de Namenaars reeds drie keer in tweede klasse kunnen houden door de « veroordelingen » van Turnhout, Waterschei en Eendracht Aalst...

Welke Vlaamse klub valt thans als slachtoffer van de Naamse zwakheid ?

sport ?

Iedere week ergert een echte sportliefhebber zich om de zeer speciale zeden die bij « sport »-manifestaties gebruikelijk zijn.

Men vraagt zich af, wat dit allemaal nog met sport te maken heeft.

In ons allereerste artikel voor « Wij » schreven wij onder de titel « Sport(on)zeden » wat ons allemaal op het hart lag inzake dat onsportieve geknoei.

Vandaag zijn wij verplicht het nogmaals te doen en het zal zeker morgen niet zijn dat wij geen reden meer zullen hebben om er opnieuw over te schrijven.

De pers is nochtans een machtig wapen tegen de baldadigheid en de korruptie. Maar de sportjoernalisten schieten in hun opvoedende taak te kort.

Van hun redakties krijgen zij het bevel, vooral sensationele nieuwtjes te brengen en de lezers terwille te zijn door de sportvedetten op torenhoge voetstukken te plaatsen.

De verdwazing van de massa bereikt dan ook ongekende hoogten.

Hoe is het anders te verklaren, dat tienduizenden bij het aanschouwen van een voetbalmatch, een koers of een bokswedstrijd hysterisch aan het gillen slaan, roepen, brullen, schuimbekken en... vechten ?

Is dat de rol van de sport in onze maatschappij ?

Cyriel Temmerman

BOOMKWEKERIJEN
H. LAMBRECHTS P.v.b.a. - Dries 16, Beerzel (Antw.)
Telefoon : 015/41198 - Bestuurder Jos Feyaerts

TUINAANLEG
ONDERHOUD

Laan- en bosbomen, kanada's, sierdennen, rozen, sierstruiken, maasrotsen, alles voor de tuin.

De enige objektieve geschiedenis van de kollaboratie die tot nog toe geschreven werd :

HET TWEEDE AKTIVISME
Een uitgave van de Volksunie.
88 blz. 40 fr. — Te verkrijgen op ons sekretariaat door storting op onze postcheckrekening 1476.97 Volksunie - Brussel I.

VOOR HET SEIZOEN GEVRAAGD :
goede kokin, plus jonge hulp in keuken.
Te bevr. : WERE DI, Middelkerke.

GELD VANAF 3,25%
Loontrekkenden tot 100.000 F ; zelfstandigen, landbouwers tot 500.000 F. Auto, grond, eigendom, tot 100 %. Krediet, geen voorschot nodig.
20.000 = 60 x 376
50.000 = 60 x 940
100.000 = 60 x 1880
100.000 = 120 x 990
Telef. : 03/35.98.85, tot 21 uur of schr. F.B. Bisschoppenhoflaan 69 te Deurne-Antwerpen. — Ik kom thuis.

DORTMUNDER
Thierbrauhof I te Leuven.
Alle zater- en zondagen Opper Beieren orkest.
Stemming - plezier.
Alle dagen, 's middags en 's avonds beste keuken, niet duur.
Vanaf 's morgens tot 's nachts koud buffet en koffie.
Bijzonder ingericht voor groepsreizen scholen enz...
Parking voor honderden autobussen en auto's.
Alles prima verzorgd en goedkoop.

DORTMUNDER
Thierbrauhof II
Groenplaats 33 te Antwerpen
prima koud buffet.
Open dag en nacht.
Zalen voor vergaderingen, enz.

DORT-BIERKELDER
Oude Markt 22 Leuven.
Schoonste bierkelder van het land.

Niet vergeten dat men in de drie lokalen de echte Dortmunder Thierbrau drinkt met de 2 Hertjes.

DORT THIERBRAUHOF III
langs autosnelweg Antwerpen-Aken, Tessenderlo.
DORT THIERBRAUHOF IV
Autosnelweg Aalst.
Café-rest (1000 pl.)
Ruime parkeergelegenheid.

ALLES VOOR UW TUIN

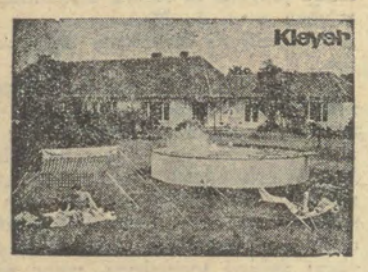

Gazonmaaiers
Zwembaden
Motorzagen
Sproeiers

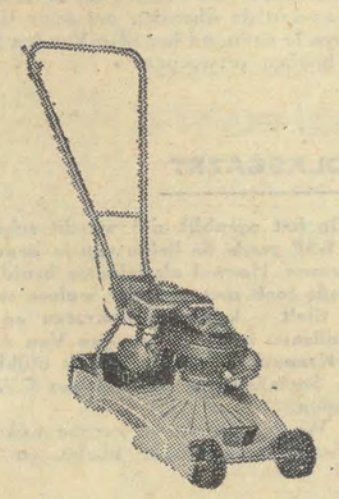

Firma DE COCK
Antwerpsesteenweg 96-98. Kontich. Tel. 53.12.11

SCHUIMRUBBERMATRASSEN
met
Gebreveteerde bedekkingslagen
RESSORTMATRASSEN
(Brevet : 529738)
met
Gebreveteerde karkassen

fabrieken "STAR"
(Brevet 512767)
TE ZELE (O.-VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642.
Indien U geen verkoper in uw omtrek kent, stuur ons een kaartje en we de dichtst bijgelegen verzenden U het adres van koper Star Zele.

HERMES SCHOOL 54 Zuidlaan
211 M. Lemonnierlaan
Tel. 11.00.33.
Brussel.

★

VOLLEDIGE SEKRETARIAAT-KURSUS IN 2 JAAR.

★

Sténo- en daktylografie in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving.
Moderne talen.
Handels correspondentie.

★

Dag- en avondlessen.
De school waar Vlamingen zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

VERZEKERINGEN
— LEVEN
— AUTO
— HUIS
— INBOEDEL
VAN DER PAAL - VOORBRAECK EN C°
Jan Van Rijswijcklaan 62 — ANTWERPEN.
TELEFOON : 03/37.54.38

VOOR ALLE ONROERENDE VERHANDELINGEN IN BINNEN- EN BUITENLAND :
RUDI VAN DER PAAL
Jan Van Rijswijcklaan 62,
ANTWERPEN.
Telefoon : 03/38.91.24.

persspiegel

Derde keer goede keer? Wordt het «V» voor D.B.? De reakties van Socialisten en Liberalen; op het solden-programma van de Brusselse handige jongen die in staat is de meest tegenstrijdige elementen in de unitaire regeringsworst te draaien, beloven anders niet veel goeds. Hoezeer Manu Ruys ook in de wolken is over zijn salonkennis Paul VDB. Wij hebben het anders niet te erg voor deze super-unitarist die met een brede zwaai de hele Vlaamse problematiek in de koelkast wil zwieren.

SPECIAL

Dit Brussels weekblad trof het, toen het de dag voor dat V.D.B. Boudewijns zware last ging helpen torsen een intervieuw afnam van de CVP-leider.

Intervieuw dat nog eens duidelijk onze bewering uit de aanhef bevestigt : « V.D.B. de super-unitarist ».

« Spécial : « Gij hebt onlangs te Luik gezegd dat gij niet zoudt aanvaarden een partij te leiden die zou gefederaliseerd worden. Wat moet men hierdoor verstaan?

V.D.B. : « Dat ik onmiddellijk zou ontslag nemen als voorzitter van een partij waar de politieke eenheid niet meer aan een werkelijkheid zou beantwoorden ».

DE STANDAARD

Spreekt van « Laatste kans? » en herinnert even aan bepaalde cijfers die nog eens duidelijk aantonen hoe machtig de « traditionelen » geregeerd hebben de voorbije jaren.

« Van bepaalde zijde tracht men nu de indruk te wekken, als zouden de begrotingscijfers voor 1967 te zwart zijn voorgesteld. Wil men zo operatie-waarheid kelderen? De cijfers van 1965 en 1966 zijn niet weg te goochelen. De aangroei blijft ook vandaag even sterk, véél te sterk. In 1970 dreigt een enorm tekort. Dat is geen fiktie.

Dat de openbare schuld per hoofd van de bevolking in West-Duitsland 5.200 fr. bedraagt, in Frankrijk 18.400 fr., in Nederland 23.600 fr. en bij ons 49.500 fr. is ook geen fiktie.

Is de 46-jarige Paul Vanden Boeynants de laatste hoop? Het is een delikate vraag. Ook al omdat er in de politiek nooit een eindpunt wordt geplaatst. Toch lijkt het erop dat deze nieuwe formatie-poging, ingeval van mislukking, enkel kan worden gevolgd door kamerontbinding en nieuwe verkiezingen, wat betekent : een periode van opbod, van verscherpte tegenstellingen, van verdere financiële afglijding, kortom een verslechtering van de onmiddellijke situatie en de bemoeilijking van de oplossingen, die eens toch moeten worden gevonden. Zal VDB daarom meer kans op slagen hebben dan zijn voorgangers? »

DE GAZET VAN ANTWERPEN

Titelt eveneens « De laatste kans » maar dan zonder vraagteken en spreekt van VDB's programma als van «een kiesmanifest».

« Formateur Vanden Boeynants heeft zijn regeringsprogramma opgevat als een driejareplan, geldig tot het einde van de normale legislatuur, in 1968. Gezien de algemene politieke toestand, mag men het ook gerust een kiesmanifest noemen, want de kans is gering geworden om voortijdige verkiezingen te ontwijken. De enige kans daarop is feitelijk de schrik voor verkiezingen bij de BSP, plus de vrees van de liberalen om naar het kiezerskorps te gaan, na het plan-Vanden Boeynants te hebben verworpen. »

VOLKSGAZET

Op het ogenblik dat we dit schreven had de BSP reeds de liefde van le beau Paul afgewezen. Hoewel als jaloerse bruid, zag Van Eynde toch met afschuw wulpse tonelen die hij titelt « kristen-demokraten en Vlaamse katolieken in de armen van Van Audenhove en Kronacker? » Jos hengelt blijkbaar naar een Socialistische baas in het CVBSP-huishouden.

« Wij hebben in de jongste weken in alle christen-democratische bladen en in geheel de Vlaamse katholieke pers gelezen dat een coalitie met de P.V.V. ondenkbaar en onmogelijk is, op grond van de anti-sociale houding die de partij van M. Vanaudenhove sedert haar mutatie aanneemt (en die zelfs de liberale vakbonden en mutualiteiten tegen de borst stoot) en bovendien wegens de onaanvaardbare punten van het zogeheten P.V.V.-taalvergelijk op kosten van de Vlamingen.

In welke instantie kan men dit nog met de nodige klem aan M. Vanden Boeynants zeggen, nadat hem « carte blanche » is gegeven?

Sommigen zullen de armen in de hoogte werpen en beweren : « Maar als het nu met de socialisten niet ging, waren wij toch verplicht om ons tot Vanaudenhove en Kronacker te wenden ».

Wij zijn zo vrij te verwijzen naar de verklaringen die door dhr P.W. Segers werden afgelegd toen hij aankondigde dat hij zijn formateursopdracht had teruggegeven :

« De onderhandelingen die sedert woensdag jl. onder mijn voorzitterschap plaats hadden tussen afgevaardigden van de C.V.P. en de B.S.P. hebben ongetwijfeld goede resultaten opgeleverd. »

LINKS

Sterker taal laten de jongens van de gebalde vuist horen : « Houdt er mee op » zeggen ze. Het liefdespel met de kristen-demokraten moet niet langer gebeuren onder voogdij van de CVP-schoonmoeder met haar konservatieve begrippen.

« Nu is het hoog tijd om uit die jammerlijke ontwikkeling de konklusie te trekken die zich opdringt : de samenwerking met de christen arbeiders loopt over een gans andere weg dan de regeringsdeelname met de C.V.P.

Onze plaats is vandaag in de oppositie. Na 5 jaar samenwerking met de C.V.P. heeft de partij niet alleen een vierde van haar kiezers verloren; kameraden die in de beweging staan weten dat zij een aderlating aan leden ondergaat, dat de misnoegdheid en (wat nog erger is) de onverschilligheid steeds meer veld winnen. 5 jaar regeringsdeelname hebben het vertrouwen en de strijdlust links zozeer ondermijnd dat rechtse fascistische strekkingen, de P.V.V. en de Volksunie, steeds meer wind in de zeilen krijgen en dat het weldra te laat zal zijn om te reageren. »

DE NIEUWE GAZET

Hoe denkt de liberaal Grootjans erover? Hij wil er de pastoor bijhalen, niet bij het bruidsbed maar bij het sterfbed, want dokterszorgen blijken niet meer te helpen.

« Niemand minder dan Kamervoorzitter Van Acker heeft de gevoelens van de overgrote meerderheid der bevolking vertolkt toen hij verleden zondag voorhield dat we een gezagscrisis beleven waaraan een einde dient gemaakt. Wanneer het uur van het heelkundig ingrijpen geslagen heeft, aldus de socialistische voorman, moet onverwijld worden opgetreden. Zoniet zal men, in plaats van de geneesheer, de priester moeten roepen.

De h. Vanden Boeynants zou moeten beseffen dat hij volop bezig is de onheilspellende taal van de Kamervoorzitter tot waarheid te maken. Want de manier waarop hij zich zowel tot de socialisten als tot de liberalen gericht heeft, met een programma dat wemelt van tegenspraken en onduidelijkheden, houdt in zich het gevaar alweer kostbare dagen te verliezen in eindeloze palavers. »

ELSEVIERS WEEKBLAD

Grootjans zou kunnen gelijk hebben dat we bij het sterfbed staan.

Want als we ons goed herinneren zijn het de dikste ratten die het eerst het zinkend schip verlaten.

« Temidden van de Belgische kabinetscrisis kwam het bericht dat Paul Henri Spaak zijn koffers pakt om aan de Azuren kust zijn memoires te gaan schrijven. Zal hij zich terugtrekken uit de actieve Belgische politiek? Nog bindingen met de Europese politiek bewaren?

Paul Henri Spaak sloot een contract af met een Franse firma voor de publikatie van zijn memoires en ontving een vorstelijk voorschot. Het eerste deel moet in 1968 verschijnen. Er is schrijver dezes geen voorbeeld bekend van een staatsman die het bewindswezen met het memoiresschrijven kon laten samengaan. Eisenhower, Churchill, Adenauer, De Gaulle — allen schreven nadat ze zich voorgoed of tijdelijk uit het politieke leven hadden teruggetrokken.

Paul Henri Spaak is 68. Hij is onlangs gehuwd met een wijze vrouw die op zijn gezondheid let en zijn dilemma kent : zich met memoires plaatsen in de historie tussen voornoemde groten, of nog dagelijks zijn beste krachten wijden aan de natie of de partij, waarvan de politiek hem thans eerder ergert dan voldoening geeft. »

HET HANDELSBLAD

En als die verkiezingstekens niet bedriegen zullen we ons wellicht binnen afzienbare tijd weer lekker kunnen ergeren aan wat honderd geleden (namelijk op 4 maart 1866) reeds werd aangeklaagd door het Handelsblad. Ergernis die sindsdien geregeld om de vier jaar kon terugkomen.

« Het is nog al zeer zonderling, dat men het Vlaamsch altijd weet te vinden als men het nodig heeft om zijne plannen te doen doorgaan, doch, dat men het veracht en verstoot, telkens als men het doel heeft bereikt dat men beoogde.

Zo hebben wij hier in Brussel, in den tijd van kiezingen eene menigte losse bladen zien in omloop brengen in keuken-vlaamsch geschreven, maar, eens de kiezingen gedaan, wordt er over het Vlaamsch niet meer gerept.

Waarom roeren de Vlamingen zich toch niet meer? Waarom blijven zij dat hatelijke stelsel verdragen? Waarom roepen zij niet eenstemmig : weg het Fransch en de belgische fransquillons !... »

THE GHANAIAN TIMES

Voor dat hun eigen stammentwisten he de kopij met overvloed brachten, schreva leuke jongens in Accra diepzinnige beschouwingen over de Moeskroen- en Zwartberggebeurtenissen in « little Belgium ». Geniet mee.

« De muiterij vindt haar oorsprong in de scherpe taaloorlog die dit land in rivaliserende groepen heeft gescheiden : zij die het Frans spreken en zij die het Vlaams spreken. Vierhonderd Vlaamse Belgen hebben getracht het gebied van de stam der Franse Belgen te overvallen. Dit werd hen belet door een sterk kordon politie, die hen in hun eigen gebied terugdreef, waar zij voortgingen te betogen en wanorde te stichten. »

DE NIEUWE LINIE

Midden die buitenlandse kommentaren blijft de Nederlandse Nieuwe Linie het Noordnederlandse blad dat het best onze toestanden op Vlaams gebied aanvoelt.

« De huidige Belgische kabinetscrisis duurt weliswaar nog niet zo lang als die van vorig jaar (65 dagen), ze sleept zich in elk geval moeizaam voort. Commissies uit de twee grote partijen, CVP en BSP, hebben gepoogd een regeringsprogramma samen te stellen; maar na veel touwtrekkerij faalden zij. Formateur Segers legde er woensdag het bijltje bij neer. Veel komt men over de onderhandelingen overigens niet te weten : het beetje dat de partijleiders wel publicabel achten wordt bovendien omgeven door een sluier van grote, maar nietszeggende woorden. Bij gebrek aan feitelijke gegevens wagen kranten buiten België zich aan beschouwingen over de algemene toestand van het land. Zo verscheen in het Parool afgelopen dinsdag een artikel « België's kwaal is de gespletenheid », waarin een nuchter overzicht wordt gegeven van de historisch gegroeide problemen in het land. Alleen de conclusie klopt niet. De tegenstelling tussen Vlamingen en Walen wordt namelijk door het Amsterdamse dagblad een aflopende kwestie geacht. Daarna zou alles pais en vree zijn. Totaal over het hoofd gezien is hierbij echter het probleem-Brussel. De anti-Vlaamse tendensen in de zich als een olievlek uitbreidende hoofdstedelijke agglomeratie (waar bovendien een steeds sterkere concentratie van machtsgroeperingen plaats vindt) vormen thans de grootste bedreiging. En om die te overwinnen zal de groeiende getalsterkte van de Nederlands-sprekende Belgen ontoereikend zijn zolang de grote politieke partijen dezelfde gespletenheid vertonen als het land. »

Walter Luyten.

PROGRAMMADAG VAN DE VOLKSUNIE

BRUSSEL, ZATERDAG 2 APRIL 1966

1. VOORMIDDAG (Beneluxzaal, Kongressenpaleis)

10 uur 30 *Sociaal-ekonomische problemen*

A. Fiskale politiek, M. Babylon.
B. Sociale politiek. M. Babylon
C. Ekonomische problematiek, E. Slosse
D. Overheidszorg v. d. Vlaamse ekonomie, E. De Facq

2. NAMIDDAG (Albertzaal, Kongressenpaleis)

15 uur Politieke problematiek;
Constitutionele vraagstukken, H. Schiltz
16 uur Kulturele problematiek, M. Coppieters
17 uur Slotrede, F. Van der Elst
Mededeling besluiten, W. Jorissen

1 MEI - FEEST VAN DE ARBEID IN LIMBURG

Voor alle OCCASIEWAGENS
van alle merken
en bouwjaren : wend U tot
GARAGE VERDONCKT
LOUISE-MARIE.
RONSE.
De grootste zaak van
Z-O-Vlaanderen.
Telefoon : 05/522774

KONSTRUKTIEWERKHUIZEN STOKOTA
Stookolietanks in alle afmetingen.
VERZORGDE AFWERKING.
GUNSTIGE PRIJZEN.
Tel. : Antwerpen 03/ 37 95 89.
Gent 09/ 26 49 41.
Dendermonde 052/ 470 60.

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

ANTWERPEN

Antwerpen

Op woensdag 16 maart 1966 : nationale betoging te Leuven.

Uit Antwerpen vertrekken de autobussen om 19 uur zeer stipt (verzameling om 18 uur 30) op de Plantin-Moretuslei tussen de Pelikaanstr. en de Provinciestr.

Kaartjes voor de reis zijn in al de afdelingssekr. en in het arr. sekr., Mechelse steenweg 314, te Edegem te verkrijgen tegen de prijs van 40 fr.

Op maandag 14 maart a.s. is een verkoopavond voor de buskaartjes voorzien, in Peter Benoit, Frankrijklei te Antwerpen, tussen 20 uur 30 en 22 uur 30.

Eventuele nadere inlichtingen kunnen bekomen worden op het arr. sekr., tel. nr. 51.37.67.

BAL

Zaterdag 26 maart 1966 zaal Thierbrauhof, Groenplaats, Antwerpen. Het Algemeen Nederlands Zuid-Afrikaans Vlaams Verbond, nodigt uit voor zijn suikerbossiebal.

Orkest : Jef Derwey.

Deuren : 20 uur. Loterij. Inkom : 25 fr.

Berchem

Vrijdag 18 maart 1966 te 20 uur in de feestzaal Rubens, Statiestraat 175 : Bormsavond.

Sprekers : K. Dillen, A. Verbruggen.

Booischot

De ploeg Nijlen-Lier trof een lenteweertje voor de kolportage te Booischot, waar het dubbel aantal nummers verkocht werd in verhouding tot voor de verkiezingen. Ook hier werden de korte speechen over de gebeurtenissen te Limburg door arr. voorzitter Bouwens, met aandacht beluisterd. Volgende week gaat het naar Itegem met de jongeren- en studentenploeg.

Wie mee wil, verwittige Walter Luyten (tel. 03-706193).

Zondag 20 maart is het de beurt aan Klein-Brabant.

Helpers steeds welkom. Opgeven bij Leo Huwels, Kattestraat 46, Oppuurs (tel. 03-770436). Of bij Hugo Segers, Lindestraat 82, Bornem (03-770745).

Brasschaat

LEDEN- EN SIMPATISANTEN-VERGADERING

Op dinsdag 15 maart, te 20 uur 30 in het lokaal Sporta, Bredabaan vindt onze eerstkomende vergadering plaats. Als gastspreker verwelkomen wij adv. P. Doevenspeck, provincieraadslid, die zal handelen over « Taktiek en techniek in de Volksunie-propaganda ».

Edegem

Kulturele Kring zaal CBA, Sportterrein, Prins Boudewijnlaan 311. Vrijdag 1 maart 1965 te 20 uur spreekt prof. dr. Marcel Sebruins, fakulteit geneeskunde Universiteit Gent over « De handel in verdovende middelen en blanke slavinnen ».

Leden 15 fr. Niet-leden 20 fr.

Personen onder 16 jaar niet toegelaten.

Wij rekenen op de belangstelling vanwege onze Volksunieleden.

Hove

Op uitnodiging van de plaatselijke afdeling V.V.B. zal op 18 maart e.k. te 20 uur 30 Mr Frans Van der Elst, een spreekbeurt houden over « Brussel en de Vlamingen ».

Deze voordracht zal plaats vinden in het lokaal « Reinaert », Mortselsesteenweg 21, Hove.

Hoboken

VOLKSVERGADERING

Vrijdag, 25 maart komt Mr. Van der Elst ons spreken over de actuele politieke problemen.

Het Renaat Veremanskoor, onder leiding van Mej. G. Verelst, zal deze avond opluisteren.

Iedereen is welkom.

REIS NAAR KOLENMIJN

Op zondag, 24 april vertrekken, uit gans het arrondissement Antwerpen, verscheidene auto-cars naar de kolenmijn van Zolder.

Om 8 uur 's morgens dalen wij tot een diepte van 800 m. waar wij verder gevoerd worden met treintjes naar de reusachtige kolenpijlers. Ervaren gidsen zullen ons een ganse voormiddag weten te boeien door hun kundige uitleg en de vele geheimen van hun vak.

Afdelingen welke interesse hebben voor deze zo nuttige uitstap, worden verzocht zich in verbinding te stellen met het secretariaat van de Volksunie Hoboken, Lichtenberglaan 27.

Alle inlichtingen en documentatie zullen U, na verzekering van deelname, dadelijk bezorgd worden.

Kontich

Sint Maartensfonds Antwerpen en Mechelen verbroederen tijdens een wijnfeest in het Vlaams huis « Alcazar » te Kontich op zaterdag 12 maart.

Een 10-koppig koperensemble (die Rüdesheimer wein Brüderle) speelt vanaf 20 uur.

Inkom vrij.

Mechelen

DR. BORMS-TENTOONSTELLING

Zaterdag 12 en zondag 13 maart in de bovenzaal van het café « Salamander », Dr. Borms-tentoonstelling, met film en spreekbeurt. Zondag 13 maart te 14 uur 30, spreekbeurt voor de jeugd door Dries Bogaert.

De tentoonstelling is geopend van 10 tot 22 uur.

Merksem

Donderdag 24 februari l.l. hadden wij een algemene ledenvergadering, waarop tot de statutaire bestuursverkiezing moest worden overgegaan.

Er was een ongewoon grote belangstelling.

De kiesverrichtingen hadden plaats onder toezicht van volksvert. Mattheyssens, afgevaardigd door het arrondissementsbestuur.

Werden als bestuursleden gekozen voor de periode 1966-1968 : de heren Geens Frans, De Vriendt Renaat, Van Bockel Karel, Mevr. Maria Van Grinsven-Ghijs, de heren Kalingart Lieven, Van Impe Jaak, Verswijver Gustaaf en Baert Jozef.

Na de eerste bestuursvergadering op donderdag 3 februari kunnen wij mededelen dat het bestuur er als volgt zal uitzien, behoudens goedkeuring van het arrondissement : voorzitter Jaak Van Impe, sekretaris Karel Van Bockel, financies Lieven Kalingart, organisatie Maria Van Grinsven-Ghijs, propaganda Baert Jozef.

Mortsel

GROOT JAARLIJKS BAL

Dit jaar verwachten we de danslustigen op zaterdag 12 maart te 20 uur 30 in de zaal « Familia », Heilig Kruisstraat. Het orkest van J. Dessart speelt ten dans terwijl Hugo Dellas en Roger Heynen voor de nodige ritmische en stemmingsliederen zullen zorgen. Inkom : 30 fr.

Nijlen

Hoewel de reportage « Mijnalarm » samenviel met de meeting te Nijlen, was er een flinke opkomst in deze Kempische gemeente. Na een begroetingswoord door voorzitter Herman Cools kregen we gedurende anderhalf uur een uiteenzetting van arr. sekr. Walter Luyten, die de gebeurtenissen in Limburg van nabij heeft gevolgd.

De clou van de avond was, toen de aangekondigde film over de « bloedige botsingen » een film « Charly policeman » bleek te zijn, waar er inderdaad een flink stukje geknokkeld werd tussen politie en Amerikaanse werklozen uit de krisisjaren 30. De B.O.B., speciaal overgekomen uit Antwerpen, zal aan onderzoeksrechter Toppet van Tongeren blijkbaar geen rapporten hebben kunnen bezorgen.

Ramsel

Op vrijdag 18 maart te 20 uur 30 bij Theofiel Van den Broeck, Café « De Perenboom », steenweg op Westmeerbeek 11 (Vosdonken) vindt onze voorlichtingsvergadering plaats.

Als sprekers verwelkomen wij dr. Hermans, alsmede onze arr. voorz. Jo Belmans.

Tot slot zal een film gedraaid worden over belangrijke gebeurtenissen uit ons bewegingsleven.

Iedereen hartelijk welkom !

BRABANT

Brussel

Programma van de volgende weken :

13 maart : St Kwintens Lennik.
20 maart : Buizingen.
27 maart : Meise.

Samenkomst elke zondagmorgen te 9 uur achter de KVS of om 10 uur aan de kerk ter plaatse. Voor deelname of voor propaganda-akties kontakt opnemen met de arr. propagandaleider Frans Adang.

VERGADERING

Het op 27.11.1965 verkozen bestuur belegde op 5.3.1966 zijn eerste samenkomst van de arrondissementsraad.

De koöptatie van 4 leden voor deze raad, nl. de heren Jef Van Lint, Fons Van Hassel, Adriaan Schotmans en Leo Ebraert werd unaniem goedgekeurd.

Konform de V.U.-statuten las voorzitter Roger De Geeter daarna de beslissingen van het Partijbestuur voor. Zoals mocht verwacht worden, ontstond er na voorlezing van het Partijstandpunt i.v.m. de Vlaams-Nationale Vleugel een uitgebreide maar zeer openhartige gedachtenwisseling tussen arrondissementsbestuur en de raadsleden. Algemeen werd aangenomen dat steriele twistpunten en elke aanleiding tot tweedracht moeten geweerd worden, vooral nu de V.U. slechts één doel heeft : aan invloed winnen in deze periode waarin het Belgisch-unitaire staatsbestel wankel staat.

De hoofdredakteur van « Wij », Toon Van Overstraeten, verstrekte inlichtingen en richtlijnen i.v.m. de mededelingen bestemd voor de rubriek « Bewegingswijzer ». Voor de vuist weg hield hij meteen een hartstochtelijk pleidooi voor eendracht in onze Vlaams-Nationale partij.

De verantwoordelijken voor Propaganda, Fr. Adang, en Financiën, T. Ebraert, behandelden de akties van de komende weken.

De praktische richtlijnen voor kolportages, abonnementenwerving, V.V.B.-betoging te Leuven van 16.3.1966, spaarpotaktie en financiële mobilisatie werden verstrekt.

De arrondissementssekretaris G. Vanderstraeten, gaf lezing van het verslag over de toestand van het arr., de kantons en de afdelingen. Uit zijn overzicht blijkt dat er nog steeds geen reden is om op de lauweren te rusten. Leden- en abonnementenwerving, uitbouw van kernen en afdelingen, organisatie van kantonale vergaderingen : zoveel punten waaraan wij onze krachten moeten besteden.

Aansluitend op dit verslag verschafte Vic Anciaux, onze volksvertegenwoordiger, inlichtingen i.v.m. de Programmadag van 2 april a.s. en o.m. over de onderwerpen die zullen behandeld worden. Bovendien legde hij de nadruk op 16 maart : nationale betoging te Leuven.

Om iedereen de gelegenheid te geven aan deze betoging deel te nemen, heeft V.V.B. besloten, bussen naar Leuven in te leggen.

Vertrekuren der bussen. Sint-Agatha-Berchem (Gemeenteplein) : 18 uur 45; Centrum Brussel (Graaf van Egmont) : 19 uur; Hoek Meiserplein — Leuvense steenweg : 19 uur 20.

Inschrijving : door overschrijving of storting van 45 fr. per persoon op P.C.R. 1065.73 van de Vlaamse Volksbeweging — Arrondissement Brussel. Gelieve op de keerzijde van de strook te melden waar U wenst op te stappen.

Essene - Hekelgem - Teralfene

Dat de Volksunie alhier de wind in de zeilen heeft bewees de overrompelende opkomst voor ons Volksuniebal van zondag 27 februari te Essene.

De verloting van een « rashond » geschonken door de eerste schepen van Essene, dhr Lode Verdoodt, bracht heel wat « zaad in het baksken ».

Alle aanwezigen worden nogmaals hartelijk bedankt en heel in het bijzonder de belangloze medewerkers die van ons bal een weergaloos sukses maakten.

Leuven

Dinsdag 15 maart in « Cristal », Parijsstraat 12 : spreekbeurten en debat over de senaat. Sprekers : senatoren dr. De Paep en dr. Ballet.

Inkom gratis.

DANSFEEST

Arrondissementeel Volksuniedansfeest op 26 maart 1966 in de gemeentelijke turnzaal 't Bad, Martelarenlaan, Kessel-Lo.

Orkest : Combo van Adré Coucke. Vedette : Kalinka. Eerste dans 21 uur. Iedereen komt er naar toe.

Schaarbeek

Op donderdag 17 maart e.k. om 20 uur in de zaal van café « Luxor », Paviljoenstraat 56 te Schaarbeek : tweede kantonale gespreksavond met onze volksvertegenwoordiger Dr V. Anciaux.

Gezien het groot belang van deze vergadering wordt er op een grote opkomst gerekend.

Terwijl Dr Anciaux de parlementaire aktiviteiten in het daglicht zal stellen, kunnen hem anderzijds allerlei vragen gesteld worden.

St Kwintens Lennik

Op 25 maart e.k. wordt in de parochiekerk van Elingen (bij St. Kwintens Lennik) om 7 uur 30 's avonds een zielemis opgedragen ter nagedachtenis van de heer Theo Brouns.

Wij verwachten een grote schare getrouwen.

Sint-Jans-Molenbeek

BAL

De Volksunie afdeling Sint-Jans-Molenbeek verwacht U stellig op ons « Wij - Vlaams Vriendenbal » met het orkest Al Van Dam en de T.V.-zangeres Rina Pia in de feestzaal « De Groene Poort », steenweg op Gent 12, Brussel 8. Datum 26 maart 1966 te 20 uur 30. Inkom 40 fr. Tombola met waardevolle prijzen.

LIMBURG

Eigenbilzen

BAL

Zaterdag 12 maart om 20 uur wordt in de gemeentezaal een groot Vlaams bal ingericht. Orkest : Bert Minten. Alle Vlaamsgezinden uit de omgeving worden verwacht.

Genk

De statutaire verkiezingen van zaterdag 5 maart j.l. brachten volgend bestuur : J. Olaerts, voorzitter; J. Smeets, ondervoorzitter; L. Wevers, sekretaris; M. Cardijn, R. Jambon, J. Maesen en J. Vaesen, leden.

Als arr. afgevaardigden werden J. Olaerts en M. Cardijn gekozen. Worden voorgedragen voor koöptatie : L. Wevers als arr. raadslid en J. Vaesen als kant. afgev.

Maaseik

VOLKSVERGADERING

De heer Hugo Schiltz, volksvertegenwoordiger zal op vrijdag 25 maart spreken op een volksvergadering te Maaseik over « Rekonversie in Limburg ». Houd deze datum vrij a.u.b. De nodige reklame zal gevoerd worden in het hele kanton.

Millen

Op zaterdag 5 maart hadden de statutaire bestuursverkiezingen plaats in café « Mastens » te Millen.

Munsterbilzen

Op zaterdag 5 maart hadden de statutaire bestuursverkiezingen plaats.

Voerstreek

Vrijdag 4 maart had o.l.v. dhr. J Cuppens de bestuursverkiezing plaats in de Voerstreek.

De meeste Volksunieleden hadden er aan gehouden, aanwezig te zijn in « Hof de Voer » te 's Gravenvoeren.

Als voorzitter werd P. Brabants aangewezen.

Bij de stichting der afd. brengt het bestuur hulde aan de senatoren Roosens en Jorissen, volksvertegenwoordigers Goemans en Mattheyssens, dhr Wim Maes, Cuppens en Raskin en alle Vlaamsnationalisten voor de morele steun die zij brachten in de Voerstreek.

Dank zij deze inspanningen zag de plaatselijke werkkring zijn ledenaantal de laatste maanden steeds crescendo gaan.

WIJ
vlaams nationaal

Hoofdredakteur :
T. van Overstraeten.

Redaktiesekretaris :
S. de Lie

Alle briefwisseling voor redaktie naar
Rotatyp, Sylv. Dupuisl., 110 Brus. 7. - Tel. 23.11.98

Beheer :
Maurice Lemonnierl. 82 Brussel I. - Tel. : 11.82.16.
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement : 280 F.
Halfjaarlijks : 160 F.
Driemaandelijks : 90 F.
Abonnement buitenland : 450 F.
Steunabonnement : 750 F. (minimum).
Losse nummers : 8 F.

Alle stortingen voor het blad op postrekening : 1476.97, Volksunie - Brus. I.

Verantw. uitg. Mr. F. Van der Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 12.

Aanbevolen Huizen

HERBERGEN

Bezoek het « Veerhuis »
te St-Amands a.d. Schelde.
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans.

Geniet van de lekkere koffie « De Olifant »
in het Vlaams Huis
« PETER BENOIT »
Frankrijklei 8 - Antwerpen

BIEREN ATLAS
Alle specialiteiten
Fruitsap Pufri
CARPENTIER
Guido Gezellestraat 39
ZWIJNDRECHT. T. 52.70.70

BOUWEN - WONEN

De specialist der standaarddeuren
J LEEMANS, Deurne z.
Van Havrelei 70 T. : 35.63.17
Agent : De Coene Kortrijk

HOTEL - RESTAURANT

BLANKENBERGE
« Rubenshof »
Weststr. 79. T. : (050)41571
Lokaal Volksunie
Kamers-pension.

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers - vol pension - gezellige sfeer.
Vermindering voor groepen.
Elisabethl. 105. Tel. 632.70.

UURWERK - JUWELEN

bij de meester uurwerkmaker
SLAETS
Dewinterstr. 11 - Oudergem
T. 72.45.43 Terminus tr. 35.
10 % korting v. leden V.U.

bewegingsWIJzer
vlaams nationaal

LIMBURG

Halen

DEBATAVOND

Vrijdag 25 maart zal er een debatavond plaats vinden met vertegenwoordigers der verschillende politieke partijen over de rekonversie in Limburg. De Volksunie zal vertegenwoordigd worden door senator Wim Jorissen.

Lanaken

Maandag ll. vond te Rekem, in lokaal St Hubertushof, de herverkiezing plaats van het afdelingsbestuur, dit in aanwezigheid van dhr. Jaak Cuppens en E. Raskin.

Als voorzitter en sekretaris werden H. Dillen en G. Begas herkozen, terwijl L. Vliegen als penningmeester werd aangesteld. Het bestuur werd nog uitgebreid met een nieuw lid.

Alvast werd een voorlichtingsvergadering in het vooruitzicht gesteld.

De datum van deze meeting werd vastgesteld op vrijdag 18 maart in hetzelfde lokaal.

Limburg

PROVINCIAAL VRIENDENBANDBAL

23 april te 20 uur : groote Provinciaal Vriendenbandbal in zaal « Luna », Koersel.

Prachtige orkesten. Miel Cools. Attrakties, enz.

Alle flaminganten uit heel Limburg zullen aanwezig zijn. Opbrengst is voor de prov. werking. Verdere mededelingen volgen.

SOCIAAL DIENSTBETOON

Van af half maart a.s. zal het sociaal dienstbetoon in Limburg starten en het volledig programma worden bekend gemaakt.

Personen die zitdagen willen houden — en eventueel « medewerkers achter de schermen » — gelieven zich dringend aan te bieden bij J. Cuppens, Hoogstraat 3, Beringen.

OOST-VLAANDEREN

Denderleeuw

De Volksunie verwacht U op zaterdag 2 april op haar groots Lentebal in feestzaal « De Verbroedering », Stationstraat 18.

Het ensemble Eddy's six-band speelt ten dans van 21 uur 30 af. Bar, koud buffet. Geen plaatsbespreking. Parkeren op het Stationsplein. Deelneming in de onkosten 50 fr. Kaarten bij de bestuursleden en in het lokaal « De Klok ».

Dendermonde

Op 12 maart te 20 uur 30 : Vlaams karnavalbal ingericht door V.U. arrondissement Dendermonde Zaal : Koningshof, Dijkstraat, Dendermonde. Deelname : 40 fr.

Eregast, de algemene voorzitter dhr Van der Elst.

Zaterdag 12 maart ter gelegenheid van de opening van ons arrondissementeel sekretariaat, grote propagandatocht met kolportage in Dendermonde.

Elke afdeling zal het als een plicht aanzien een afvaardiging naar deze kolportage te sturen.

Wij verzamelen om 15 uur aan het arr. sekr., Werf 9, te Dendermonde.

Gentbrugge

AUTOCAR NAAR LEUVEN

Vanuit Gentbrugge wordt een autocar ingelegd naar Leuven om deel te nemen op 16 maart aan de nationale betoging. Vertrek te 18 uur 30 zeer stipt aan het Station van Gentbrugge Arsenaal. Nog enkele plaatsen zijn beschikbaar. Dringend inschrijven bij de V.V.B. Schooldreef 19, tel. 25.65.98.

Gent

LUSTRUMBAL

De Vriendenkring Artevelde geeft op zaterdag 12 maart zijn lustrumbal in de zaal Roeland, Korte Kruisstraat 3 te Gent. Het orkest Luc van Hoesselt speelt ten dans vanaf 21 uur. Een en ander vindt plaats in een daverende karnavalsfeer. Deelname in de kosten: 40 fr. Plaatsbespreking : tel. 26.53.46.

Lebbeke

Kunstschilder Juul Keppens stelt ten toon in zijn atelier, Konkelgoedstr. 29, Lebbeke (tel. 052-22800), van april tot 2 mei 1966. Alle dagen vrij toegankelijk tot 20 uur.

BETOGING VOOR DE REKONVERSIE VAN DE WESTHOEK

De V.U.-Gouwraad voor West-Vlaanderen heeft besloten op zondag 24 april a.s. te Veurne een grootse betoging te organiseren voor de rekonversie van de Westhoek.

Alle V.U.-afdelingen en kernen gelieven deze datum vrij te houden; nadere berichten zullen volgen.

Lokeren

Op zaterdag 12 maart a.s. te 20 uur in zaal « Variétés », Zand te Lokeren : eerste Volksuniebal. Begeleid door het orkest « De Roméo's » uit Beveren, viert de afdeling de behaalde suksessen. Inkom 30 fr. Vermindering voor studenten, arbeiders, bedienden en andere « tieners ».

Merelbeke

KOLPORTAGES

In de afgelopen weken hielden we voorlichtingskolportages in Gavere, Ledeberg, Gentbrugge en Oudenaarde. Een nooit gekende verkoop van ons weekblad, reden waarom wij een oproep doen tot alle medewerkers. Vooral het vervoer stelt problemen.

Zondag 13 maart : kolportage te Hamme. Verzamelen te 8 uur 45 in Berkenhof en te 9 uur in Rubenshof (Gent).

BAL

Zoals vorig jaar wordt het Lentebal van het kanton Oosterzele gehouden in zaal « Oberbayern » te Scheldewindeke. Zaterdag 26 maart, te 20 uur 30 met het orkest Arseen Sabo.

Bestelt Uw kaarten tijdig bij : Peter De Wit, Rodenbachlaan 8; Kamiel Van Damme, Verhaegenwijk 36; Piet De Pauw, G. Gezellelaan 38.

ALLERLEI

Na ons eetmaal met afd. Gentbrugge volgde een geslaagde avond over Frans-Vlaanderen met Dr Wannyn. Samen reizen wij op 16 maart naar Leuven. Inschrijven bij Walter Tack, Oudstrijderslaan 5, Gentbrugge. Er zijn nog slechts enkele plaatsen !

WEERGALM

Het nummer 2 van jaargang 2 wordt door onze werkvergadering verzonden op maandag 14 maart, te 20 uur, in Berkenhof. Medewerkers, op post ! Droeg U reeds Uw steentje bij door te storten op per. 8827.28 van Piet De Pauw ?

Nevele

BAL

Zaterdag, 19 maart, te 20 uur in de zaal « Novy », Karnemelkstraat, Nevele : eerste lentebal van onze afdeling. « The Lucky Strings » spelen ten dans. Toegangskaarten tegen 40 fr. te verkrijgen bij de bestuursleden.

St Niklaas

Op vrijdag 4 maart ll. hield Maurits Coppieters zijn derde wijkvergadering, nu in het café « Onder de Toren », Tereken.

Voor een vijftig toehoorders behandelde hij het geval Zwartberg.

Maurits De Wilde zorgde voor illustratie : zijn uitzending over « Mijnalarm » bleef na censuur nog een striemende aanklacht. Een omhaling bracht meer dan 1.000 fr. op voor het solidariteitsfonds « Limburg ».

PROPAGANDA

Het offensief gaat suksesrijk verder ! Op zondag 6 maart ll. was de arr. propagandistenploeg aan het werk in Lokeren.

Met behulp van de microwagens uit Beveren, Scheldekant, Zwijndrecht en Lokeren en een veertigtal propagandisten werden op twee uur 585 nummers van « Wij » verkocht. Ook hier werd het goede woord verspreid : Maurits Coppieters kreeg een dankbaar gehoor bij de bevolking. Het achtergebleven gebied in ons arr. komt mee vooraan te staan bij de volgende verkiezingen. Merken we trouwens op dat het kanton Lokeren in 1965 reeds met 30 % het hoogste percentage van het vooroorlogse nationalisme overtrof.

WEST-VLAANDEREN

8STE PROVINCIAAL ZANGFEEST

A.N.Z. West-Vlaanderen richt op zondag 13 maart a.s. te 15 uur in de sporthalle van het Vrije Technisch Instituut te Kortrijk (Oudenaardestwg.) z'n achtste provinciaal zangfeest in.

Toegangsprijs : 30 fr. (programmaboekje inbegrepen).

Assebroek

Op 24 maart a.s. houdt de plaatselijke afdeling een gezellig samenzijn (met mosselen op de spijskaart); inschrijven bij Robert De Bruyne, Wabtestraat 64, Assebroek.

Brugge (arr.)

Enkele niet-hernieuwde abonnenten werden reeds terug «opgevist»; thans wordt een oproep gericht aan onze handelaars om de tombola op het avondfeest van 2 april te spijzen. Op het sekretariaat (bovenzaal, Breydelhof, Suveestr. 2) worden de giften ingewacht.

PROPAGANDA EN VORMING

Op 4 maart ll. sprak ir. Mertens over « Noodzaak van het Zeekanaal Zeebrugge-Antwerpen ». Spreker is erin geslaagd onze propagandisten tot vurige voorstanders te maken van deze Vlaamse levensader.

Overigens worden deze vormingsavonden (normaal iedere laatste vrijdag van de maand) warm aanbevolen; al te veel hoort het arr. bestuur de kritiek dat er te weinig wordt gedaan voor de vorming van onze militanten.

NAAR LEUVEN

De laat-avond betoging te Leuven op woensdag 16 maart a.s. geniet onze volledige medewerking. Men schrijft in : Breydelhof, Suveestr. 2, Brugge; prijs : 75 fr.; vertrek op de Vismarkt, Brugge, te 18 uur 15. Terugkeer rond 23 uur gewaarborgd !

VU-JONGEREN

Op 18 feb. ll. kozen de V.U.-Jongeren uit het arr. Brugge een nieuw bestuur; Rik Decan werd als voorzitter bevestigd, de hh. L. Symoens en L. van Rijbroeck zullen hem in zijn taak bijstaan.

VLAAMSE VROUW

Ook deze nevenafdeling van de V.U. koos een nieuw bestuur op 24 feb. ll.; Mevrouw Tuyaerts zal het voorzitterschap bekleden terwijl Mevr. De Vriese sekretaresse-penningmeester wordt.

SEKRETARIAAT

Onze dank aan de onbekende gever die instond voor de eerste versieringen in ons sekretariaat; er wordt aan herinnerd dat het sekretariaat (Breydelhof, Suveestr. 2, Brugge) toegankelijk is iedere zaterdag-voormiddag van 10 uur 30 tot 12 uur 30; we zoeken nog : bureelbenodigdheden.

V.U.-DOKUMENTATIEDIENST

Op beslissing van de arr. raad werd een dokumentatie-dienst opgericht waarvan dhr Monteyne (St Michiels) de leiding zal waarnemen; openlijke en anonieme helpers worden gevraagd; graag terecht bij : G. van In, Predikherenrei 20. Brugge, tel.375.99.

AVONDFEEST

V.U.-St Andries nodigt allen uit op het arr. avondfeest van 2 april a.s., 21 uur Jagershof.

Eernegem

Een paar weken geleden kolporteerden 6 leden van de groep Oostende met ons blad « Wij ». De verkoop was een echt sukses. 125 ex. werden verkocht; vorige kolportage met 13 personen 72 ex.

Meulebeke

AVONDFEEST

Het karnavalbal van de Vl. Vriendenkring Meulebeke kende een sukses zoals nooit voordien.

Vanaf 21 uur tot 5 uur in de morgen heerste een daverende karnavalsfeer in een bomvolle zaal.

Wij danken alle medewerkers en storten zoals beloofd onze bijdrage voor het solidariteitsfonds Limburg.

Nieuwpoort

De Vlaamse Vriendenkring afd. Nieuwpoort-Oostduin' .ke nodigt iedereen uit tot het vierde Breughelfeest op zaterdag 12 maart 1966, in de zaal « De Beiaard », Recollettenstraat 47, Nieuwpoort : een Breughelmaal, een prettige kwis en gevarieerde dansen met een vlot orkest.

Deelname in de kosten 50 plus 25 fr.

Roeselare

PRIVE-AVONDFEEST

De Vlaamse Kring « De Mandel » richt op zaterdag 19 maart 1966, in de zalen « De Beurs », Stationsplein te Roeselare, zijn jaarlijks privé-avondfeest in. De befaamde formatie « Pol Rutger » speelt ten dans.

Begin : 20 uur 30. Toegang 50 fr. Tombola en verrassingen. Gezellige Vlaamse sfeer. Hou die datum vrij !

Kaarten zijn te verkrijgen bij alle propagandisten en bestuursleden.

Plaatsbespreking : Familie Desimpelaere, Kalkenstraat 32, te Roeselare.

St Kruis

Het tweemaandelijks blad « Vrij en Vrank » 1ste nummer tweede jaargang, is 11 februari verschenen op 3.500 exemplaren.

Verder is door het VU-bestuur van St Kruis besloten aan alle pasgeboren St Kruizenaars, nieuwe inwoners en pas gehuwde paartjes, gelukwensen te sturen. Wij menen dat dit gebaar zeker met sympathie zal worden onthaald.

Torhout

Volksvertegenw. P. Leys houdt zitdag iedere 3de vrijdag van de maand, dus op 18 maart a.s., van 20 uur tot 20 uur 30 ten huize van ap. P. Vlieghe, Hofstraat 9, Torhout.

Veurne - Oostende - Diksmuide

Lijst der zitdagen, volksvertegenwoordiger : Lootens.

Iedere 1ste zaterdag van de maand : Nieuwpoort, Gasthof « De Beiaard », Markt, te 9 uur; Veurne : Hotel Het Belfort, Grote Markt, te 11 uur; De Panne : Restaurant « Opex », Zeelaan 61, te 10 uur; Diksmuide : « Het Vlaams Huis », IJzerlaan, te 14 uur; Handzame : Café « Casino », Statiestraat, te 15 uur.

Iedere 1ste zaterdag van de onpare maanden : Ieper : Hotel « 't Zweerd », Grote Markt 2, te 16 uur.

Iedere 1ste maandag van de maand : Gistel : Café « Bierhof », Stationstraat, te 14 uur; Oostende : Café « De Noordzee », Wapenplein 14, te 15 uur; Middelkerke : Pension « Were di », P. de Smet de Nayerlaan 19, te 16 uur.

Iedere 3de zaterdag van de maand van 14 tot 17 uur zitdag ten huize : Oostmeetstr 56a, te Koekelare (ook op afspraak. telefoon : (051) 58031.

West-Vlaanderen

ZITDAGEN

Zitdag van ingenieur J.A. de Ganck, prov. raadslid, op iedere eerste zondag van de maand :

9 uur 15 Werken, « in 't Gildhof », bij L. van Poucke.

10 uur 10 Diksmuide, « Vlaams huis » bij L. Devreese.

10 uur 40 Lampernisse, « St. Elooi » bij G. Vanelslande.

11 uur Lo, café « André » bij A. Busquart.

11 uur 40 Merkem, café « De Nieuwmarkt » bij R. Reeckaert.

12 uur Woumen, café « Nieuw Woumen » bij M. Paesbrugghe.

Ofwel na afspraak : tel. (051) 512.35.

DATA VRIJHOUDEN

Zaterdag 2 april : Nationale Kaderdag.
1 mei : Feest van de Arbeid in Limburg.

Zedelgem - Ruddervoorde

Volksvert. P. Leys houdt zitdag iedere 3de vrijdag van de maand, dus op 18 maart a.s., van 19 uur 30 tot 20 uur in het bureel van dr. Leuridan, Torhoutstwg. (rechtover werkhuizen Flandria).

ZOEKERTJES

Echtg. zw. inv. vraagt werk voor seizoen aan de kust, als verzorgster voor kinderhome of winkeljuffrouw is volledig vrij van mei tot september, hft. ernst. ref. dringend werk nodig, kan iemand helpen a.u.b.

Schrijven : C. Hegmans, Volmolenstraat 13, Gent.

DEZE WEEK OP UW SCHERM

ZONDAG

11.00 : H Mis — 14.165 : Voor boer en tuinder — 14.45 : IJshockey. Samenvattende reportage van de wedstrijd Zweden - Canada, in de wereldkampioenschappen gehouden te Ljubljana — 15.45 : De Flintstones — 16.15 : Wielrennen. Rechtstreekse reportage van een gedeelte van de tijdrit Bastia-L'Ile Rousse, in de wielerwedstrijd Parijs-Nizza — 16.45 tot 18.05 : San Remo groet Zürich. IXe Festival van het Italiaanse Lichte Lied in Zwitserland, dat vorig jaar in het Kongresshaus werd gehouden — 18.35 : Klein, klein kleutertje — 18.55 : Jonge voetbalsterren, ayonturenfilm voor de jeugd, m.m.v. de voetbalploeg Manchester United — 19.55 : Weerbericht en mededelingen — 20.00 : TV-nieus — 20.15 : Sportweekend — 20.40 : Speelfilm : De rode zeeschuimer, avonturenfilm met Burt Lancaster — 22 20 : IJshockey. Samenvattende reportage van de wedstrijd Rusland - Tsjechoslowakije — 23.20: TV-nieuws.

MAANDAG

14.05 : Schooltelevisie — 19.00 : Zandmannetje — 19.05 : Teletaalles : Engels. 24e les : The brooch — 19.20 : Internationaal jeugdmagazine — 19.30 : De Flintstones. 125e afl. : Freds tweede wagen — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : Appartement te huur, toneelspel door Jozef Van Hoeck — 21.45 : Die wonder van Afrikaans. De bloei van de Afrikaanse taal op dit ogenblik — 22.15 : TV-nieuws.

DINSDAG

14.05 : Schooltelevisie — 16.30 : Wielrennen. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de 8e en laatste etappe in de wielerwedstrijd Parijs-Nizza — 19.00 : Zandmannetje — 19.05 : Filmmuseum van de schaterlach. Ben knapt het op, filmklucht met Ben Turpin — 19.20 : Tienerklanken — 19.55 : Hier spreekt men Nederlands — 19.59 : Weerbericht — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : De Dick van Dyke-show. 6e afl. : Een handig probleem — 20.50 : Panorama — 22.00 : Religieus programma — 22.30 : TV-nieuws.

WOENSDAG

15.00 : Televisum — 19.00 : Zandmannetje — 19.05 : Beo go Deo. Muziek en dans uit Ierland — 19.32 : Arena — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : 't Is maar een woord — 21.00 : Filmtribune. Eerste voorstelling in ons land van de Indiase film : De grootstad — 22 35 : VT-nieuws.

DONDERDAG

14.05 : Schooltelevisie — 19.00 : Zandmannetje — 19.05 : Het schatteneiland. 3e afl. : Het geheim van het wrak — 19.23 : Kijk omhoog. Sterrenkunde voor iedereen — 19.45: Film en wetenschap. Ouverture — 19.55 : Hier spreekt men Nederlands — 19.59 : Weerbericht — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Festival van Ierse volkskunst — 21.00 : De aap. Een verslag voor een academie — 21.30 : Première — 22.00 : Penelope. De uitzending voor het gezin — 22.30 : TV-nieuws.

VRIJDAG

19.00 : Zandmannetje — 19.05 : Teletaalles : Engels — 19.20 : Tienerklanken — 19.45 : Zoeklicht — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Ballade, variétéprogramma met Michèle Torr, Celia, Jean Jacques Debout, Udo Jürgens, Les Surfs, Adamo en anderen — 21.05 : Mens en agglomeratie, een programma over stedebouw — 21 50: TV-nieuws — 21.55 : Jeugd in onze tijd. Canada : Ik zeg u geen vaarwel...

ZATERDAG

17.00 : Schooltelevisie — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Luceat — 19.30 : Fotosafari in Oost-Afrika — 19.55 : Hier spreekt men Nederlands — 19.59 : Weerbericht — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : Intergezin, een spelprogramma — 21.40 : Echo — 22.10 : De man van U.N.C.L.E. 5e afl. : De Strigas-formule — 23.00 : TV-nieuws.

OOK U KAN BOUWEN !!!

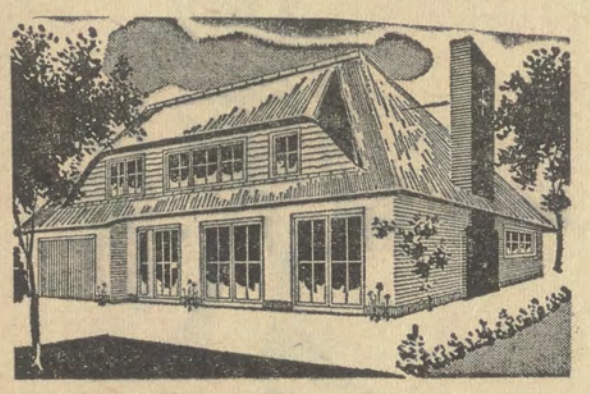

MET EEN KLEINE SOM IN HANDEN...

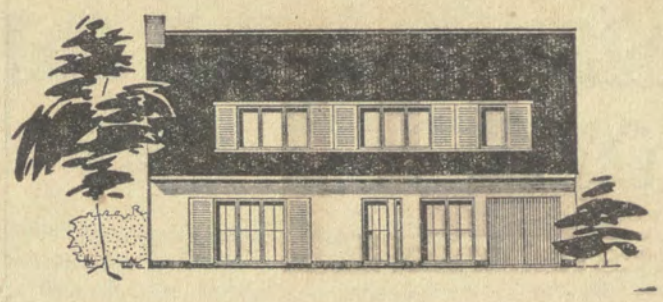

Mooie landelijke villa, ekonomische stijlvolle halve villa, ruime standingvolle meesterwoningen op de nieuwe verkaveling te KONTICH - EDEGEM - GROOT-BIJGAARDEN - GENK - GENT - enz ...
Een bedrijf in dienst van DEGELIJKHEID - SCHOONHEID AAN WERKELIJKE SOCIALE PRIJZEN

VANAF F 500.000,- Akte in handen.

SLECHTS EEN ADRES :

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN N.V.

ANTWERPEN	GENT	GENK
Meir 18	*Onderbergen 43*	*Molenstraat 39*
(03)32.92.18	(09)25.19.23	(011)544.42

LET WEL

ALLE ADVERTENTIES VOOR DIT BLAD
dienen toegestuurd aan onze PUBLICITEITSDIENST :
S. De Lie, « Papenhoek », Berendrecht. Tel. (03)73.66.59
Ook de
zoekertjes kunnen naar dit adres gezonden worden.

BECO
brandstoffen

TEL. : (03) 32.04.77
32.02.10

WIE helpt mee ?
Gans Vlaanderen in het teken van de LEEUW
Op 11 juli 1966, gans Vlaanderen van de Noordzee tot de Maas.

EEN LEEUW
Aktie : 300.000 LEEUWEN
Vraag dadelijk per briefkaart of telefonisch inlichtingen bij L. Verhoeven. Liefkenshoek 23, Halle (Kempen).
Tel. : (03) 79.01.24.

NIEUW

ZWEMBADEN E.S.

DE MOOISTE • DE BESTE • DE GOEDKOOPSTE

EXCLUSIEF VOOR BELGIE
VRAAG INLICHTINGEN :

Tuinen DEMEYERE
VIJFWEGENSTRAAT, 13, IZEGEM
Telefoon : (051)316.23 . werkuren (051)303.44
BEZOEKT HET TUINSALON 1966 - BRUSSEL
Vertegenw. voor de provinciën Antwerpen en Limburg :
p.v.b.a. LAMBRECHTS — Bestuurder Feyaerts - Beerzel

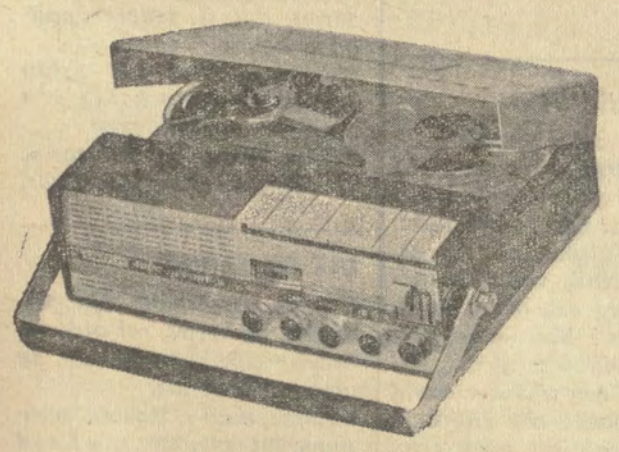

GEDURENDE 14 DAGEN : KOOPJES-KERMIS AAN FANTASTISCHE LAGE PRIJZEN OP RADIO'S, TELEVISIE'S, BANDOPNEMERS, ENZ., ENZ.

bij uw specialist
Elektro Akoustiek
«DE GELUIDSBRON»
Lange Leemstraat 32 - ANTWERPEN
Telefoon : 33.04.95.

BIJVOORBEELD :
OP MAGNEETBANDEN 35 TOT 40 %.

DIEPVRIESBEWAARDERS

Frigibell

330 :	13.950 fr.
400 :	14.950 fr.
550 :	17.100 fr.

met snelvriesschakelaar : tot —32° C

GROOTHANDEL
ELECTRA - BREE
Tel. 651 88 **Boneputstraat 28, BREE**

Grote keus :
GLAZEN en MONTUREN,
Gratis voor verzekerden.
Herstellingen in eigen werkhuis.
Walter ROLAND
— Gediplomeerd Optieker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
(Let a.u.b. op het huisnummer !)
Telefoon : 35.86.62
10 % korting op vertoon dezer.

WIM MAES

DIANALAAN, 10, BERCHEM - Antwerpen. - Tel. : (03) 39.69.34.

— Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen in de deren, voor alle verzekeringsvormen : Brand - provinciën Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaan- Leven - Persoonlijke - Familiale - Auto - Wet - Burg. Aansprakelijkheid.

— Komt op het eerste verzoek voor :
Overname van bestaande verzekeringspolissen.
Nieuwe zaken bij huwelijk, oprichten zaak, enz.

KREDIET EN FINANCIERINGSVENNOOTSCHAP

— FINANCIERINGEN

— LENINGEN

— HYPOTEKEN 1e en 2e rang.

Jan Van Rijswijcklaan 62 — ANTWERPEN — Telefoon : 03/37.54.38.

WIJ vlaams nationaal

ongetWIJfeld

vlaams nationaal

GOEDE RAAD

De geestelijke ging de lichtelijk beschonken jongeman, die naast hem in de trein zat, met waarschuwingen en goede raad te lijf.
« Weet je wel, dat je op zo'n manier naar de hel gaat ? »
« Dat kan alleen mij gebeuren », zei de jongeling. « Alweer in de verkeerde trein».

EEN NIJDAS !

« Trein gemist, meneer ? » vroeg de stationchef beleefd aan de reiziger, die als een wilde over het perron had gerend en juist iets te laat was aangekomen. « Niks hoor », zei de man hatelijk. « Ik heb de pest aan die trein gezien en nou heb ik dat rotding 't station uitgejaagd ».

OVERDREVEN

Een man stond terecht voor de politierechter, omdat hij in een dronken bui in het station last had veroorzaakt. Maar de kruier, die als getuige optrad, vond de beschuldiging erg overdreven. « Dronken ? Nou — dat zou ik niet willen zeggen. Hij deed wel een tikkie vreemd — hij gooide een frank in de brievenbus, keek toen naar de klok en klaagde, dat hij zo zwaar werd. Maar dronken ? Neen, da's overdreven ».

ONVRIENDELIJK

« Kap'tein », vroeg de 1e-klasse passagier de gezagvoerder, « zijn er hier veel wrakken ».
« Nee, U bent de eerste, die ik in maanden heb gezien ».

SCHRIKKEN

« Mams », vroeg het kleine meisje dat met haar moeder en broertje in de trein zat. « Welk station stopten we zo juist ? ». « Weet ik niet », zei Mams kortaf. « En laat me met rust, want ik lees! ». « Jammer, dat U 't niet weet, want Willy is daar uit de trein gerold ».

OP ZIJN DUIMPJE

« O, ja » zei de loods. « Ik vaar al zo lang in deze wateren, dat ik iedere zandbank ken ».
Meteen stootte het schip ergens op en schokte van voor- tot achtersteven.
« Daar heb je er een van », zei de loods onverstoorbaar.

UIT DE KOERS

De adelborst nam zijn peilingen, piekerde, rekende en bracht zijn rapport aan de commandant uit.
« Jonge man », zei de commandant plechtig. « Kniel neer, want je bent op heilige grond. Volgens jouw berekeningen zitten we nu in de Hof van Ghetzemane ».

juan de anarchist